

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

D ante I

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

est, perita auxiliū. & Dextra se antiqui venerabantur, per dextram iurabant, tanquam fidei sedem, & virtutis ministrā. Vide de hodie consuetudo remanet apud Germanos, ut se mutuo saluantes dextra porrigant. Dextra (inquit Servius) Nomen Pompeii fidei cōsecravit. Cic. 11. Phil. Dextra quae fideliter esse solebat, perfida sunt & scelere violatē. Tert. And. Quid ego peccante dectam oro, & genium tuū, Per tuam dextram. Cic. pro Dejot. Per dextram istam te oro, quā regi Demario hospiti hospiti potestati. & Ne cuius dextram insecutus sis. Cic. de Officiis. Hoc est, ne temerē quolibet in humanitatem admittas, sed diligas quem diligat.

DIEM, n. s. diminutivum. [Pol. Pr. *Pr. maigka*. Vng. *lob ke*. Sic. *Atic*. lib. 14. Quintus frater, ut scribis, est dextera: quoniam quod volens facit auferens.]

DIXIT, adverbium. Felicitas, ap. e. cum quadam dextera. [Ital. Gall. *Dextronit*, *anc bon*. Ital. *Dextronit*, *filio*. Ger. *Stuttin*. Hiff. *Stuttin*. *Pr. maigka*. Vng. *lob ke*. Sic. *Atic*. lib. 14. Quintus frater, ut scribis, est dextera: quoniam quod volens facit auferens.]

DIXIT, adverbium. Felicitas, ap. e. cum quadam dextera. [Ital. Gall. *Dextronit*, *anc bon*. Ital. *Dextronit*, *filio*. Ger. *Stuttin*. Hiff. *Stuttin*. *Pr. maigka*. Vng. *lob ke*. Sic. *Atic*. lib. 14. Quintus frater, ut scribis, est dextera: quoniam quod volens facit auferens.]

difficili, disjungo. Modò significat valde, ut discretior, discretio, discipulo. Modò variè, sive in diversas partes, ut dispono, distemino. Quandoque malè, ut disperco, malè perco. Componitur cum e, ut disumbo, ut dissondo, ubi simulatur in f. e. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. x. y. z. ut disuitor, ut disumpo, ut disimulor, ut disturbo, i. consonante, ut disjungo.

DIABATHRA, s. *ἁβυθία*. Genus solearam Graecarum, inquit Festus. Diabathra, qui soleas huiusmodi conficiebat. Plaut. in Aulul. Propola, lintones, calceolani, sedentarii, futores, diabathra, solearii. Et enim Diabathra Graecis scilicet nauica per quam in navem conscenditur.

DIABETES, [ἁβήτης]. Pol. *Roma moderna*. Vng. *ifatoena*.] Diffio est Graeca, quam transsumitur transferre possumus, cui rō *ἁβήτης*; unde pro siphone accipitur, per quem aqua defluit. Colum. lib. 4. cap. 10. de vite loquens: Naturali enim spiritu omne alimentum vivente, quasi quaedam anima per medullam trunci quasi per siphonem. (quem *diabatem* vocat mechanici,) trahitur in limum. & Accipitur etiam pro quodam reorum morbo, maximam & praeextinguibilem inducens sitim: unde & displacon appellant nonnulli etiam florem urinae, propterea quòd aegi semper sitientes, subindeq; bibentes, statim etiam reddant quòd biberint, à qualitate sua non mutatum. Vide Galenum de locis affect. lib. 6.

DIABOLE, *ἁβήτης*. Latine criminatio cum reo nihil sciente, nedum ad contradicendum admissio soli delatori fides adhibetur. Faere indicat Alciat. qui hanc vocē reponendam existimaverunt in natural. de verb. signif. sed infra grante sensa.

DIABOLUS, m. s. [ἁβήτης]. Ger. *En*. *Teufel*. Polon. *Diabolus*. Vng. *Devil*.] Latine calumniator dicitur. *ἁβήτης*, calumnia: *ἁβήτης*, criminor.

DIACATHORIA, id mōtis est, cum imperator privatis fundis concedit, ut purgentur. *ἁβήτης* enim idem est quod purgatio ipsa. *ἁβήτης* & *ἁβήτης* dicitur. Alciat. in l. quicunq; C. de Om. ap. de cler. lib. 11.

DIACAMERON, id est, ducens hominē de morte ad vitam sic enim Nicolaus placuit interpretari, de quo etymo ipse videt.

DIACAPRIS, ex hercore capino medicamen.

DIACANTHOS, compolitionem & ulum lege apud Gal. lib. 5. de Valerudine iucunda.

DIACHETON, Spina est, magnitudine arboris modica, flore roseo, cujus radix unguētis est pretur: qui alio nomine asphaltus appellatur. Plin. lib. 24. cap. 13. sibi spina sylvestris frutes humilior atq; spinosus in Nyctro & Rhodiis insulis, quem alii erysiphonem, alii adiphonem, sive displacon, sive diacheton vocant. Quo tamen in loco eruditi malunt legere diaxon, quae nomenclatura etiam à Diacorde huic fructi tribuitur.

DIACODION, n. s. [ἁβήτης]. Ger. *En*. *Teufel*. Polon. *Diabolus*. Vng. *Devil*.] Medicamentū quod ex capibus papaveris fit. Plin. lib. 20. c. 18.

DIACONUS, m. s. [ἁβήτης]. Gal. *Diaco*. Ital. *Ministro*. Ger. *En*. *Teufel*. Polon. *Diabolus*. Vng. *Devil*.] Est minister, à *ἁβήτης* in ministro: quo cognomine Mercurius appellatus fuit, què commune esse voluit, deorum tum superiorum, tum inferiorum ministrum.

DIACOSTUM, à costo radice dicta confectio, apud Nicol. in Antidotario.

DIACOPUS, [ἁβήτης]. Polon. *Roma*. Vng. *Devil*.] Incisa, sive incisa: id est, aditus in aggeribus Nili patefacti per quos in arum fluere aqua possit. Vip. l. pen. de extraord. crimin. Commata etiam & Diacopi qui in aggeribus sunt. Hotoman.

DIACROMMIUM, [ἁβήτης]. Vng. *Devil*.] Medicamentum ex capis. Nam Graeci *ἁβήτης* capum vocant. Apud Gal. in Comment. in lib. Harescon legitur Diacrommos, sed mendote.

DIACRYDUM, m. s. [ἁβήτης]. Pol. *Genie*, *merced*. Vng. *Devil*.] quali interminatus, quod nomē datum est Mercurio, quem deorum interminatum Poetae fixerunt.

DIADEMA, penult. pro d. n. t. Apex, insignis regis. [ἁβήτης]. Vng. *Devil*.] quali interminatus, quod nomē datum est Mercurio, quem deorum interminatum Poetae fixerunt.

DIADEMA, penult. pro d. n. t. Apex, insignis regis. [ἁβήτης]. Vng. *Devil*.] quali interminatus, quod nomē datum est Mercurio, quem deorum interminatum Poetae fixerunt.

DIET le notis antiquorum, dicitur. D I G M dignus memoria. D I E B diebus. D I L dilectus, vel D I L E C T I S. **D I L I V A** de isto lapide invenia auri. D I N M & dicitur inferis male dicitur vel Malis, vel dari iustis. D I M M & dicitur inferis male dicitur vel Malis, vel dari iustis. D I P S & dicitur inferis male dicitur vel Malis, vel dari iustis. D I V B B dilatum vini biberat. D L dar laudes, vel dicitur locum, do legem vel dono legavit, vel dico legenti. D L deloco. D C D P dies cum dedit publicè. D M dis manibus facti. D M dis manibus, vel domus mortuorum maximus, vel diis maximis, vel divos marci. D M dolam mala, vel dubium malū, vel donavit monumentum. D M A Deo magno eterno. D M B M F dis manibus bone memorie, dolo malo fecit, vel bene meritis fecit. D M F V G dita malo, fraudisve causa. D M L de male loquentibus. D M M dis manibus Maxiorū. D M S dia manibus facti dormientes, vel dormiat mortui feceri. D M S C S R P T D E I N V C A dis malus sequitur eras, si superes tonitrua deventes cadentes. D M S C P dies malus sequitur eras pejoris. D N dominus noster. D N dominus. D N G diutius non gaudebit. D N M Q de voto numini majestatique. D N P F S de numeris personarum facies sacram. D N N Domini.

DI & DIA, praepositiones ejusdem significationis sunt: quia dicitur inseparabiles sunt, & in compositione solum reperiri. Componitur autem de cum ditionibus incipientibus à d, ut diducio, ut digeros, ut disuom, ut dimitto, ut dinumeros, ut dimidico, ut diverto: & ubique produciunt, nisi in ditione, & dicitur. Dis vero modò negationē denotat, ut diffidit, disido: modò diversitatē, ut dissideo: modò divisionem, ut

disidit. Dis vero modò negationē denotat, ut diffidit, disido: modò diversitatē, ut dissideo: modò divisionem, ut

Hispan. El que tiene el corona sobre la cabeza. **Polon.** Koronowany. **Vng.** Koronás, koronás. **Ang.** That weareth a crowne on his head.] ut diadematus Apollo. **Plin.** lib. 34. cap. 8.

Diadochos. Διάδοχος. Gemma beryllo similis. **Plin.** lib. 37. ca. 10. Apud Athenienses autem Diadochi dicebantur, et ut me-
nus hoc est. quingenti viri, quorum consilio de rebus publicis
privatisq; statuebatur: ita dicti quasi successores, ad differentiã
Atropagitarũ, quorũ perpetuus erat magistratus. Διάδοχος
enim inter cetera significat succedo, & vices alterius excipio.

Diatragantum. à Dragacantho confectio pectoralis, apud
Nicol.

Diacresis. διακρῆσις, f. i. διακρῆσις. Apud Grammaticos figura est, qua
una syllaba in duas dividitur: ut apud Horat. Nunc mare, nunc
sylvæ: ubi dictio dissyllaba syluæ, dividitur in tres syllabas. Sic
Aulas, Pictas, pro aulæ, pictæ. Nomen autem habet diacresis
διὰ τὴν διακρῆσιν, quod est dividere: unde & Latine divisionem
vocare possumus.

Diaeta. Locus in quo cibis sumi solebat, coenaculum, coena-
tio. [Διαίτη, διαίτη. Gall. Lieu pour boire & manger. Ital. Stanza in al-
to da mangiar. Germ. Ein Saal in dem man isset, ein laubst edie
Summibauf. Hisp. Parte de la casa que se mora para beber y comer.
Polon. sala. **Vngar.** Ebédő hely. **Ang.** A diet or place for eating or
drinking.] **Plin.** in Epist. Ex triclinio in diaetam sive coenatiun-
culam transit. Idem. Hic turris erigitur, sub qua diaetæ dux,
totidemque in ipsa præterea coenatio, quæ lætissimum mare,
longissimum litus, amoenissimas villas prospicit: Dicta diaeta
διὰ τὸ διαίτην: hoc est, à conviviis quæ in ea peragebantur.
Quamquam Vairo Latinam vocem esse existimat, ita dictam
quod in ea per diem ederet. Lampridius in Heliogabalo, xēti
appellat, διὰ τὸ εἶναι, quod in ea hilariter viveretur. **Plin.** lun. etiã
æta culam. & Sumitur item diaeta pro victus ratione, & præ-
scripta vivendi formula. [διαίτη. Gall. Diète, régime de vivre.
Ital. Costume di viver regolatamente. German. Ein gewisse ordnung
so em in essen und trincken teglich hatet. **Hispan.** Dieta, regla de bien
bivir. **Polon.** Pomo stawowienie, ktore wprion o ma dlic zachowac.
Vngar. Az elette konyvny, szabot regela vonta. **Ang.** Diète.] Vnde
Διαίτην verbum Græcum, quod est certa victus ratione utor.
Et diætetice, Διαίτησις, medicinx pars, quæ victus ratione me-
detur. Apud Græcos sumitur pro loco quo arbitri ad judican-
dum conveniunt: unde & διαίτησις, judico ut arbiter. & Alia vita,
alia diaeta, εἰς τὴν διαίτην, εἰς τὴν διαίτην. In eos quadrabit qui com-
mutati in melius fortuna pariter & vitæ rationem moresque
commutant. Translatum ab iis qui lautius incipiunt vivere,
ubi res lautior obigit.

Diætares. διαίτηρες, f. i. διαίτηρες. Gall. Serviteurs
de chambre ou qui servent la viande sur table. Ital. servitori nel cenaco-
lo. German. Isfédien. **Hispan.** servidores que sirven a la mesa.
Pol. Sluzy stolowy. **Vng.** Aszal box, foglakak. **Ang.** Which ser-
veth in the diet place.] Horum meminit Vlpian. de fund. inst.
& Diætarum fures à lareconsultis dicuntur, qui in aliena cœna-
cula furandi gratia se dirigebant, quos Vlpianus scribit plus
quam fures esse puniendos. Itaq; aut ad tempus relegandos,
aut in opus publicum dandos, aut fustibus caedendos. Titul.
de iniuriis & famosis libel. l. Saccularii.

Diæteret. διαίτηρες. Gall. Arbitri, iuges arbitres.
Ital. Arbitri. German. Schlichter. **Hispanice.** Interi arbitarios.
Polon. Rozprawy. **Vngar.** Kde bírati, ferbas. **Ang.** Arbiters iud-
ges.] Latine appellantur arbitri, διὰ τὴν διαίτην, quod est arbitri
officio fungi.

Diæteretia. διαίτηρες. Gall. Celle partie de médecine qui guérit par
diète & régime de vivre. Ital. Medicina che sana l'el go verno della vi-
ta. German. Ein ordnung vnd regimen se man in Essen vnd Trincken
braucht zu erhaltung der gesundtheit. **Hisp.** Medicina de dieta. **Pol.**
Pomo maza wia dlic y wprawy. **Vng.** Az elette regula xebat, diéta.
nol xpoziti orvosiak. **Ang.** A part of medicine that healt by diète.]
medicina dicitur quæ victu medetur, teste Celso libro 1. in
Proœmio, nempe quæ ex moderata victus ratione sanitatem
tuetur: vulgus, regimen vocat.

Diagalanga. ex galanga confectio.

Diaglaucio. Genus collyrii, ex glaucio herba temperatum.
Plin. lib. 27. cap. 10.

Diagonios. Διαγωνίος. Linæ genus est quam Latini nonnul-
li angularem vocaverunt, quod ab uno angulo ad alterum
perducatur. **Vitruv.** lib. 6. cap. 3. Tertium, inquit, uti latitudo in
quadrato paribus lateribus describitur, inque eo quadrato
diagoni linea ducatur, & quantum spatii habebit ea linea
diagoni, tanta longitudo atio datur.

Diagrammata. διαγράμματα, n. s. Διαγράμματα. **Pol.** Napis. **Vng.** Könyv
titulus.] Græcis inscriptioem vel titulum libri significat. Item
decreum, formulam, vel edictum in scripturam redactum.
Item Geometricam figuram, sive ea triangulans fuerit, sive
quadrangulans, aut alienus formæ, cuiusmodi apud Euclidē
demonstrandi causa non paucæ extant. Vnde & Diagrammata
Chaldaica quodã in loco à Plutarcho appellantur, quæ vulgò

Diagnostica vocantur, quæ etiam diagramma prescriptio & ve-
narium quoddam in publicis collationibus fieri solitum, ut
ex censu tributa conferantur. Cic. in Verrem, Scripturam ven-
cat. & In musica item diagramma vocatur mensurarum tem-
poris notis quibusdam descripta. **Vitruv.** lib. 6. cap. 1. Vnde
diagrammatico musico, medianæ vocis habent sonitum. Et al-
liqua vide in Budæi Commentariis. Nam ad Latine dictiona-
rium parum conducunt.

Diagraphice. huius diagraphices, pen. corr. Διαγραφή. **Plin.**
lib. 35. cap. 10. Et huius autoritate effectum est, sic vnde pro-
mum.] deinde & in tota Græcia, ut pueri ingenui ante omnia
diagraphicem: hoc est picturam in buxo docerentur, & ex-
turque eis ea in primum gradum liberalium diagraphice. De
pito, antiquatio & peremptio rei ceptæ vel iam petite.

Diatris. ab in confectio, apud Nicol. scripta. [Ger. Was ist
bitzen Gagen.]

Dialectica. ad Læcia sic dicta, apud Nicol. in Antid.
Dialectice. διαλεκτική, f. p. Διαλεκτική. Ars disserendi, cuius finis est verū
falso discernere. ita dicta διὰ τὴν διακρῆσιν: hoc est, à dispu-
tando. Cic. in Topic. Iudicandi enim vias diligenter persequi
sunt ea scientia quam dialecticam appellant. Idem 4. Acad. Dialectica
verū & falsū quasi disceptatrix & iudex. De hac
lege Ciceronem ad Brutum. & Dialectica, Diog. Laert. in vita
Platonis: Dialectica (inquit) est disputandi ars, per quam
quid aut probamus, aut improbamus, ex interrogatiōne
idem & responsione differentium.

Dialecticorum. plur. num. gen. neut. Cic. Attic. lib. 14. Ac-
bans apud Vestorum hominem remotum à dialecticis, ut
arithmeticis factis exercitatum.

Dialectice. adverb. Διαλεκτικῶς. Cic. 1. Acad. Multa admittere
intima philosophia, multa dicta dialecticè, etc. **Quintil.** lib. 1.
cap. 10. Orator etiam si raro, non tamen nunquam prodire
dialecticè.

Dialecticus. f. i. m. s. substant. Διαλεκτικός. Qui tractat dialecti-
cam. Cic. in Orat. Disputandi ratio, & loquendi dialecticum
sitoratorum autem dicendi & orandi. Idem 4. Acad. Quis
verum, aut falsum, dialecticus iudicabit.

Dialectice. a, um, adject. Quod pertinet ad dialecticam, et
Dialecticæ captiones, apud Cic. 2. de Finib. Disputatio
dialecticæ, **Quintil.** lib. 5. cap. 14.

Dialectos. Διαλεκτός. Lingua alicuius proprietatis, quod
ecet una quæque lingua peculiare habet, & à cæteris libet.
Vnde quinquæ dicuntur esse Græcorum dialectos, Atticam,
Ionicam, Doricam, Aëolicam, & Communem.

Dialectis. f. i. Διαλεκτική. Latine disputatio.

Dialecticon. n. s. Διαλεκτικόν. **Polon.** 5yfran dial am. **Vngar.**
szárvány.] Croci fativi genus, in medio candidum: unde & in-
men accepit. **Plin.** lib. 21. cap. 6. Est & per se genus fatum, blan-
dissimum, vulgò, quum sit medio candidum, dialos vocat.

Diallage. f. i. Διαλλαγή, à nostris transfertur **Cassiodor.** lingua
est quum plura argumenta ad unum effectum deducantur.
Quintil. lib. 9.

Dialoes. medicamentum confectioem lege apud Galen.
Tueda valetud lib. 2.

Dialogus. g. i. m. s. Διαλογος. Gall. Dialogue, dispute entre
deux ou plusieurs personnes, ou d'un par plusieurs. Ital. Disputa-
tio, sive opera due à plusieurs personnes, ou d'un par plusieurs.
mente. Ger. Ein Gespräch. **Hisp.** Libro, ó tractado, en donde se
conversan algunas personas que disputan, ó hablan juntamente. **Pol.** Roz-
prawy, dialog, wia dlicy dwiema albo trzema. **Vngar.** Egy vna-
kés vala beszélgetés, vesekelés, (szany) beszélés. **Ang.** A dialogue
a communication and talking between many or diverse persons.]
mociatio sive disputatio, duorum vel plurium interroga-
tionem mutuamque responsionem continens, ut in Dialogo
quod est disputate, sive sermone. **Quintil.** de finit. et
monem ex interrogatiōne responsioneq; compositum, de
te quæ vel Philosophiam, vel Reipub. partes attingat. **Di-
ptans.** cum apposita verborũ personarumq; expressione. **Ca-
de Claris Orat.** Quum disputatio est inter eos, ut est confectio
de dialogorum. & Diog. Laert. in vita Platon. de fin. Dialogus
Est autem Dialogus (inquit) ex interrogatiōne & responsio-
ne compositus, de ea re, qua vel philosophiam vel Reipub.
partes attingat cum decenti & congrua expressiōne personarum
quæ assumuntur, accuratãq; compositione verborum.

Dialogismus. m. s. Διαλογισμός, à Rufiniano refertur
schemata **Arrianus**, quum scilicet quis secum rem aliquam
lutas, tanquam cum altero colloquens, interrogat & respon-
det. Exemplum insignis est illud in Eynuchi. Tercum. Quid
faciam? non eam ne nunc quidem Quum accitor alio
potius ita me comparem. Non perperit mercenem totam
has? Exclufit, revocat, redamnon, si me obsecret.

Dialutenses. Pelagix ex purpuratum genere sunt, quæ
soli genere pascuntur. **Aut.** **Plin.** lib. 9. cap. 37.

Dialyton. Διαλύτων, Figura est quæ alio nomine asyndeton

ve syntheton appellatur, quia plures dictiones, oratione sine copula iunguntur. Latine dissolutum dici potest. Tale est illud Virg. lib. 4. Aeneid. ite Ferte citi flammam, date vela, im-

dicite remos. Diamantia, ex manna confectio apud Nicol. Diamargariton, ex margaritis confectio cordalis apud Nicol.

Diámetro, pen. corr. m. f. [Diametru]. Gall. Un diametre, une li- que passant d'un bout à l'autre d'un cercle ou d'un corps. Ital. Linea che divide un corpo in due parti eguali. Ger. Ein schnurschneide ist ein so die sie geht in zwei gleiche theil durchschneidet. Hisp. Linea para partir y al- mente una figura, diametro. Pol. Linea ktara rotuna przecina circulo y nymy. Vn. Hasun kis file valafco linea (anagy) altalofco. Ang. A line going through the middle of a circle or sphere, or mar- garet is a margarite. Est recta linea, figuram qua longissime patet ex quo fecans: veluti diameter orbis est linea, quae sic à sum- mo ad eum tendit ad circulum, ut per centrum ear, definitio- re Macrobio in Somn. Scipion. lib. 2. Sic in quadrangula dia- meter vocatur linea à superiori lateris dextri angulo ad infe- riorem lateris sinistri perducta: hoc dissentit ab Euclidis defi- nitione. Lat. demetentem vocant: nam Græcis διάμετρον dicitur, quod est dimetiendo dicitur. Colum. lib. 6. Est arca rotunda, cujus diametros habeat pedes septuaginta. Vnde proverbialiter olim dicebatur ex diametro oppositi: & Diametro distare, in d. g. p. p. de vehementer inter se pu- gnantibus. Lucianus in Tyranno.

Diamones, mandragora, apud Dioscor. lib. 4. cap. 59. Diamoron, a moris Cello dictum electuarium, & describitur à Nicolao in Anud.

Dianæ, s. p. Mens, intellectus. [Dianæ]. Gall. Intelligence. Ital. Mente, intelletto. Ger. Der vernunft oder verstand. Hisp. Entendimiento. Pol. Rozum, democz. Vng. Esz, elme, okos- ság. Ang. The understanding. Vnde figurat dianæas vocant Rhæmici quæ sensum magis, quam verba spectant. Qujnil. lib. 1. Figuras quæ lexos, quæq; dianæas vocantur.

Diabolium, ex opiatu (ut vocant) electuarium, ac Oliba- nace inscriptum à Nicolao compositorum confarinatore.

Diapirra, atis, n. t. [Dyapira]. Ger. Ein gemengt pulver von ein- gemischtem wein trocken Natur / das man auch den wein streicht / den stinck ja vertriben. Inspersio: men siccis odoribus constant, ut fande Pim. lib. 13. cap. 2. cujus præcipuus usus est in eo cœren- du sudoribus, ut inarescant corpora à balneo: quanquam nō ob hoc solum, verum etiam ad fovendam, vel laxandam, aut altingendam aliquam corporis partem solet adhiberi. Vide Marcellum Virgaliu in Dioscoridem lib. 1. cap. 21. Dicitur autem dicitur dyapirra, in spargo. Mart. lib. 1. Quid quod olet prævius miltum diapirra mare virtus?

Diapason, a. Musicæ mensuræ genus, cōstans ex dia- pente & diatessaron: hoc est, ex quinque tonis & duobus semi- toniis minoribus. Quæ de re vide Commentarium Macrobii in Somn. Scipionis.

Diapensidion, à penidiis dictum, pectorale est medicamentū.

Diapente, a. Musicæ mensuræ genus, tribus constant tonis, & hemitonio minore. Vide Macrobi. in Somn. Sci- pionis.

Diaphanum, pen. corr. n. f. [Dyaphan]. Vng. Trübschick, vildg- ler. Latine dicitur transparent, sicut & crystallum, dicitur dy- apant, quod est translucet. (Ger. Durchsichtig.)

Diaphonia, s. p. [Dyaphonia]. Vng. Kallimbósz. Dissensio, dis- cordia, discordia, discordo, dissona.

Diaphora, pen. corr. [Dyphora machalóthel]. Dyphora. Gall. Dif- férence. Ital. Differenz. Ger. Unterschied. Hisp. Diferencia. Pol. Różnica. Vng. Különbözés. Ang. Difference. Latine differētia, s. p. quod est differe.

Diaphoretica medicamenta, a. dyphoretic. A. La- tina vocatur discufforia, quæ scilicet collectiones incipientes ad pus, aut ad sanie perducunt, (quod Græci vocant vna- m) sed sine suppuratione aliqua disijciunt, & dissolvunt. id enim medici dyphoretis appellant.

Diaphrygia, atis, n. t. [Dyphrygia]. Germ. Ein vnderstichtete imt in teib oder neye von einer seiten zu der andern wischen di- kten ruyen enden / Herz und lungen, und wischen den Nieren. Pol. Wska ktara, serce y p. lica dyli ad marob y y siliedyng. Vn. Agzyk hurya. Ang. The midriffe that divideth the hart and leglets from the other bowels. Quævis ex vi vocabuli omne illud significet quod in re aliqua medium est, (unde & cartilaginē illam quæ inter dicitur, Græci διάφρυγγα appellant) peculiariter tamen medici hac voce utuntur pro musculo quodam rotundo qui funtalia viscera à naturalibus: hoc est, cor, & pulmones à jecore & liene, velut panes quidam interiectus, intersepit & di- vinit. Hujus autē musculi summum caput in costarum extre- mitate situm, ubi multæ carnis est particeps: desinit autem in pedum, quod membran osum est, & tendit in hiatum. Ab interos parte malo punico annectitur, circumductumq; per

notiarum costarū extrema, retrō ad duo decimam spinæ ver- tebram adhærescit. Tunicas habet duas, superiorē à membra- na costas succingente, inferiorē verō à peritonæo. Vfus ejus est triplex: nam & primum est respirations instrumentū: de in- de non leve ad alij exonerationem affert momentum: postre- mō vitalia (uti jam diximus) à naturalibus separat: unde etiam nomen accepit: dyphryngis enim aliud nihil est quam interse- pte. Quæ ratione etiam à Latinis septum transversum appel- latur. Corn. lib. 4. At sub corde atq; pulmone transversum est valida membrana septum est. Idem in Proc. lib. 1. Simulatq; verō ferrum ad præcordia accessit, & discissum transversum septum est, quod membrana quadam superiores partes ab inferioribus diducit (dyphryngis Græci vocant) hominem pro- prius animam amittere.

Diaproni, orum, m. f. dict. Cretensium casum aliqui, quasi qui semper in certamine congregentur fortes.

Diaproses, penultima producta, Dubitatio. [Dyaproses]. Gall. Doute, douter. Ital. Dubitanza. Ger. Zwaiflung. Hisp. Duda. Pol. Wątpienie. Vng. Kétség. Ang. A doubting. Figura oratoria, quæ fit quoties omnia & magna videntur, & paria, ita ut orator nesciat à quibus potissimum dicere incipiat. Ta- rent. in Evnach. Quid cōmemorem primum, aut laudem ma- ximē illum qui dedit mihi consilium ut facerē, an me qui au- sus sim incipere tan fortunā collaudem, quæ gubernatrix fuit? Diaprosissum, ex prassio herba medicamentum: cujus deferi- prionem vide apud Nicol. in Anud.

Diaprasma, atis, n. t. [Dyprasma]. Commutatio rhythmi, aut vicissitudo canendi, ut quidam volunt. Alii pau- sationem spiritus interpretantur: alii alterius sensus exordium: alii rhythmi distinctionem: alii verō cujusdam musicæ vari- etatis silentium. Autor Hieron. in Epist. ad Marcellum.

Diarsum, atis, n. t. a die fit, & significat victum quotidianum: id est, quod in unius diei cibum datur. [Dyarsum]. Gal. Πρωσιον dicitur quod est in unius diei cibum datur. Ital. Il viver d ogni giorno. Ger. Ein tagliche spess was man in einam tag isst oder verchut. Hisp. La dieta comida de un dia. Pol. Pokarm ktora na dyet trawionis albo wladionis. Vng. Men- denapsi abrak. Ang. The allowance of one day. Mart. lib. 11. Sed lupus usuram, puenq; diaria possunt Horat. 1. Epist. Cum ser- vis urbana diaria rodere. Accipitur & pro libello in quo acta quotidiana perferuntur. Græci dyarsionem appellant. Gall. Papier journal. Ital. Giornale. Ger. Ein buchlein in welchem was eines jeden tags geschicht verzeichnet. Hisp. Historia que pro cada dia se da. Pol. Ksiazka de ktorey sprawy napsie dyen wapieniom. Vng. legy konyveteke, kibe mindennap, dolgot felirat. Ang. A reckoning booke. Juvenal. diurna, plurali tantum numero. Legitur & Diarius, a, um, dyarius. Diaria febris: hoc est, febris unius diei: quævis nō raro in quartu usq; diem producat.

Diarrhœa, a. Ger. Der durchlauff des Quants. Pol. Bieganka. Vng. Has mine. Alvi purgatio, ventris fluxus. Cic. Gal- lo: in coena augurali apud Lentulum tanta me diarrhœa anti- poit, ut hodie primū videatur coepisse consistere.

Diarrhœon, a. Vng. Nedves vize. Græcis significat aquosum, palutres: quo cognamine etiam Hipponem Asiæ: Zeugianæ oppidum, ab Hipponē regio (quod oppidum est Numidia) distinxerant: quos & Romani imitati, Hipponem di- lectum vocaverunt. Autor Plin. lib. 5. cap. 4.

Diastirion, a. Compositio quædam medicorum ad excitandam Venetem: ita dicta quod satyrion herbam re- cipiat, excitando Venetis appetitui in primis efficacem.

Diastema, atis, n. t. Græca dicitio, spatium, intervallum, sive in- tercapedinem significans. [Dyastema]. Gall. Interval- le, espace. Ital. Intervallo. Ger. Zwischenstand, warte. Hisp. Espacio. Pol. Szerokosc, rozmiar, a rozleglosc, iaka jest miody liniamy. Vng. Kés, Ang. Space, or distance. Vtutur hac voce Sidonius Apolli- naris, qui tamen in hoc falsus est, quod penultimam syllabam contingerit, quæ apud Græcos per longam vocalem scribitur, Sic, inquit, placidam Paphien servare diastema quintum.

Diastolæ, dicuntur rationum correctores, seu distinctores, vel quod magis erit, gratæ divisores: dyastola enim est divido ac distinguo.

Diastole, s. e. dyastole. Figura est dictionis qua brevis syllaba contra naturam producit: ut, Italiam lato profugus: ubi pri- ma syllaba in dictione Italiam, quæ natura brevis est, extendit- tur. Diastole itē apud medicos vocatur dilatatio thoracis, quæ fit quum spiritum attrahimus, quæ admodum & systo- le ab isdem vocatur illa cordis, thoracisq; contractio quæ fit inter expirandum.

Diastymos, a. Figura est qua una dicitio ad duo diver- sa significata distrahitur. Vng. Aegio. argutos inter se pece- anfer olores: id est, malus Poeta inter bonos. Fit à verbo Græ- co dyastymon, quod inter cætera significat distraho.

Diatessaron, a. dyatessaron, autore Macrobio, Musicæ mensura est constant duobus tonis & semitonio minore.

tum dicit. Dicere multam antiqui tum dicebant, quum ad populum & in comitiis multa disceptanda irrogabatur, quod ipse Certare multa dicebant. Liv. 2. bell. Punic. lib. 5: Excitatiq; tandem duo Trib. pleb. Sp. & L. Carvili quum rem in visam, infamemq; cererent, ducenti millium æris multam M. Posthumio dixerunt: cujus certanda quum dies advenisset, &c. Dicere multationem, sive multam pecoris. Plin. lib. 18. cap. 3: Maltatio quoque non nisi ovium, boumq; impendio dicebatur. Varro: Sed quum ejusmodi multa pecoris armentiq; a magistratibus dicta erat, abigebantur oves bovesq;. Dicere Musam alicujus, Virgil. Aeglog. 8: Damonis Musam dicemus & Alpheidæci. Dicere nomen alicujus, pro imponere. Livius 1. ab Vrbe: Brevi stirps quoq; virilis ex novo matrimonio fuit, cui Africanum parentes dixere nomen. Dicere repudium. Tacitus libro 3: Quirinus post dictum repudium ad hoc infensus, quanvis infami, ac nocenti miserationem addiderat. Dicere sacramento dicebantur milites, quum ad juramentum adigebantur, Rempublicam se non deserturos. Liv. 2. bell. Punic. lib. 5: Tribuni plebis, si eis videretur, ad populum ferrent, ut qui minores decem & septem annis sacramento disissent, his perinde stipendia procederent, ac si viginti annorum, aut majores milites facti essent. Idem 4. ab Vrbe: Hoc decreto Cõsul armatus, quum paucis appellatis Tribunum, collum torquisset, metu ceteri sacramento dixere. Dicere sacramentum. Liv. 4. bell. Punic. Hodie Consules crectis, quibus sacramenta liberi nostri dicant. Horat. 2. Carm. Ode 17: non ego perdidum dixi sacramentum. Dicere de scripto. Cic. pro Plan. Recitaturq; oratio, quæ propter ejus magnitudinem dicta de scripto est. Dicere sententiam senator dicitur, quum suam in senatu sententiam exponit. Cic. 6. Verr. Mos est Siraculis, ut si qua de re ad Senatuum referatur, dicat sententiam qui velit, nominatim nemo rogatur. Cxl. Cicero: Consulem designatum primum sententiam dicentem. Dicere pro sententia, idem quod dicere sententiam: sicut, Dicere testimonium, & pro testimonio. Liv. 2. bel. Maced. Et quando nemo vellet qui in hoc consilium convocati essis, pro sententia quecumque dicere vult, aut audeat, orationes Legatorum externo die pro sententia, dictas percensamus. Dicere extempore. Plinius Epistol. 27: Dicitur semper ex tempore, sed tanquam diu scripserit. Quintil. lib. 6. cap. 3. Dicere testimonium, & testimonia, est testificari & probare. Cicero ad Quintum Fratrem lib. 3: Quum testimonium secundum finem & religionem gravissimè dixisset. Idem pro Sylla: Qui in illius testimonia gravia dixerunt. Dicere pro testimonio, quod nunc dicimus Depone. Cic. 7. Verr. Dicitur pro testimonio de missione nautarum, de fame, &c. Dicere ad voluntatem alicujus, est assensum, adulari. Cicero de Amicitia: Semper augeat assensio id quod is, cujus ad voluntatem dicitur, vult esse magnum. Dicere salutem alicui. Cicero Attico lib. 5: Cicero meus pro tibi salutem dicit. Plautus Curculione: Veneri verbi mei salutem dicit. Dicitur, impersonale. Cicero 3: de Natura deorum: Quartus in quem heroicis temporibus Acacchio Rhodi peperisse dicitur. Ut dicitur, Cicero 3. de Oratore: Quavis spheram in scenam (ut dicitur) stulerit Ennius: tamen in sphaera fornicis similitudo non potest inseri. Dicitur, pro dicere posse. Terentius Andria: Nec satis ad oburgandum causæ, diceret, quid feci, quid commenui, aut peccavi patet. Dicere volui, correctionis genus est, quum quis in loquendo fallit, ac verbum unum pro altero protulit. Plautus Mite: Sorbet dormiens. P. A. Qui sorbet? Illud, stetit volui dicere. Dicitur, pro dicas: Dice pro die, apud Comicos frequenter. Plaut. Curculione: Haud in me male me dicantem male dicassis. Idem Ruden. Tu siquid opus est, dicit. Hujus verbi composita sunt, Ad dico, Antedico, Constatuico, Edico, Indico, Interdico, Prædico, quæ habent penultimam pro ductam.

Dictum, n. f. & nomen esse potest. [ἰσχυρὸν ἔστιν ἰσχυρῶς] ἰσχυρῶς. Gall. Un mot, une parole, un dire. Ital. Parola, motto, detto. Ger. Ein Wort, ein Red. Bel. Ein Woort, est tract. Hisp. El dicho. Pol. Słowa, powiść. Vng. Mondás. Ang. A word, a saying. & participium, ἰσχυρῶς. Terentius utrunq; complexus est quum dicit: Nullam est jam dictum quod non dictum sit prius: nam prius est nomen, secundum participium. Dictum nomen accipitur pro quovis sermone. Plaut. Cistel. Pergo illud, subagito blandis prius & benedictis dictis. Idem Afin. an tu tibi verba blanda esse aurum tere? dicta docta pro datis? Ovid 13. Metamorph. neq; abest secundis gratia dictis. Verule dictum: hoc est, scurrile, & proeox. Tacit lib. 18: Vernile dictum omnè invidiam in eum venit. Dicto audiens: hoc est, obediens. Quintil. lib. 3. cap. 6: Minus dicto audientem filium licet addicere. Cicero 6. Verr. Quæsi an misisset: respondit id quod necesse erat, scilicet dicto audientem fuisse Pictori. Dicitis alicujem aggredi. Virg. 4. Aeneid. Talibus aggreditur Venerem Sarracina dicit. Et quavis dicta generaliter de quovis fer-

monè dicantur, apud veteres tamen pro facetiis & jocis poni solent. Cic. lib. 2. ad Attic. Itaq; nostri, quum omnia dixisset dicta, essentq; facete & breviter & accuratè jocati, ea proprio nomine appellati dicta voluerunt. Terent. Eunucho. Facete, lepide, laute, nihil supra: Tuum obsecrone hoc dictum erat? Vbi Donatus: Dictum id, quod proverbium, sive adagiū quod facetiis hominibus adscribitur.

Dictio, n. f. Oratio, dicendi genus, actio. [ῥητὴν ἰσχυρῶς] ῥητὴν ἰσχυρῶς. Gall. Parole, mot. Ital. Vocè. Ger. Ein Wort. Bel. Ein Woort. Hisp. Una palabra. Pol. Słowo. Vng. Mondás, foglalat, mondás, foglalat. Ang. A word. Dictio testimonii, id est, jus testimonii dicendi. Terent. in Phorm. Servum orare causam leges non sinunt, neq; ei testimonii dictio est. Sententia dictio, Cic. 2. de Invent. Aliud enim laus, aliud vituperatio, aliud sententia dictio, aliud accusatio, aliud recusatio consistere debet. Item pro facunda & oratoria oratione. [ῥητὴν ἰσχυρῶς] ῥητὴν ἰσχυρῶς. Gall. Oraison, raisonnement. Ital. Ragionamento. Ger. Ein Wort, eine Rede. Ein gehobener Satz, ja redi. Hisp. Razonamiento. Cic. 2. Tusc. Itaq; quum ante meridiem dictioni operâ dedisset. Idem de Clar. Orat. Malim mihi L. Crassi unam pro M. Curio dictionem, quàm castellanos triumphos duos. Dictio, pro oraculo. Liv. 8. ab Vrbe. Accito ab Tarentinis in Italiâ data dictio erat, caveret Acherusiam aquam, Pandosiamq; urbem: ibi satis ejus terminum dari.

Dicax, om. t. Qui dictis abundat, qui facete & acutè dicta jactat. [ῥητὴν ἰσχυρῶς] ῥητὴν ἰσχυρῶς. Gall. Malheur, saiseur, railleur. Ital. Dicace, maldicente. Ger. in Schwergel spritz, Schimpflich, spöttisch. Bel. Schimpflich. Hisp. Dixer y parlero demaxado. Pol. Ten korni wstamiżuje żarty many. Vng. Túlajogó tréfás. Ang. That speaketh much, a praiser, a babler. Quintil. lib. 6. cap. 4: Demosthenem urbanum fuisse dicunt, dicacem negant. Cic. 2. de Orato. Quod est hominibus facietis & dicacibus facillimum. Idem pro Cxl. Quam volent in conviviis facietis, dicaces, nonnunquam etiam ad vinum diserit lint. Dicaculus, n. m. Aristophani, & ῥητὴν ἰσχυρῶς, & Dicacula, diminutiva sunt. [Pol. śmiechok. Vng. Túlajogócska. Ang. A praiser, a babler.] Plaut. in Afin. Satis dicacula es amatix.

Dicax, n. f. Est sermo, cum risu alios incessans, inquit Quintil. libro 6 cap. 4. [ῥητὴν ἰσχυρῶς] ῥητὴν ἰσχυρῶς. Gall. Projets qui rencontrent moquerie, facétieux, se, saiseur, bricolerie. Ital. Cianciamento. Ger. Spottred, sprunghel spritzung. Hisp. Demaxado, parleria. Pol. Szymbiatnie, blekotanie. Vng. Túlajogócs, tréfás. Ang. prattler, chattering. Cicero in Orat. Huc generi orationis asperguntur etiam sales, qui in dicendo mirum quantum valent: quorum duo genera sunt, unum facietiarum, alterum dicacitatis. Idem 2. de Orat. Scurrilis oratori dicacitas magno opere fugienda est.

Dictiosus, idem quod dicax. [Vng. Túlajogócs.] Varro lib. 5. de Ling. Lat. Hinc appellatum, inquit, in mi no dictum, & dictiosus.

Dictio, as, frequentativum à verbo Dico: quod tamen à primitivo significatione nonnihil recedit. Est enim Dictare, aliquid tractim pronuntiare, ut calamo excipi possit. [ῥητὴν ἰσχυρῶς] ῥητὴν ἰσχυρῶς. Gall. Nommer et dicter à un autre qui écrit. Ital. Dittare. Germ. Angeden oder Vorreden auffschreiben. Bel. Weetisen dat je man ephschryft. Hisp. Dejar lo que otro escribe. Pol. Leka mowiac do piŝania piŝalac. Vng. Mondosolvas, beszélgetelem, pronunziálem. Ang. To tell an other what said be written, to culite. Accipitur etiam dictare, pro suggerere: ut, Ratio dictat: hoc est, suggerit; ῥητὴν ἰσχυρῶς. Plin. in Epist. O sylvia, o litus, quam multa componitis, quam multa dictatis. Boetius: Ecce mihi laetere dictant scribenda Camoenæ. Camoenæ enim litus, ac solitudo tacite suggerunt nobis quod scribamus, quemadmodum ratio, & nonnunquam indignatio dictat: quod etiam notavit Valla in Raudensem. Plin. lib. 26. cap. 4. Igitur demonstratarum priore libro herbarum reliquos effectus dicemus, ad jiciemusq; quas ratio dictaverit. Dictare, pro edicere, seu polliceri. Quintil. lib. 11. cap. ult. Aut cum sodalibus jocatur, aut nonnunquam ad librarios suos ita respiciunt, ut sporulam dictare videantur. Dictare actionem sive judicium, apud Iuriconsultos significat actionem adversario voce edere, quum actor adversario quam actionem intenturus sit denuntiat.

Dictare, n. f. Dicuntur veluti themata atq; præscripta quæ magister ludi pueris præbere consuevit. [Gall. Ce que le maître donne à écrire à ses disciples. Ital. Quello che il maestro dà in nota à i suoi discipoli. Ger. Das ein Schullehrer seinen Schülern angeden auffschreiben angehen hat. Hisp. La lección que se da al discipulo para escribir.]

dicenda. Pol. *Αρχιτεταρα ποσειδα μητρος δε πισσαντα φαεινις νερανισμ.*
 Vng. *Αρχιτεταρα ποσειδα μητρος δε πισσαντα φαεινις νερανισμ.*
Νερανισμ. Ang. *That which the master enclerth, to his scholars.*
 Cic. ad Attic. 13: Non modò Tironi dictare, sed ne ipse quidem auderem scribere. Horat. Sic iterat voces & verba cadentia tollit, ut puerum saxo credas dictata magistro. Nec in literis tantum, sed in aliis quoque ambas dictata dicuntur. Iuven. peragis dictata magistri Omnia. Suet. in Cæsa. Ut disciplinam singulorum susciperent, ipsiq; dictata exercentibus darent. Vbi per dictata gladiatoria præcepta, documentaq; significantur. Dictata autem dicuntur huiusmodi themata, quoniam, quæ docemus, inculcamus, ut penitus excipiantur & edificentur.

Dictatio, nis, dictata. [Pol. *Ποιησις.* Vng. *Magistratus, dicitur, ut dicitur, ut dicitur.* Paulus D. L. 29. Tit. 1. ab. 90: Lucius Titus miles notario suo testamentum scribendum notis dictavit & antequam litteris præscriberetur, vna defunctus est. Quæro an hæc dictatio valere possit.

Dictator, m. t. dicitur, dicitur, dicitur, dicitur. Apud Romanos summus erat magistratus, qui periculosis temporibus à consule de nocte capitis auspiciis dici solebat. unde & Dictator dictus est: Et quia ceteris omnibus magistratibus, præterquam Tribunos plebis, cænsuribus, Dictatoris summa potestas erat in populum, ite quoque, Magister populi appellatus est, ut scribit Var. Cic. 3. de Finib. Rectius magister populi (si enim est Dictator) quam Sylla. Erat autem extraordinarius magistratus habens jus animadverendi in cunctisq; civis Romani caput, nec ab eo provocandi jus erat: nec alio pacto creati solebat quam quum vis aliqua major repente oborta ingentem urbi cladem imitari videretur. Dicebatur autem Dictator à Consule, qui deinde Magistrum equitum dicebat Liv. lib. 9. ab Vibe: Fabius L. Papyrium Dictatorem dixit. Iuven. Sat. 8. Famosos equitum cum Dictatore magistris.

Dictator, [Vng. *Emine.*] cuius in urbe Roma summum jus, ac plane regia potestas fuit, lege lata, ut opinor, T. Lantio Flavio 11. Qui Uleio cons. sine provocatione creatus, & de consularibus lectus. Porro, quum de consularibus cum legi lex haberet, sequebatur, ut de patriciis crearetur: consules enim tunc, & per annos deinde multos, patricii fuerunt: nec prius de patriciis legi dictator desit, quam creati duo consules patricii dicerent: non enim consul patricius dictatorem quæcumq; de plebe dixisset: itaq; qui primus de plebe dictator fuit, C. Marcus Rutilius, is à M. Popillio Lenate consule plebeio dictus est: ita communicata plebi dictatura, anno ab urbe condita CCCC. idq; contra veterem consuetudinem, nõ tamen contra legem factum est: nõ enim lex dictatorem de plebe fieri veterat, sed de consularibus iusserat C. Marcus consularis: satisfecit igitur legi Popillius, quum consularium hominem dictatorem dixit: patriciis non satisfecit, quia consulare de plebe dicitur: quum omnes antea de patriciis dici consueverunt. Ea dem fortasse lege sancitum est, (legem certe, quæ hoc sanxit, nominat Plutarchus in Fabio) ne dictator equo posset uti, idq; vel ob eam causam, quod, quum plus inesse roboris in pedestribus copiis putaretur, propterea in legione permanere, nec locum deserere deberet imperator, vel quod, quum ad alia omnia dictatoris esset singularis potestas, in hoc uno voluerunt eum populo inferiorem videri. Senatus tamen petenti Fabio Maximo Verrucillo contra veterem legem concessit, ut equo vehi posset, datumq; id hominis virtuti, ac tempori, quum casus ad Cannas Romanis, in uno Fabio, dictatore creato, melioris fortunæ spes reposita videretur. Dictaturæ spatium semestris fuisse, nec longius esse per leges potuisse satis constat: duo tamen, propriam potentiam legibus ac libertati anteposcentes, L. Sylla, & C. Cæsar, uterq; patricius, perpetuam dictaturam armis invasere: verum Sylla modestior: dictaturam enim sponte depoluit, solusq; aut cum paucis comitibus in publico versari solitus est: eumque à quodam ingenio satis liberi adolefcentis convitiis acerbissimis vexatam histonæ produnt Syllamq; tum dixisse: Hic adolefcentis nequam unquam possit in deponenda dictatura me imitari, efficiet: Cæsar etiam illud sæpè in ore habuit Sylla nescivit litteras, quum ejus iussum improdromamq; in omittenda dictatura notaret. Ex Aldi libro de legibus Romanis.

Dictatoris, f. t. quæ dicitur, præcipit & imperat. [Vng. *Paraschis 27. 28.*] Plaut. Persa: Tu hic eius dictatrix nobis.

Dictatoris, a, um, [Vng. *Emine.*] Quod ad dictatorem pertinet, seu quod est Dictatoris. Liv. 6. ab Vibe: Postremò dictatorum fulmen in se intentat. Dictatoris gladius, Cic. pro Cluent. Dictatoris juvenis. Dictatore patre natus, Liv. 1. Deca, lib. 7.

Dictatoris, f. p. Dictatoris dignitas. [Vng. *Emine.*] Plutarch. *Αρχιτεταρα ποσειδα μητρος δε πισσαντα φαεινις νερανισμ.* Lantius: Dictaturæ semper altius fastigium fuit: Nam à Dictatoribus non

erat jus provocandi, quibus etiam animadversio capitis data est. Dictaturæ gerere. Cic. 2. Offic. Quod si paucos libi dicit ad Dictaturam gerendam addidisset.

Dictator, as, pen. corr. à dicto, secundum à dico frequentativè, Passim & frequenter dico. [Pol. *Αρχιτεταρα ποσειδα μητρος δε πισσαντα φαεινις νερανισμ.* Gall. *Sonant, ou en plusieurs lieux, dire au contraire quelquel chose.* Ital. *Dirò, fessò.* Ger. *Diri sagen, sagen sine signis.* Hisp. *Dira o modo.* Pol. *Αρχιτεταρα ποσειδα μητρος δε πισσαντα φαεινις νερανισμ.* Vng. *Emine.* Ang. *To enclerth from and in foundre pieces.* Cic. 3. Ver. Vbi jam palam dicitur. Idem ad Lentul. Quem post reditum dicitant fracto animo & demisso fuisse. Idem 3. Officior. Dictabat se hostulos aliquos emere velle.

Dictator, o, um, n. d. Dicta fallax & acuta, & quodam quali suo loco pungentia. [Pol. *Αρχιτεταρα ποσειδα μητρος δε πισσαντα φαεινις νερανισμ.* Gall. *Sonant, ou en plusieurs lieux, dire au contraire quelquel chose.* Ital. *Dirò, fessò.* Ger. *Diri sagen, sagen sine signis.* Hisp. *Dira o modo.* Pol. *Αρχιτεταρα ποσειδα μητρος δε πισσαντα φαεινις νερανισμ.* Vng. *Emine.* Ang. *To enclerth from and in foundre pieces.* Cic. 3. Ver. Vbi jam palam dicitur. Idem ad Lentul. Quem post reditum dicitant fracto animo & demisso fuisse. Idem 3. Officior. Dictabat se hostulos aliquos emere velle.

Dicta causa, Variò locutionem antiquam esse scribit, & ab eadè origine deductam ut verbum dico. fortassis à recto dico, dicit, ex Dico: item ut Iudex, iudicis, à Iudico, & Index, indicis, ab Indico. Nam si iuncto verbo, autore Varone, Iudex dicitur qui jus dicit, verisimile est voce simplici similiter eum qui dicit, Dicem appellatum. Dicitur causa id fieri dicimus, quod nulla alia de causa sit, quam ut factum esse dicatur. Causa 1. 4. D. Commodati. Sæpè enim, inquit, ad hoc commodatum pecuniaz, ut dicitur gratia numerationis loco intercedat. Vipian. in l. 1. D. ad S. Syll. Excusatoris servi qui auxilium tulerunt sine dolo malo. Nam si sine dolo quis auxilium fecit, vel dicit gratia tulit, nihil hoc commentum illi proderit. Hæc omnia ex Lexico Hotomani.

Dictamnium, n. sive Dictamnus. [Vng. *Emine.*] Dicitur, Gall. *Voe herbe appellee dictam, ou gingembre de tartin.* Ital. *Dictamo.* Ger. *Ein traub ditz nammens, et ditz jaget in sece in garten bei wunden wunden.* Hisp. *Ed ditzano yerva canchida.* Pol. *Dictamnium, ou ym.* Vng. *Emine.* Hebra est in Creta præcipue volucris, heris, levis, prælegio similis, si majoribus foliis, quæ totum in quodam, ipsiq; sanguine pubescunt. Florem nullum unquam proferunt. Pro dunt in Creta capras sagittis percussas, in herbæ paltu eas excutere. Virg. 12. Aeneid. Dictamnium prætoris Cretae capris ab Ida, Puberibus causam foliis & dicitur manentem, Purpureo: non illa feris incognita capris Gratia, quum tergo volucres hæret sagittæ. Cic. 1. de Natur. dent. Capras audium in Creta ferat: quum essent confixa venientis sagittis herbam querere, quæ dictamnus vocatur: quum quom gustavissent, sagittas excidere dicunt & coeque.

Dictator, m. t. Dictatura, Vide DICO, dicitur.

Dictatorum, Dictio, Dictio, Dictio, Dictio, Dictum, Vide DICO.

Dicrotum, pen. corr. n. s. dicitur. Latine dicitur dicrotum, quæ duobus tantum remorum oribus regitur, à prota dicitur & à puppi. [Ger. *Ein Meer schiff das auß jedem bord zwei roder hat.* Ang. *A galley that hath two oars in a side.*] Iulius Pollux lib. 1: Dicrota sunt naues quæ duobus gubernaculis pariter à prota reguntur & puppi. Cic. Attic. lib. 5. *Επιπλοον* Rhodiam tam, & dicrotorum Mityienæ orum habebam, & aliud catrotrion. Idem libro 16: Nam & ipse Dominus bona plantæ habet dicrota. & Dicroton item medici vocant pulias quoddam genus in arteriis, à geminatu percussu. Galenus in tractatu de Pulsibus.

Dictyotus, [Vng. *Emine.*] Operta quæ nostris ruscicata vocant, ita dicta quod in hoc adficiunt genere tessellæ, macularum quæ in reti conspiciuntur, similitudinem referant. *Dictyotus* enim Græci vocant retia. Plinius lib. 36. cap. 22: *Dictyotus* vocat reticulariam strudatam, quæ frequenter Romæ struuntur nimis opportunam. Vbi tamen in 10. 2. 2. codicibus legitur *Dictyolicton*.

Didascalus, f. p. [Vng. *Emine.*] Gall. *Docteur.* Ital. *Didascalo.* Ger. *Ein lehrer, vnd docteur.* Hisp. *Doctura.* Pol. *Didaskalos.* Vng. *Emine.* Ang. *Didascalus.* Latine doctura sive eruditio, hæc est *Didascalus*, quod est dicitur sive instruere. Cal. Cic. lib. 7: Genere tamen quod ad nos pertinet, & *Didascalus* quoddam, ut veretur inter minus habeat.

Didascalus, m. f. [Vng. *Emine.*] Gall. *Docteur.* Ital. *Didascalo.* Ger. *Ein lehrer, vnd docteur.* Hisp. *Doctura.* Pol. *Didaskalos.* Vng. *Emine.* Ang. *Didascalus.* Latine doctura sive eruditio, hæc est *Didascalus*, quod est dicitur sive instruere. Cal. Cic. lib. 7: Genere tamen quod ad nos pertinet, & *Didascalus* quoddam, ut veretur inter minus habeat.

Dido, didis, dididi, diditum, Distribuo, divido. [Vng. *Emine.*]

Didymus. Gall. Bailler, de tribus, de partibus. Ital. Didimio, di...

Didoron. pen. prod. [di duor]. Gall. De deno palmis. Ital. Di due...

Didrachmum. n. [di drachma]. Numus est duas drachmas con...

Didymus. [di di mu]. Ger. Zwilling Pol. Dymus. Vng. Kett...

Dies. [di es]. Gall. Jour. Ital. il giorno. Ger. Ein tag. Bel...

Dies. n. t. Dies fit. [di es fit]. Gall. Il se fait jour. Ital. Si fa rior...

sicut est expressum in duo decim tabulis, Solis occasus suprema...

Virgil. 6. Aeneid. Noctes atq; dies paret atri janua Ditis. Eff...

Virgil. 6. Aeneid. Noctes atq; dies paret atri janua Ditis. Eff...

Virgil. 6. Aeneid. Noctes atq; dies paret atri janua Ditis. Eff...

Virgil. 6. Aeneid. Noctes atq; dies paret atri janua Ditis. Eff...

Virgil. 6. Aeneid. Noctes atq; dies paret atri janua Ditis. Eff...

lud. pro praeterito fit, quod nos nudiusquartus dicimus: hoc de futuro. Vide Macrobi. Satur. libro 1, & Gell. lib. 10. cap. 24. Sunt autem haec omnia composita, & pro adverbis accipiuntur.

Dieredi, teste Nonio, a die vocati sunt crucifixi, quasi ad diem eredi. Festus scribit diere dum per antiphrasin dici apud veteres, volentes significare malum diem. Unde Diereda adverbial dicimus. Plaut. Quin tui dierecra cu succula & cum potculis. Diereda (inquit) quasi in malam diem. Unde pro verbialiter in dierecram jubemus etc, quibus precamur exitum.

Dierino, n. p. Diu vivo, teste Nonio. [Gal. Vnde loquuntur ut Ital. Vnde loquuntur. Ger. langsteden Hisp. Durar mucho tiempo. Pol. Dierino. Vng. sokat sok. Ang. To live long.] Est autem verbum a die deductum, sicut perennare ab anno.

Diurnus, a, um, a die fit, sicut nocturnus a noctu. Quod ad diem pertinet, quod die fit. [Gall. De jour, en d'un jour. Ital. Diurno, di giorno. Germ. Taglich. Hisp. Casa del dia. Pol. Dzienny. Vng. Nappali. Ang. Belonging to the day.] Cicer. de Senect. Auctentis (ut de me ipso aliquid more senum gloriatur) me tantos labores diurnos, nocturnosque domi, militumque suscepturum fuisse. Plaut. in Mench. Inducisq; ad diurnam stellam crastinam potabimus.

Diurnum, n. n. Liber continens acta singulorum dierum, diarium. [Gall. Papier journal. Ital. Giornale. Germ. Tagbuch; ein Buch in welches man verzeichnet was auf ein jeden tag geschehet. Hisp. Historia que procede de dia en dia. Pol. Księga do ktoriej spisy kazdego dnia pisano. Vng. terjed kényveszke, az ebidem demarso dolgoi foliatajok. Ang. a book containing the acts of every day. Juven. longi relegit transacta diurni. Alias Diurnum accipitur pro victu atq; mercede unius diei. Seneca: Diurnum accipit, in centunculo dormit. Idem lib. 2. Controv. Confors modis omnis fortunae diurnum peram.

Dilatans, a, um, pen. corr. Longus, diuturnus. [Gall. ardu. dilatare. Ger. lang. Ital. Lungo, continuo. Ger. langonia. Hisp. Casa de mucho tiempo. Pol. Dlugy. Vng. Hezsedem. Ang. That endureth long.] Cic. lib. 10. Epist. Libertatis desidero, tardoque diutinae servituti. Sic Caes. Diutinus labor. & Livius, Diutinum bellum.

Dilatant, adverb. idem quod diu. [Gall. lang. Hisp. mucho tiempo. Pol. Dlugy. Vng. sokidog. Ang. A great while, a long time.] Plaut. in Ruden. Ille qui consistit, docet, atq; salute cavet, Diutine uti bene licet partum bene.

Dilatant, pen. corr. diminut. a Diu, significat aliquandis. [Gall. d'az. Ger. lang. Ital. poco tempo. Pol. Dlugy. Vng. Egy ideig. Ang. A little while.] Gellius: Quum diutule tacitus cogitando fuisset. Apul. in Flor. At illos in idem major meus Socrates, qui quum decorum adolescentem & diutule tacentem conspicuas foret, &c.

Dilatant, comparativum ad adverbio diu. [Gall. lang. Ger. langer. Hisp. Mas tiempo. Pol. Dlugy. Vng. Később, tovább. Ang. Longer.] Cic. 7. Verr. Potero hoc ego quous tantum, aut in hoc iudicio deponeere, aut diutius tacitus sustinere Plautus Rud. Sed mea delidia spero deterrere nolui: Et vos amici detinui diutius. Cic. Non obtundam diutius aures vestras.

Dilatant, Longissimo tempore. [Gall. lang. Hisp. mucho tiempo. Pol. Dlugy. Vng. sokidog. Ang. Very long.] Cic. de Amic. Caronem induxi sentem disputantem: quia nulla videbatur apud perlova quae de illa aetate loqueretur, quam ejus qui & diutissime scaevus fuisse, & in ipsa senectute praeceteris florasset.

Dilatant, a, um, Diutius, a diu derivatum. [Gall. lang. Ger. lang. Hisp. Casa de mucho tiempo. Pol. Dlugy. Vng. sokidog. Ang. That endureth long.] Cic. Idem de Senect. Quas quidem sic avidae accipi, quasi diuturnam sruu explete cupiens.

Dilatant, tam, s. Longinquitas temporum, numerus dierum. [Gall. lang. Ger. lang. Hisp. Casa de mucho tiempo. Pol. Dlugy. Vng. sokidog. Ang. That endureth long.] Cic. Idem de Senect. Quas quidem sic avidae accipi, quasi diuturnam sruu explete cupiens.

Dilatant, tam, s. Longinquitas temporum, numerus dierum. [Gall. lang. Ger. lang. Hisp. Casa de mucho tiempo. Pol. Dlugy. Vng. sokidog. Ang. That endureth long.] Cic. Idem de Senect. Quas quidem sic avidae accipi, quasi diuturnam sruu explete cupiens.

Di, Ger. Die jett jett jar tang. Hisp. Tiempo de dos años. Pol. Czas dwuletny. Vng. Két éves. Ang. The space of two years.] sicut Tricentis, & gerragis, trium annorum, vel cente (ut de partate docet Censorinus) quod tertio quoque anno recumt. Nam apud veteres Tricentis constabat ex quinq; & viginti mensibus: hoc est, ex duobus annis, quorum alter duo decim habebat menses, alter tredecim. Sic etiam Penicentis, & gerragis, dicitur tempus hoc duplicatum: hoc est, quadricentis spanis: ut dicitur, quod quinto quoque anno recumt.

Difflamo, pen. prod. act. p. Per diversas partes famam divulgare, sicut famam de re quapiam spargo. [Gall. diffamer. Ital. Disingerare fama. Ger. Verleumdung. Hisp. Difamar. Pol. Strawac obmowiac. Vng. Elbaszom, mindon terjedem. Ang. To diffuse, to report ill of.] Sumitur enim forte in dexteriorem partem. Tacitus: A Nerone probrolo carmine diffamatus, contumelias ultimum ibat. A dextera diffamatum, Ovid. lib. 4. Metam.

Difflatio, [Pol. Rozwod.] Sacrificii genus inter virum & uxorem, quo conjugium dissolvitur per confarretionem contractum. Erat autem Confarretio quaedam solemnitas, quam soli sacerdotes observabant in uxore ducenda. Soli enim sacerdotes, autore Boetio, per confarretionem uxorem ducebant. Quae de causa divorcium per diffarretionem solis quoque sacerdotibus proprium fuit. Dicitur autem Confarretio, quod farreo libo adhibito conjungerentur: & e contra diffarretio, quod simili libo adhibito disjungerentur.

Differo, a, inon. Sparium temporis extendo. [Gall. differer. Ger. Verschieben. Ital. Differire. Hisp. Diferir. Pol. Rozwod. Vng. Elbaszom. Ang. To differ, to prolong.] Vng. lib. 6. Distulit in iteram commissa piacula moram. Interdum est in diversa loca ferre, & distendere. Plautus in Rud. Nos cum scapha tempestatis dextro versus differ ab illo. In Cur. iam ego te faciam, ut hinc formice te frustulam distarent. Interdum diffamare, divulgare. Lucil. Gaudes, quon de me ista foris sermonibus differes. Plaut. in Trin. Nolero mihi te jam prospicere, qui meam egessat levis: sed ut me infamissimum, ne mihi hanc famam differant. Interdum videre, scindere, dissipare. Terent. in Adelp. Mentiferam, differat doloribus. Simile Grecis est & distendo, & interdum in ordinem ponere, & distendere. Virgil. lib. 4. Georg. Et ena seras in versum distulit ulmos. Interdum distare, distare. Cic. Divin. in Verr. Ac vide quid distat meam opinionem & tuam.

Differo, a, f. p. Differencia, dissimilitudo. [Gall. differer. Ger. Verschieben. Hisp. Diferencia. Pol. Rozwod. Vng. Külömböz. Ang. Difference.] Cic. 4. Acad. Quod videtur esse quaedam in vultu distentia. Idem 3. de Fin. Ita sit ut quanta distentia est in principibus naturalibus, tanta sit in finibus bonorum malorumque dissimilitudo. Indifferens, & distans, quod scilicet per se neque bonum est, neque malum.

Differo, a, f. p. Differencia, quo antiqui utebantur. [Gall. differer. Ger. Verschieben. Hisp. Diferencia. Pol. Rozwod. Vng. Külömböz.] Lucr. lib. 4. Tantaque in his rebus distantia, distentiaque est. Nonius.

Dilatans, participium, Prolatum, productum. [Gall. dilatare. Ger. Verschieben. Hisp. Dilatar. Pol. Rozwod. Vng. Elbaszom. Ang. To dilate, to prolong.] Cic. 4. Verr. Quasi metuere ne Penilus privare illo iudicio transactis, aut dilato, cum ceteris in consilium receretur. Poena dilata in tempus mortis. Ovid. 3. Trist.

Dilatans, s. Temporis prologatio, sive extensio. [Gall. dilatare. Ger. Verschieben. Hisp. Dilatar. Pol. Rozwod. Vng. Elbaszom. Ang. To dilate, to prolong.] Plin. lib. 18. cap. 10. Nec ulla segetum minus dilatonem patitur. Cic. 3. Philip. Quae est igitur expectatio aut quae nimia dilatio temporis?

Dilatans, ois, m. a. Cunctator. [Gall. dilatare. Ger. Verschieben. Hisp. Dilatar. Pol. Rozwod. Vng. Elbaszom. Ang. To dilate, to prolong.] Plin. lib. 18. cap. 10. Nec ulla segetum minus dilatonem patitur. Cic. 3. Philip. Quae est igitur expectatio aut quae nimia dilatio temporis?

Dilatans, ois, m. a. Cunctator. [Gall. dilatare. Ger. Verschieben. Hisp. Dilatar. Pol. Rozwod. Vng. Elbaszom. Ang. To dilate, to prolong.] Plin. lib. 18. cap. 10. Nec ulla segetum minus dilatonem patitur. Cic. 3. Philip. Quae est igitur expectatio aut quae nimia dilatio temporis?

Difficilis, meq; nitam. Ang. To lous, to vmbukle or vndubtu.] Papio lincat, & torvè chlamydem d'ibulata auro. Difficilis, le. Labonofus, operofus, habens multum difficultatis & laboris. [משך קלכלב דא] jagheab, d'vmsd, d'vzges. Gall. Difficile, malais. Ital. Difficile, malagevole. Germ. Schwèr. Hisp. Difficilè, agr. Pol. Trudny. Vng. Nohéz, Ang. Hard, yneaf. Terent. in Heavt. Nihil tam difficile quin quatendo investigari possit. Si tamen de homine dicatur, idem erit quod Morosum. Cic. de Senect. Moderati enim, nec difficiles senes. Difficiliter, f. t. abstractum, Labor, angustia, asperitas. [משך קלכלב] Gall. Difficulté, malaisance, enpochement. Ital. Difficiltà. Ger. Die schwèrèr d'vndèr. Hisp. Difficiltad de haver qualibet cosa. Pol. Trudnoy. Vng. Nohéz, Ang. Difficiltie, vnzajug. Cic. pro Cluentio: Prospicio quatuor in agendo difficultatis, & quantà laboris sit habitura. & Accipitur eleganter pro inopia, ut, difficultas rei numaria, aut frumentaria. Cic. 4. Ver. Et simul ostendi se in summa difficultate esse numaria. Difficilè, Difficiliter, & difficultè, Acgrè, vix, cum labore. [משך קלכלב] Gall. Difficiltent, malaisement, à grand pain, avec difficulté. Ital. Difficiltente, malagevolmente. Ger. Schwèrlich, tammetich. Hisp. Difficiltente. Pol. Trudnoy, lotnoy. Vng. Nohéz, Ang. With difficultie.] Plin. lib. 27. cap. 12: In examine autem semen inter folia durum, & quod difficile evellatur. Liv. lib. 3. bell. Pun. Circundati pedites haud difficultè terrorem incurfantium Numidarum arcebant. Difficil, antiqui dicebant pro difficilè. Autor est Nonius, qui adducit testimonium Varronis: Quod utrum sit magnum an parvum, facit, an difficil. Diffido, is, pen. prod. Non fido, despero. [משך קלכלב] Gall. Se desfier. Ital. Diffidarsi, non haver speranza. Ger. Nicht zuvertrauen. Bel. Wantoamen. Hisp. Desconfiar. Pol. Wat nie wierz. Vng. Nem hitom. Ang. To mistrust, to despyre.] Cic. 2. de Divinat. Nihil affirmabo: quæram omnia, dubitans plerumq; & mihi ipse diffidens. Ibidem: Eudemos ita graviter ægrotus fuit, ut omnes medici diffiderent. & Dicimus autem diffido mihi, de diffido de te. Ser. Sulp. Ciceroni: Plura me ad te de hac re scribere pudes, ne videar pudentius tuæ diffidere. Ad Heren. Et de nobis non diffidimus. Diffidens, part. [משך קלכלב] Pol. Wierpien. Vng. Nem hitom. Ang. Mistrustful.] Cic. pro Muræ. Fatebor enim Cato, me quoq; in adolescentia diffidam ingenio meo, quæsiisse adjuvmenta doctina. Diffidentia, x. cui opponitur Fidentia. [משך קלכלב] Gall. Desiance. Ital. Diffidenza. Ger. Nichtvertrauen. Hisp. Desconfiança. Pol. Nieufier, wierzowosc. Vng. Hittetelomoz, hitadalmatlanas. Ang. Mistrust.] Cic. 4. Tusc. Et si fidentia: id est, firma animi confusio, scientia animi quædam est, & opinio gravis non temerè assentis, metus quoq; est diffidentia expectat & impendentis mali. Idem 1. de lavent. Quod genus fidentie contrarium est diffidentia, & ea re vitium est: audacia non contrarium, sed appositum est, ac propinquum, & tamen vitium est. Ovid. 2. de Remed. amor. Fit quoq; longus amor, quem diffidentia nutrit. Diffidentèr, adverb. Timidèr: contrarium Fidentèr. [משך קלכלב] Gall. Avec desiance, sans grande esperance. Ital. Con diffidendo. Ger. Nichtvertraulich, ohne gute vertrauen. Hisp. Con desconfianza. Pol. Nieufier, wierzowosc. Vng. Hittetelomoz, hitadalmatlanas. Ang. With mistrust, without hope.] Cic. pro Cluent. Altera tantummodo confuetudinis causa timidè & diffidentèr attingere rationem veneficii criminum. Diffindo, diffid, pen. prod. præteriti corr. diffisum, a f. t. Fido, deido. [משך קלכלב] Gall. Fendre & mettre en pieces. Ital. Finire, tagliare in piu pezzi. Ger. Zerhacken, zerheuen. Bel. Was den anden d'vnen. Hisp. Hender en diuersas partes. Pol. Rozryzanie, rozryzanie. Vng. Mez bontom, k'it felt v'gum. Ang. To cut or tear a funder.] Virg. 9. Aeneid. Et media adversi liquesfacto tempora plumbo diffidit, ac multa portectum extendit ætæna. & Diffindere diem, teste Budæo, est id quod nos Rem in crastinam continuare dicimus, vel remittere. Tria enim, inquit, sunt apud antiquos pronuntiandi genera: aut enim dies diffindebatur: hoc est, res in posterum diem rejiciebatur, aut comperendinabatur: id est, in tertium diem differrebat: aut complabatur, quom res non in posterum neq; in perco diem, sed in longiorem diem pro iudicium arbitrio rejiciebatur. Vlpian. l. ij. Si quis caution. Et idè etiam lex x. i. tabul. Si iudex, vel alteruter ex litigatoribus morbo sonico impediatur, jubet diem iudicii esse diffisum. Gell. lib. 14. cap. 2: Iussi iuri diem diffindi, atq; inde à subfellis pergo ad Phavorinum philosophum. Distingo, is, cre. Corumpo, & destruo quod factum & forma tum est. [משך קלכלב] Gall. Desfaire ce qui est fait, ley aller sa forme & figure. Ital. Guastare, corrompere. Ger. Etwas gemacht zu zerstören vad anders machen. Hisp. Gualtar, destruir, desfigurar. Pol. Zerpsmanie, rozryzanie, rozryzanie. Vng. El bontom, rom-

tom, tetetom. Ang. To vumak, to vndee that w as made.] Horat. 3. Carm. - neq; d'ifinget, infectumq; reddet. Quod fugies semel hora vexit. Vbi Acron, Distinget ad est, confundet, immutabit, sive d'ivellet. Idem Carm. - o utinam nova Incude d'ifingas retulum in Massagetis, Arabesq; ferrum. Vbi Acron, Distingas, contusum reformet: nam sicut fingere, formare dicitur, sic & d'ifingere, est quailatū reformare. Idem 2. Serm. Nequidem nihil hinc d'ifingere possum: id est, non possum negare rem sic non se habere. D'ifinitio, d'ifinitis, pen. pro. act. q. ex dis, & finio, D'efinitio, [משך קלכלב] Gall. D'ifinit, d'eterminer. Ital. D'ifinire, terminare. Ger. Beschreiben. Bel. Beschreiben. Hisp. D'ifinir, d'eterminar. Pol. Opisnie. Vng. Mez határozná. Ang. To d'efine, to d'etermine.] D'ifinitio, finitè, d'efinitè. [Vng. Mez határozná.] Cic. pro Balbo: Quæ d'ifinitè civitatè donadi P'opcio potestati fecerat: lic enim in antiquo manuscripto hoc loco & multus alius legitur, D'ifinitio, quæ & d'efinitio, & finitio appellatur, constans ex genere & differentis: ut Homo est animal rationale, mortale. [Vng. Mez határozná.] Gal. D'efinition, d'etermination. Ital. D'efinitione. Ger. Beschreibung / die beschreibung eines dings was es von natur sine. Hisp. D'efinition a d'etermination. Pol. Opisnianie, opisnie, opisnie, opisnie. Vng. Mez határozná, magyarázás (magy) kimondás. An. A d'efinition.] Quint. Finitio, est rei propositæ propria & dilucidæ, & breviter comprehensæ verbis enuntiatio. D'icta autem est d'efinitio sumpta translatione ab his qui fundos prædiq; dividunt alia ab aliis. Nam ut illi agrum ab agro d'ifiniunt, atq; habitam de finibus controversiam d'ifinguunt: sic per d'efinitionem res à rebus d'ifinguuntur, & veluti certis quibuidam finibus circumscribuntur. D'ifiteor, ex dis, & fateor, d. p. Nego, inficio. [משך קלכלב] Gall. Ne vultis pas confesser, d'outer. Ital. Negare, non confesser. Ger. Verneinen, nicht wollen betennen, trugnen. Bel. loofen. Hisp. Negar à non confesser. Pol. Nie, wierzowosc. Vng. Tagadom. Ang. To d'ente.] Cic. Itaq; nunquam d'ifitebor multa me; ut ad effectum horum consiliorum perventum, & simulasse invitum, & dissimulasse cum dolore. Col. lib. 4. cap. 10: Nam quòd in profundo semina figere laborare dicuntur, nos quo que non d'ifitemur. D'iflo, as, Est flatu proflerno. [משך קלכלב] Gall. Effluere, se abatre par souffler, faire aller en vent. Ital. Gettaro à terra soffando. Ger. Zerblasen, zerblasen. Hisp. Derribar soplando. Pol. Rozdmá. Vng. El fuom. Ang. To blow away.] Plaut. in Mil. Cuius in legiones d'iflasi spinnu, quali ventus folia. D'iffluo, act. t. est in diversas partes fluo. Liquefco. [משך קלכלב] Gall. Couler de toutes parts, se d'iffluere & ne pouvoit tenir ensemble. Ital. Scorrere in piu parti. Ger. Zerfließen. Hisp. Correr la liquido en parte. Pol. Rozplimosc, rozplimosc, rozplimosc. Vng. Ideitona folyak. Ang. To loofe and fall a funder.] Plin. lib. 21. cap. 13. Qui edere, abiciunt se humi, refrigerationè quatentes: nam & ludore d'iffluunt. & D'iffluere otio, vel luxuria, est immodico otio, vel immodice luxuri indulgeo. Terent. in Heavt. Vt ejus animi, qui nunc luxuria & laicivia D'iffluit, retundam. D'iffringo, is, act. t. in varias partes frango. [משך קלכלב] Gall. Rompre en pieces, briser. Ital. Frangere in piu parti. Ger. Zerbrechen. Hisp. Romper in muchas partes. Pol. L' amie. Vng. El d'edoloz. Ang. To break in pieces.] Plautus in Afin. Cru ra herclè d'iffringentur. D'iffigio, is, pen. cor. In diversas partes fugio, huc illuc fugio, diabor. [משך קלכלב] Gall. Fuir ca & la, courir, fuir. Ital. Fuggire in diuersi parti. Ger. Von einem der hin vnd her st'ehen. Bel. Van den anderen vten. Hisp. Huir en diuersas partes. Pol. Vepkà u tam u sam. Vng. Sz'el futok, ideitona futak. Ang. To flee here and there, to f'chem.] Virg. lib. 3. Georg. - quò tota exterrita sylvis D'iffigiunt armenta. Casar 8. bell. Gall. Hircpenino malo perentiu, d'iffigiunt ad sua prælidia. & Ponitur etiam translatè pro vitare. Cic. 5. Ver. D'iffigerit enim permultu, id quod ostendit. & Item pro refugere, rennere. Var. 2. de Rust. Nec tamè d'iffigio quin dicam quæ scio de sullo pecore. D'iffigium, gi, n. f. [משך קלכלב] Gall. Fuite ca & la. Ital. Rifugio, ridotto. Ger. Zuflucht, aufsucht. Hisp. Huida. Pol. Vepkà. Vng. A f'g'le futarak, ideitona futak. Ang. Flying to funder parts.] Tacit. Proximorum d'iffigia languentibus iam studiu. D'ifundo, act. t. diffudi, diffusum, Huc illud fundo, d'ispergo, d'ifpo. [משך קלכלב] Gall. Effandre. Ital. Versare, spargere in piu parti. Ger. Zerstreuen, hin vnd wider gieffen. Hisp. Derramar en diuersas partes. Pol. Rozsrimam. Vng. Sz'el futak. Ang. To pour out and scatter abroad.] Colum. lib. 2: Nam vel respuit dumtiam soli deas aratri, vel si qua parte penetravit, non minutè d'iffundit humum. & Accipitur pro dilatare. Cic. li. 1. de Orat. D'ifusa ramis patulis platanus. & D'ifundere animum alicujus, est exhilarare aliquem. Ovid. 1. de Arte am. Spectabant juvenes læti, mistæq; puellæ: D'iffundetq; animos omnibus ista dies.

1506.1.17.72

dig. [דון] דון [דון] דון... Gall. Dignus. Ital. Dignus. Ger. Dignus. Pol. Dignus. Vng. Dignus...

Dignus, adverb. pro dignitate. [digne] Gall. Dignement. Ital. Dignamente. Ger. Dignemal. Pol. Dignie. Vng. Dignien.

Dignitas, f. Honoris, honor, amplitudo, splendor. [דון] דון [דון] דון... Gall. Dignitas. Ital. Dignitate. Ger. Dignität. Pol. Dignosc.

Dignitas, f. Honoris, honor, amplitudo, splendor. [דון] דון [דון] דון... Gall. Dignitas. Ital. Dignitate. Ger. Dignität. Pol. Dignosc.

Dignitas, f. Honoris, honor, amplitudo, splendor. [דון] דון [דון] דון... Gall. Dignitas. Ital. Dignitate. Ger. Dignität. Pol. Dignosc.

Dignitas, f. Honoris, honor, amplitudo, splendor. [דון] דון [דון] דון... Gall. Dignitas. Ital. Dignitate. Ger. Dignität. Pol. Dignosc.

Dignitas, f. Honoris, honor, amplitudo, splendor. [דון] דון [דון] דון... Gall. Dignitas. Ital. Dignitate. Ger. Dignität. Pol. Dignosc.

Dignandus, Cic. 1. Acad. Quæ autem secundum naturam essent, ea sumenda, & quadam ælimatione dignanda docebat.

Dignatio, onis, f. idem quod Greci δῖον dicuntur, est dignitas & amplitudo propter honores perios, aut magistratū, vel propter oris, morumque maiestatem. [דון] דון [דון] דון...

Dignatus, eris, Discedo, egredior, a te discedo, a proposito ab eo. [דון] דון [דון] דון... Gall. Dignatus. Ital. Dignato. Ger. Dignat.

Dignatus, eris, Discedo, egredior, a te discedo, a proposito ab eo. [דון] דון [דון] דון... Gall. Dignatus. Ital. Dignato. Ger. Dignat.

Dignatus, eris, Discedo, egredior, a te discedo, a proposito ab eo. [דון] דון [דון] דון... Gall. Dignatus. Ital. Dignato. Ger. Dignat.

Dignatus, eris, Discedo, egredior, a te discedo, a proposito ab eo. [דון] דון [דון] דון... Gall. Dignatus. Ital. Dignato. Ger. Dignat.

Dignatus, eris, Discedo, egredior, a te discedo, a proposito ab eo. [דון] דון [דון] דון... Gall. Dignatus. Ital. Dignato. Ger. Dignat.

Dignatus, eris, Discedo, egredior, a te discedo, a proposito ab eo. [דון] דון [דון] דון... Gall. Dignatus. Ital. Dignato. Ger. Dignat.

Dignatus, eris, Discedo, egredior, a te discedo, a proposito ab eo. [דון] דון [דון] דון... Gall. Dignatus. Ital. Dignato. Ger. Dignat.

Dignatus, eris, Discedo, egredior, a te discedo, a proposito ab eo. [דון] דון [דון] דון... Gall. Dignatus. Ital. Dignato. Ger. Dignat.

Distingo, it. Separo, divido. [דִּיּוּקָא] *distincere*, *distingere*, *distinguere*, *distincere*, *distingere*, *distinguere*. Gall. *Distinguer*, *distincere*, *distingere*, *distinguere*. Ital. *Distingere*, *distincere*, *distingere*, *distinguere*. Ger. *Distincere*, *distincere*, *distingere*, *distinguere*. Pol. *Distincere*, *distincere*, *distingere*, *distinguere*. Vng. *Distincere*, *distincere*, *distingere*, *distinguere*. Cic. Att. lib. 7: Redeamus domum, & jungere me ab illo volo.

Dilabor, pen. prod. d. t. Diffagio, seu etiam discedo. [דִּילָבוֹר] *dilabor*, *dilabor*, *dilabor*. Gall. *Dilabor*, *dilabor*, *dilabor*. Ital. *Dilabor*, *dilabor*, *dilabor*. Ger. *Dilabor*, *dilabor*, *dilabor*. Pol. *Dilabor*, *dilabor*, *dilabor*. Vng. *Dilabor*, *dilabor*, *dilabor*. Cic. lib. 1. Tusc. Sed nescio quomodo dum lego assentior: quia posui librum, & mecum ipse de immortalitate animarum cogitare, assensio illa omnia dilabitur. Proprie vero dilabi, est deorsum labi, cornuere. Laetant. lib. 3: Domus ab habitatore deserta dilabuntur est, corrui. Cic. in Lel. lam enim a sapientium familiaritatibus ad vulgares amicitias oratio nostra dilabuntur est, descendit. *du pigre*. Aliquando ponitur pro deficere, a *mū*. Laetant. lib. 7: Describentes quasi fatigati, & dilabentis mundi senectutem id est deficientis.

Dilapsus, partic. [דִּילָפְסוּס] *dilapsus*, *dilapsus*, *dilapsus*. Gall. *Dilapsus*, *dilapsus*, *dilapsus*. Ital. *Dilapsus*, *dilapsus*, *dilapsus*. Ger. *Dilapsus*, *dilapsus*, *dilapsus*. Pol. *Dilapsus*, *dilapsus*, *dilapsus*. Vng. *Dilapsus*, *dilapsus*, *dilapsus*. El. *dilapsus*, *dilapsus*. Ang. *Dilapsus*, *dilapsus*. Cic. 2. de Leg. Dilapsa aqua, Idem 2. de Nat. deor.

Dilabidus, adiect. [דִּילָבִידוּס] *dilabidus*, *dilabidus*, *dilabidus*. Gall. *Dilabidus*, *dilabidus*, *dilabidus*. Ital. *Dilabidus*, *dilabidus*, *dilabidus*. Ger. *Dilabidus*, *dilabidus*, *dilabidus*. Pol. *Dilabidus*, *dilabidus*, *dilabidus*. Vng. *Dilabidus*, *dilabidus*, *dilabidus*. Cic. 2. de Nat. deor. Qui dicit facillime. Ital. *Dilabidus*, *dilabidus*, *dilabidus*. Ger. *Dilabidus*, *dilabidus*, *dilabidus*. Pol. *Dilabidus*, *dilabidus*, *dilabidus*. Vng. *Dilabidus*, *dilabidus*, *dilabidus*. Cic. 2. de Nat. deor. Qui dicit facillime. Ital. *Dilabidus*, *dilabidus*, *dilabidus*. Ger. *Dilabidus*, *dilabidus*, *dilabidus*. Pol. *Dilabidus*, *dilabidus*, *dilabidus*. Vng. *Dilabidus*, *dilabidus*, *dilabidus*. Cic. 2. de Nat. deor. Qui dicit facillime.

Dilacero, as, act. p. Lacerare. [דִּילָצֵרוֹ] *dilacero*, *dilacero*, *dilacero*. Gall. *Dilacero*, *dilacero*, *dilacero*. Ital. *Dilacero*, *dilacero*, *dilacero*. Ger. *Dilacero*, *dilacero*, *dilacero*. Pol. *Dilacero*, *dilacero*, *dilacero*. Vng. *Dilacero*, *dilacero*, *dilacero*. Cic. pro M. Et annuum integrum ad dilacerandam Rempubl. quareret. Dilacerantur opes, Ovid. Epist. 1. Dilacerandus. Catullus: Pro quo dilaceranda feris dabor, alitibusque Præda.

Dilatio, in diversis partibus lanio, discerpo. [דִּילָטִיּוֹ] *dilatio*, *dilatio*, *dilatio*. Gall. *Dilatio*, *dilatio*, *dilatio*. Ital. *Dilatio*, *dilatio*, *dilatio*. Ger. *Dilatio*, *dilatio*, *dilatio*. Pol. *Dilatio*, *dilatio*, *dilatio*. Vng. *Dilatio*, *dilatio*, *dilatio*. Cic. pro Milone: Nocturnis cambus dilaniandum reliquisti. Comas dilaniare, Ovid. lib. 1. Amorum.

Dilapido, as, pen. com. act. p. Disperdo, decoquo, consumo. [דִּילָפִידוֹ] *dilapido*, *dilapido*, *dilapido*. Gall. *Dilapido*, *dilapido*, *dilapido*. Ital. *Dilapido*, *dilapido*, *dilapido*. Ger. *Dilapido*, *dilapido*, *dilapido*. Pol. *Dilapido*, *dilapido*, *dilapido*. Vng. *Dilapido*, *dilapido*, *dilapido*. Cic. ad Augustum: Publicant dilapidabat pecuniam, etiam exhaurebat. Colum. Dilapidans hominum labores grandine lupiter. Proprie tamen Dilapidare, est lapidibus purgare. Cato de Re rust. cap. 46: Locum bipalio vortito, dilapidatoque: hoc est, lapides aufero. Castigatiora exemplaria habent Delapidato.

Dilargior, ita, d. q. Est variè, aut diversis largior. [דִּילָרְגִיּוֹר] *dilargior*, *dilargior*, *dilargior*. Gall. *Dilargior*, *dilargior*, *dilargior*. Ital. *Dilargior*, *dilargior*, *dilargior*. Ger. *Dilargior*, *dilargior*, *dilargior*. Pol. *Dilargior*, *dilargior*, *dilargior*. Vng. *Dilargior*, *dilargior*, *dilargior*. Cic. contra Legem age. Nec L. Sylla, qui omnia sine ulla religione quibus voluit est dilargitus, agrum Campanum attingere ausus est. Suet. in Cæsar. ca. 28: Caricia item quæ cuique libuissent, dilargitus est, contradicente nullo, & Accipitur & passivè apud Gell. lib. 13. cap. 17. Salustius quoque eodem modo: Dilargitus proscriptoribus bonus dicit tanquam verbum largior sit ex verbis communibus.

Dilato, as, pen. prod. act. p. Latum facio, late explico, propago. [דִּילָטוֹ] *dilato*, *dilato*, *dilato*. Gall. *Dilato*, *dilato*, *dilato*. Ital. *Dilato*, *dilato*, *dilato*. Ger. *Dilato*, *dilato*, *dilato*. Pol. *Dilato*, *dilato*, *dilato*. Vng. *Dilato*, *dilato*, *dilato*. Cic. pro Flacc. Sed non dilatabo orationem meam. Idem 1. Offic. Quo-

rum rebus gestis imperium Lacedæmoniorum dilatabatur. Idem 2. de Nat. deor. Iltum enim locum illa vena Zenonia brevis conclusio dilatabit.

Dilatatio, tumor est mollis & digitis cedens, cuius omnia spiritus & sanguine est: Græcè *διλάτις*, Paulus lib. 6. c. 17.

Dilatatio, dilatare. [דִּילָטִיּוֹ] *dilatatio*, *dilatatio*, *dilatatio*. Gall. *Dilatatio*, *dilatatio*, *dilatatio*. Ital. *Dilatatio*, *dilatatio*, *dilatatio*. Ger. *Dilatatio*, *dilatatio*, *dilatatio*. Pol. *Dilatatio*, *dilatatio*, *dilatatio*. Vng. *Dilatatio*, *dilatatio*, *dilatatio*. Cic. Att. lib. 7: Redeamus domum, & jungere me ab illo volo.

Dilatatio, as, act. p. Laudo. [דִּילָטִיּוֹ] *dilatatio*, *dilatatio*, *dilatatio*. Gall. *Dilatatio*, *dilatatio*, *dilatatio*. Ital. *Dilatatio*, *dilatatio*, *dilatatio*. Ger. *Dilatatio*, *dilatatio*, *dilatatio*. Pol. *Dilatatio*, *dilatatio*, *dilatatio*. Vng. *Dilatatio*, *dilatatio*, *dilatatio*. Cic. Att. lib. 7: Redeamus domum, & jungere me ab illo volo.

Dilemma, as, Dilemmatum, *διλέμμα*, per duplex m. argumentum est, quod utrinque adversarium capit unde & Sylogismus comutus a Gellio appellatur. Hieron. contra Raf. Hæc est verum dilemma tuum, non ex dialectica arte, quam necis, sed ex carnis officina & meditatione prolatum. Cic. Complexionem vocat.

Diligentia, as, pen. corr. dicitur, dilectum, act. p. Amo, carum habeo. [דִּילִיגֵנְטִיּוֹ] *diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Gall. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Ital. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Ger. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Pol. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Vng. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Cic. de Amic. Quocirca dicendum est etiam sapienter: quum judicaveris, diligere oportet: non quum dilexeris, iudicari. Idem ad Brutum: Sicigitur facies, & me aut amabis: aut quo contentus sum, diliges. Ovid. 2. de Ponto: Diligunt nemo a cui fortuna secunda est. Quandoque diligere significat dividere. Plaut. in Curc. Clypeatus est phantum, ubi machata diligit. Trinius apud Non. Pernam totam diligit.

Diligentia, as, pen. corr. dicitur, dilectum, act. p. Amo, carum habeo. [דִּילִיגֵנְטִיּוֹ] *diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Gall. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Ital. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Ger. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Pol. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Vng. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Cic. de Amic. Quocirca dicendum est etiam sapienter: quum judicaveris, diligere oportet: non quum dilexeris, iudicari. Idem ad Brutum: Sicigitur facies, & me aut amabis: aut quo contentus sum, diliges. Ovid. 2. de Ponto: Diligunt nemo a cui fortuna secunda est. Quandoque diligere significat dividere. Plaut. in Curc. Clypeatus est phantum, ubi machata diligit. Trinius apud Non. Pernam totam diligit.

Diligentia, as, pen. corr. dicitur, dilectum, act. p. Amo, carum habeo. [דִּילִיגֵנְטִיּוֹ] *diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Gall. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Ital. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Ger. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Pol. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Vng. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Cic. de Amic. Quocirca dicendum est etiam sapienter: quum judicaveris, diligere oportet: non quum dilexeris, iudicari. Idem ad Brutum: Sicigitur facies, & me aut amabis: aut quo contentus sum, diliges. Ovid. 2. de Ponto: Diligunt nemo a cui fortuna secunda est. Quandoque diligere significat dividere. Plaut. in Curc. Clypeatus est phantum, ubi machata diligit. Trinius apud Non. Pernam totam diligit.

Diligentia, as, pen. corr. dicitur, dilectum, act. p. Amo, carum habeo. [דִּילִיגֵנְטִיּוֹ] *diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Gall. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Ital. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Ger. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Pol. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Vng. *Diligentia*, *diligentia*, *diligentia*. Cic. de Amic. Quocirca dicendum est etiam sapienter: quum judicaveris, diligere oportet: non quum dilexeris, iudicari. Idem ad Brutum: Sicigitur facies, & me aut amabis: aut quo contentus sum, diliges. Ovid. 2. de Ponto: Diligunt nemo a cui fortuna secunda est. Quandoque diligere significat dividere. Plaut. in Curc. Clypeatus est phantum, ubi machata diligit. Trinius apud Non. Pernam totam diligit.

Gell. lib. 2. Contrà verò qui sex horis posterioribus nascitur, eo die videri natum, qui post eam noctem diluxerit. Horat. in Epist. Omnem crede diem tibi diluxisse supremum. Dilucere, per translationem, pro clarum & apertum esse. Liv. 3. ab Urbe. Delucere res magis patribus atque COS.

Dilucidus, m. f. Clarus, apertus, evidens. [דלוד] habet, in p. Gal. Per clar, lucifans. Ital. Chiaro lampo, luce, lucere. Ger. Schin hat, hater, etent. Bel. Clair. His. Clara y manifesta. Pol. jasny, swiaty. Vng. Vilagos, sany. Ang. Clear, videtur, bright. Plin. lib. 9. cap. 20. Sic gignitur laudatus ille pallor saturitate fraudata, tantoq; dilucidior, quanto magis vellera esuriant. Cic. 3. de Fin. Nec enim in Totquati sermone quicquam implicatū aut tortuosum fuit in ostraque, ut mihi videtur, dilucida oratio.

Dilucidus, adverb. Clare, perspicue, aperte. [דלוד] Gall. Clere, m. p. apertum. Ital. Chiaramente. Germ. Klärtich, sicut claritas. Hisp. Clara y manifestamente. Pol. jasny, swiaty. Vng. Vilagos, sany. Ang. Clear, videtur, bright. Teot. Phorm. Dilucide expediti quibus me oportuit iudicibus. Plin. lib. 13. cap. 23. Literas quidem miscebo agrestibus negotiis, quam potero dilucide atque perspicue.

Dilucidus, s. d. p. Declaro, clarum facio. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gal. Declare. Ital. Dichiarare, far chiaro. Ger. Erklaren, klar vnd hater machin. His. Enclarete, hater clare. Pol. Omnia, el ynam. Vng. Meg vilagos, m. p. meg magara. Ang. To declare, to make plain to vnderstand. Ad Herenn. lib. 31. Nam quod in docendo rei dilucidanda causa dolum appellavimus, id in dicendo honestus consilium appellabimus.

Dilucidus, d. es. sit, lucefit. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Le jour pais, le jour commencé à apparre. Ital. Chi fa giorno. Ger. Es taget, der tag bricht an. Bel. Het daet. Hisp. Albor, y v. v. d. d. Pol. jasny, swiaty. Vng. Meg vilagos, m. p. meg magara. Ang. To declare, to make plain to vnderstand. Cicero in Catil. Ipsi comprehenti, ad me, quam iam dilucideret, deducuntur. Livius 6. bell. Macedonic. iam dilucidebat quum signum Confal dedit.

Dilucidum, h. Ante Solis ortum aurora, quasi parva diei lux: quod iam dies lucefere inciperet. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Le jour pais, le jour commencé à apparre. Ital. Chi fa giorno. Ger. Es taget, der tag bricht an. Bel. Het daet. Hisp. Albor, y v. v. d. d. Pol. jasny, swiaty. Vng. Meg vilagos, m. p. meg magara. Ang. To declare, to make plain to vnderstand. Cicero ad Atticum libro 16. Quum ante lucem de Simulaculo surrexisset, venissemq; diluculo ad portem Tiberiam.

Dilucidus, adverbium, Significat summo mane, ante lucem. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Le jour pais, le jour commencé à apparre. Ital. Chi fa giorno. Ger. Es taget, der tag bricht an. Bel. Het daet. Hisp. Albor, y v. v. d. d. Pol. jasny, swiaty. Vng. Meg vilagos, m. p. meg magara. Ang. To declare, to make plain to vnderstand. Cicero ad Atticum libro 16. Quum ante lucem de Simulaculo surrexisset, venissemq; diluculo ad portem Tiberiam.

Dilucidus, s. p. penultima corrept. n. p. Significat diluculum fieri. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Le jour pais, le jour commencé à apparre. Ital. Chi fa giorno. Ger. Es taget, der tag bricht an. Bel. Het daet. Hisp. Albor, y v. v. d. d. Pol. jasny, swiaty. Vng. Meg vilagos, m. p. meg magara. Ang. To declare, to make plain to vnderstand. Cicero ad Atticum libro 16. Quum ante lucem de Simulaculo surrexisset, venissemq; diluculo ad portem Tiberiam.

Dilucidus, s. p. penultima corrept. n. p. Significat diluculum fieri. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Le jour pais, le jour commencé à apparre. Ital. Chi fa giorno. Ger. Es taget, der tag bricht an. Bel. Het daet. Hisp. Albor, y v. v. d. d. Pol. jasny, swiaty. Vng. Meg vilagos, m. p. meg magara. Ang. To declare, to make plain to vnderstand. Cicero ad Atticum libro 16. Quum ante lucem de Simulaculo surrexisset, venissemq; diluculo ad portem Tiberiam.

Dilucidus, s. p. penultima corrept. n. p. Significat diluculum fieri. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Le jour pais, le jour commencé à apparre. Ital. Chi fa giorno. Ger. Es taget, der tag bricht an. Bel. Het daet. Hisp. Albor, y v. v. d. d. Pol. jasny, swiaty. Vng. Meg vilagos, m. p. meg magara. Ang. To declare, to make plain to vnderstand. Cicero ad Atticum libro 16. Quum ante lucem de Simulaculo surrexisset, venissemq; diluculo ad portem Tiberiam.

Dilucidus, s. p. penultima corrept. n. p. Significat diluculum fieri. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Le jour pais, le jour commencé à apparre. Ital. Chi fa giorno. Ger. Es taget, der tag bricht an. Bel. Het daet. Hisp. Albor, y v. v. d. d. Pol. jasny, swiaty. Vng. Meg vilagos, m. p. meg magara. Ang. To declare, to make plain to vnderstand. Cicero ad Atticum libro 16. Quum ante lucem de Simulaculo surrexisset, venissemq; diluculo ad portem Tiberiam.

Dilucidus, s. p. penultima corrept. n. p. Significat diluculum fieri. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Le jour pais, le jour commencé à apparre. Ital. Chi fa giorno. Ger. Es taget, der tag bricht an. Bel. Het daet. Hisp. Albor, y v. v. d. d. Pol. jasny, swiaty. Vng. Meg vilagos, m. p. meg magara. Ang. To declare, to make plain to vnderstand. Cicero ad Atticum libro 16. Quum ante lucem de Simulaculo surrexisset, venissemq; diluculo ad portem Tiberiam.

Dilucidus, s. p. penultima corrept. n. p. Significat diluculum fieri. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Le jour pais, le jour commencé à apparre. Ital. Chi fa giorno. Ger. Es taget, der tag bricht an. Bel. Het daet. Hisp. Albor, y v. v. d. d. Pol. jasny, swiaty. Vng. Meg vilagos, m. p. meg magara. Ang. To declare, to make plain to vnderstand. Cicero ad Atticum libro 16. Quum ante lucem de Simulaculo surrexisset, venissemq; diluculo ad portem Tiberiam.

Dilucidus, s. p. penultima corrept. n. p. Significat diluculum fieri. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Le jour pais, le jour commencé à apparre. Ital. Chi fa giorno. Ger. Es taget, der tag bricht an. Bel. Het daet. Hisp. Albor, y v. v. d. d. Pol. jasny, swiaty. Vng. Meg vilagos, m. p. meg magara. Ang. To declare, to make plain to vnderstand. Cicero ad Atticum libro 16. Quum ante lucem de Simulaculo surrexisset, venissemq; diluculo ad portem Tiberiam.

Dilucidus, s. p. penultima corrept. n. p. Significat diluculum fieri. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Le jour pais, le jour commencé à apparre. Ital. Chi fa giorno. Ger. Es taget, der tag bricht an. Bel. Het daet. Hisp. Albor, y v. v. d. d. Pol. jasny, swiaty. Vng. Meg vilagos, m. p. meg magara. Ang. To declare, to make plain to vnderstand. Cicero ad Atticum libro 16. Quum ante lucem de Simulaculo surrexisset, venissemq; diluculo ad portem Tiberiam.

Dilucidus, s. p. penultima corrept. n. p. Significat diluculum fieri. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Le jour pais, le jour commencé à apparre. Ital. Chi fa giorno. Ger. Es taget, der tag bricht an. Bel. Het daet. Hisp. Albor, y v. v. d. d. Pol. jasny, swiaty. Vng. Meg vilagos, m. p. meg magara. Ang. To declare, to make plain to vnderstand. Cicero ad Atticum libro 16. Quum ante lucem de Simulaculo surrexisset, venissemq; diluculo ad portem Tiberiam.

quando refellunt objectiones adversarii. Cic. 7. Vetr. Quod facilius crimem inimicorum diluere possim. Idem 2. de Nat. deor. Nam ut profluens amnis, aut vix, aut nullo modo, conclusa autem aqua facile corrumpitur: sic orationis flumine reprehensibilis vitia diluantur. Ponitur etiam pro explicare, declarare. Plaut. in Rud. Abstine maledictis, & mihi quod rogavi, dilue. Cic. pro Cluen. Quum ego unaquaque de re dicam & diluam.

Dilutus, a, um, pen. prod. Mistus, temperatus. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Deitroppe, malic parum. Ita. Mille, temperato. Ger. Gemengt, vermisch, gemischt. Bel. Obtemperat, gemengt. His. Mezclado, templado. Pol. Zmieszany, zmieszany. Vng. Vaxel elegit. Ang. Tempered with water, diluted. Vnde vinum aqua mistum dicitur dilutum, sicut dicitur Marti. Diluti bibis unciam salerni. A quo dilutus, & diluissimus, pro ut minus plusve, que admixti fuerit. Vnde Corn. Celsus precepit hyeme merocus esse bibendum,estate dilutius. Hieronymus vinum dilutius vocat aquatum. Vinum (inquit) si aquatus bibimus, calix frangitur, mensa subvertitur. Merocius vinu dicitur, quod minus dilutum, sive aquatum est. Dilutus color dicitur, quum veluti aqua adhibita minus est intensus. Gell. Luteus color rufus est dilutior.

Dilutus, om. pen. prod. neut. gen. Vocatur id liquidum, in quo aliquid certo tempore fuit maceratum: ut si in vini dolo abstinthium diebus aliquot maceretur, ac deinde eximatur id vini, abstinthium dilutum dicitur. Plin. lib. 27. cap. 7. Bibitur & madefacti abstinthii dilutia: nam conim appellatur hoc genus. Dilutatio est, ut quidam fuerit modus aquae, tegatur per triduum.

Dilutus, n. f. Terra inundatio ab immodicis imbribus, vel maris fluvio incrementato proficiscens, Eluvium, inundatio. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Deluge, ruine d'eau. Ita. Diluvio. Germ. Ein Wasserstromung mit Wasser ein Wasserflut. Bel. Een Waterstort, Hisp. Diluvio, avenida de agua. Pol. Wylana, wylany, wylany. Vng. Vix, d. d. Ang. A deluge, or great flood. Plin. in Epist. Hic assidua tempestates, & crebra diluvia, & Diluvium metaphorice pro eversione Troae, dixit Virg. Diluvio ex illo diversa per aquora vesti.

Diluvius, diluvii, foem. gen. Idem. [דלוד] Ger. in d. d. m. Pol. Prylanie. Vng. Vix, d. d. Ang. A deluvium of the ground through much rain. Lucret. lib. 6. Pars etiam glebarum ad diluvium revocatur imbribus. Horat. lib. 4. Carm. Horridamque colas diluvium munitur agris.

Diluvio, vias, viare. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Inonder, inonder d'eau. Ita. Inundare. Ger. Wasserstromung, vbergehen mit Wasser. Hisp. Deluvio tambien son inundacion. Pol. Prylanie. Vng. Eluvium, vaxel beburitum. Ang. To deluge with water. Lucret. lib. 3. Tantum suppeditant amnes, ultraque miantur Omnia diluviare, ex alto gurgite ponti.

Dimachus, arum, [דלוד] Ger. in d. d. m. Vng. Fegyverok. Quotus Curtius lib. 3. Itaque delectis equis sex milibus, trecentos quos dimachas appellant adjuagit: dorso hi graviora arma portabant, ceterum equi vehabantur, cum res locustae posceret, pedestris acies erat.

Dimansio, as, pen. prod. n. p. Diversè sive divisim mano, desu, profluo. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. S'essandre. Ita. Diviare, vocare in diverse parti. Ger. gestessen von imander stossen. Hisp. Manar en diversas partes. Pol. Kapsl mam sie, cyslerym sie. Vng. Ki folyik, ki szel, ki szel. Ang. To drop out, to spring up, spread abroad. Cic. pro Caelio: Equidem ut ad me revertar, ab his fontibus profluat ad hominum famam, & meus hic fontis labor vitæ queratio dimanavit ad existimationem hominum paulò latius commendatione & iudicio meorum.

Dimembro, as, ad. p. a membro deductum, significat separo, dividio, avunculo. [דלוד] Ger. in d. d. m. Gall. Mesure, tempore. Ita. Misere. Ger. Wasserstromung. Hisp. Melir, Pol. Odmozom. Vng. Meg vilagos. Ang. To measure. Cic. de Senect. Mori videbamus in ludio dimensu penè coeli atq; terræ C. Gallam familiarem patris sui Scipionis. Idem in Orat. De verbis enim componendis, & de solibus propemodum dinumerandis & dimensendis loquimur.

Dimensio, is, foem. gen. Linea recta, figuram quæ longissime patet, ex quo secans: quam Greci mētrōn, diameter appellant, dicitur. Plin. lib. 2. cap. 23. Quantas enim dimensuras habeat septimas, tantas habere circum duo & vicefimas.

Dimensio, is, foem. gen. Linea recta, figuram quæ longissime patet, ex quo secans: quam Greci mētrōn, diameter appellant, dicitur. Plin. lib. 2. cap. 23. Quantas enim dimensuras habeat septimas, tantas habere circum duo & vicefimas.

Dimensio, is, foem. gen. Linea recta, figuram quæ longissime patet, ex quo secans: quam Greci mētrōn, diameter appellant, dicitur. Plin. lib. 2. cap. 23. Quantas enim dimensuras habeat septimas, tantas habere circum duo & vicefimas.

Dimensio, is, foem. gen. Linea recta, figuram quæ longissime patet, ex quo secans: quam Greci mētrōn, diameter appellant, dicitur. Plin. lib. 2. cap. 23. Quantas enim dimensuras habeat septimas, tantas habere circum duo & vicefimas.

Dimensio, is, foem. gen. Linea recta, figuram quæ longissime patet, ex quo secans: quam Greci mētrōn, diameter appellant, dicitur. Plin. lib. 2. cap. 23. Quantas enim dimensuras habeat septimas, tantas habere circum duo & vicefimas.

Dimensio, is, foem. gen. Linea recta, figuram quæ longissime patet, ex quo secans: quam Greci mētrōn, diameter appellant, dicitur. Plin. lib. 2. cap. 23. Quantas enim dimensuras habeat septimas, tantas habere circum duo & vicefimas.

Dimensio, is, foem. gen. Linea recta, figuram quæ longissime patet, ex quo secans: quam Greci mētrōn, diameter appellant, dicitur. Plin. lib. 2. cap. 23. Quantas enim dimensuras habeat septimas, tantas habere circum duo & vicefimas.

tes & regna diribet. Quod autem in oratione pro Planco vir diligens & eruditus legendum putat, pro direpno, diribino: rectius opinor sensisset, si diremptio reponere maluisset: quoniam enim populus, aut iudices tabellas voluntatis indices, in cistas depofuerant, tum ut intelligerentur, quae tabellae legem probarent, quae rejicerent: aut quae reum adfolverent, quae condemnarent, omnes dinumerari, & separari necesse erat: id autem, dirimere, eaq; actio diremptio vocabatur: id ita esse, planè demonstrat Varro de Re rust. lib. 11. Comitibus, inquit, & dilitiis, quum ego atq; Axius suffragiū tuliffemus, Axius mihi: Dum dirimuntur, inquit, suffragia, vis potius Villae publicae utamur umbra, quam privati candidati tabella: sic enim scriptum est in veteribus libris, non ut à quibusdam, hujus verbi vim ignorantibus, nimis temerè est intrusum, diribentur. In epistola quoq; 4. lib. 3. ad Q. Fratrem: Cato, inquit, diruptus tabellis de circulo se subduxit: ubi, diremptis, legi malim, perspicuè autem hujus verbi sententiam demonstrat Lucan. lib. 5. in illo versu: Et non admittit dirimit suffragia plebis: pro diaumerat & disceperit. Hæc ex observationibus Aldi.

Diribitorum, [Diribitorum]. Gall. Le lieu où on fait la monnaie des gens d'armes, ou on les paye: ou bien le lieu où se retirent les seruiteurs d'une maison. Ital. Luogo dove si pagano i soldati. Ger. Ein Musterplatz, ein ort da man den Kriegsknechten den Sold bezahlt. Hisp. Lugar donde se hazia el alarde. Pol. Place où l'on fait la monnaie ou distribution à plusieurs places. Vng. To munitals hely. Ang. The place of payment or distribution to several places. Loculus erat in quo recensebatur exercitus, & stipendia militum numerabantur: à diribendo, hoc est, distribuendo. Vnde & diribitores: id est, distributores. Cic. post Red. suum ad Senatū: Quando, inquit, illa dignitate tot rogatores, diribitores, custodesq; vidistis? Hoc est, divisores, distributoresq;, qui in ter tribus vitim pecuniā dividebant. Plaut. in Aulul. curatū magistrōs appellavit. & Diribitorium etiam locus dicebatur in quo ministri versabantur: & diribitores, ministri ipsi dicebantur. Apul. lib. 2. de Afin. Diribitores pinculi, splendide amici, ferula copiosa fecit subministrata. Plin. in Epistol. pædagogium videtur appellare, dicitur ubi videtur ad id est, à pueris, & ministris.

Dirigo, ges. qui, n. f. Præ frigare aut timore, aut alio casu vitibus desituor. [Dirigo]. Gall. Dénouer, dévider & rendre qu'on ne se peut remuer, sans de frailer, crainte, ou autre aventure. Ital. Indirigo per gran freddo, è per timore, divenire rigido. Germ. Der totet fricht oder andern jehat erschricken od erschrecken. Bel. Stof seu van toedl. Hisp. Pasmarse en azof, y quasi ha zofe dura como quien se yela. Pol. Od zimna boiazas, albo zimno przepatku marcia. Vng. El gyulvirdem, meg alafogom. Ang. To shrink for cold or for fear. Vng. lib. 2. Aencid. Dirigit vitu in medio, calor ossa reliquit id est, præ terrore rigidus factus est. Idem 3. Aencid. At sociis subita gelidus formidine sanguis Dirigit.

Dirigo, gis, pen. cor. ad. t. ex di & rego, Rego, rectum facio, dispono, cõpono, ordino, æstimo. [Dirigo]. Gall. Dresser, visiter, ordonner. Ital. Dirigere. Ger. Nicht in etwas tremen, sich nicht machen. Hisp. Emendar & enderecar. Pol. Naprawic, skorygowa, proste czynic. Vng. igazgatam. Ang. To mak right or set straight. Plinius in Paneg. Nam vita principis censura est, eaq; perpetua ad hanc dirigimur, ad hanc convertimur: nec tam imperio nobis opus est quam exemplo. Cic. 3. de Orat. Nec sunt hæc rhythmorū aut musicorū accerta norma dirigenda. Plane, Cicero in Ad Mutinam iter dirigem. Virgil. 7. Aencid. Dirixere acies. Vbi Servius: Ordinant in latitudinem.

Dirēctus, participiū, Rectus: [Dirēctus]. Gall. droit, recte ou dressé des 2. Ital. Diritto. Ger. Gerad, gerichtet in die gerade. Hisp. Enderecado. Pol. Prosty. Vng. igazgatam. Ang. Set right or straight. ut, directi pedes, directum iter, directus ordo. Cato cap. 12. Arbores ad hupitè primūm directos pedes sedecim. Cicero de Natura deorum: Flexuosum iter habet, nequid intrare possit, si simplex & directum pateret. Cicero pro Cecin. Eius autem fundi extremam partem oleæ directo ordine definiunt.

Dirēctē, sive Dirēctō, adverb. [Dirēctē]. Gall. droitement, tout droit. Ital. Diritamente. Germ. Gerad, gerichtet. Hisp. Derrechamente fu torcer. Pol. Prosty. Vng. igazgatam. Ang. Rightly, straightly. Cic. in Part. Alterum ad hūdem dirēctō spectat. Ibidem: Ut quum semel dictum sit dirēctē.

Dirēctio, Verbalē, f. [Dirēctio]. Gall. direction, direction. Ital. Direzione. Ger. Richtung. Hisp. Enderecacion, obra de emendar & enderecar. Vng. igazgatam. Ang. Setting right or straight. ut, Directio ad veritatem, Quintilib. 3. cap. 7. in fine. Rationis directio ad veritatem, Idem libro 3. capite 6.

Dirēctum, directi, n. f. [Dirēctum]. Gall. Das dritsch vñ das recht. Pol. Naprawic, ynie. Vng. igazgatam. Cic. in Part. Acquisita autem vis est duplex, cujus altera directi, & veri & iusti, &

(ut dicitur) æqui & boni ratione defen dirur. Dirēcti: s. f. Fures appellantur ii qui in aliena cœnacula se dirigunt furandi animo, utq; severius quàm fures puniendi sunt. [Pol. Włom sakradnem y' odzyc. Vng. Ház d'f. s'p. V] Vlpianus de Injur. & fam. of. libel. 1. Saccularii. Sunt tamen qui hoc locum apud Vlpianum Dixtarios malint legere, quod fures hujusmodi in alienas dxtas soleant transcurrere. Vide in dictione DIAETA.

Dirēmo, is, pen. cor. diremi, diremptum, ex di & emo, interposita r sive ex dis, & emo. s. in tmutata, componi videtur. Dido, separo, dirahō. [Dirēmo]. Gall. Separer, divider, partager. Ital. Spartire, dividere. Ger. Zertheilen, von einander scheiden. Hisp. Apartar. Pol. Rozdzić, rozdzielić. Vng. El osztam, el választom. Ang. To separate, to part the things that be as variants. Plaut. in Amphit. Sed præhūm id tandem diremit nox intercedens suo. Virgil. 5. Aen. & prælia voce diremit. Sic dirimere licet id est, dissolvere & decidere. Dirimere tempus, est differre, & in aliam diem aliquid rejicere: pro quo etiam diffundere diem veteres dixerunt. Cic. de Divinat. Quid enim habet amplexus pulmo incosus etiam in bonis exitis dirimat tempus, & proferat diem? Aliquādo dirimere ponitur pro destruire. [Pol. Rozdzić, rozdzielić. Salust. Quis nondum frequentes amari conventerant, eas res consilium diremit.

Dirēmpitō, us, ui, m. q. Separatio. [Dirēmpitō]. Gall. Derartie, separation. Ital. Separatione, scomponente. Ger. Zertheilung, absonderung. Hisp. Apartamiento. Pol. Rozdzić, rozdzielić. Vng. El osztam, el választom. Ang. Separation or severance. Cic. 1. Tusc. Est enim intentus quasi dicitur, & secretio, ac diremptus earum partium quæ ante interitum junctioe aliquatenuebantur.

Dirēmpitō, f. t. Distractio. [Dirēmpitō]. Gall. Derartie. Vng. El osztam. Ang. A severing. Loculus autem Cicerois ex Planciana male hic antea ascriptus erat: Non enim legendum in eo est Dirēmpitō, sed Diribitio. Interim tamen dubitandum non est quæ hoc vocabulum apud Latinos auctores reperitur.

Dirēpō, pis, ad. t. Dispopulus, spolio, in diversas partes rapio. [Dirēpō]. Gall. Ranier, piller, arracher & emporter. Ital. Rapire, rapina. Ger. Rauben, plündern. Hisp. Arrabatar. Pol. Władzować, wzięcie, wzięcie, wzięcie. Vng. El kőborítom, el szétvonom. Ang. To tak or pull away, to despoil. Cic. Attic. lib. 3. Præter non scryandam ad redditum nostrum, sed diripiendam, istam mandamq; reliquimus.

Dirēpō, verbalē, f. t. [Dirēpō]. Gall. Ranissement, pillerie. Ital. Rapimento. Ger. Raubung, plünderung. Hisp. Arrabatar. Pol. Raubwieniec, plünderung. Vng. Kőborítás, ragálás, rablás. Ang. A robbery, pillage or racking. Cic. libro 2. Epistol. Vitis relicta dirēpōni atq; incenit.

Dirūmpo, pis, Variè rumpo, seu violenter scindo. [Dirūmpo]. Gall. Rompre, briser, casser, rompre. Ital. Rompere à force. Ger. Zerbrechen, zerbrechen. Bel. Ten esto roto trecto. Hisp. Romper por fuerza, è en diuersa parte. Pol. Rozrywac, rozryć, rozryć. Vng. El bontom, szontom, szakasztom. Ang. To break or break a sunder. Plautus in Cure. Geminos in reoue videt habere filios, nihil metuo, nisi medius dirūmpat miser. Refertur quandoque ad animum. Cicero ad Attic. libro 7. Dirūmpor dolore.

Dirūptio, [Pol. Rozrywanie. Vng. Le törés, rohanás romlás, szakadás.] Seneca Quæst. Natur. lib. 2. cap. 13. Necessariò vultum in tam magnorum corporum dirūptione reddit sonum.

Dirūncō, as, pen. cor. Disseco & disippo. [Ger. Zertheilung, zertheilung, zertheilung, zertheilung. Pol. Rozrywac, rozryć, rozryć, rozryć. Vng. El szegzgetam, szegzgetem.] Tractum à runcinis, quæ majores sora dicuntur, quibus fabri lignarii majora ligna secant. Plautus Mil. Velapide dirūncinavit militem.

Dirūncō, teste Festo, Depurgo. [Dirūncō]. Gall. Purger. Ital. Purgare. Ger. Et abere, reutca. Hisp. Purgar & alimtar. Pol. Czyszczyć, czyścić. Vng. Megirtom, ki tisztítom. Ang. To purge, to mak clean from weeds. Verbum agriculturæ antiquum, à runcica deductum, quod instrumentum est excidendis dumetis idoneum.

Dirūō, is, ad. t. Dejecto, everso, atq; destruo. [Dirūō]. Gall. Mettre par terre, ruer. Ital. Rovinare, deltruggere. Ger. Riden huchen, zerbrechen. Bel. Rūncati. Hisp. Derribar edificio, de truir. Pol. Rozrywac, rozryć, rozryć, rozryć. Vng. Le rosnom. Ang. To break down, to destroy, to ruin. Livius lib. 1. Fragor testorum quæ diruebantur, ultima urbis partibus audiebatur. Terent. in Adelph. Hanc in hono macerem jube dirui. Liv. Legiones deinde ductæ ad dirūndam urbem. Cicero ad Quint. frat. lib. 1. Multas ab te esse libertatas urbes, complures dirutas, ac penè desertas.

Dirūs, a, um, Crudelis, savus, infellus, ferus, immanis. [Dirūs].

DIS
 Gall. *Hiridib, cruel, comme ensuy*
 de lair de Dieu. Ital. *Credibile, empio, furo.* Ger. *Gramsam, schrecklich.*
 Bel. *Omnia.* Hisp. *Cruel, o deira de dios.* Pol. *Strasz, okrutny.*
 Vng. *Koztas, fint.* Ang. *Cruel, vengeance, terrible.* Virg. l. 3.
 Geor. *Prisquam dira per incantum terant cetera vulgus.*
 Aliquando accipitur pro magno. Idem: iam tum i religio pa-
 vidus tenebat a gaestis Dira loci.
 Dira. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Furor, d*
esse, mali, hunc & execrationem. Ital. *hoi semina, maleficionum.* Ger.
Wut, wut, wut, wut, wut, wut. Hisp. *La furia, ira*
de los dios. Pol. *Wroscizna, sz. wroscizna.* Vng. *Arok, fudalem.*
 Ang. *The fury of hell, execration, curse.* Execrationes, & im-
 precationes sunt, quae in malevolos effundebantur horren-
 da. Deos quosdam in auditos compellantes: quibus quicua-
 que deorum erat, credebatur maximo officio infortunio. Cice-
 ro. M. Crasso quid accidere videmus, dirarum obducat one
 neglecta. Duras imprecari, *Gi xci romam* &c. *vult non oportet*
esse dicant. & *si ego i roma: si pax non est in roma: si*
dux inferorum Furx, quibus praecipue si qui sceleris alicuius
 sibi sunt conficia, et diuini exagitant. De quibus ita Virg. lib.
 11. *Amid. Dicantur ge-nitrix pules cognomine dicit, Quas*
& Tamarcam nox intecaspella Megaram Vno eodemq; ruit
parta. & Hiac Dirarum infestatio apud Sextum Aurel. Victo-
 rem in Lyptome de Catacalland est, summatim agitur. Hic, in-
 qui, fatrem suum peremit: ob quam causam fatore peccatis
 deus Dirarum infestatione. & Dicuntur autem in caelo dicit,
et si hunc & uicinis, in terris Eumenides, & in inferis: un-
de & tres esse dicuntur.
 Dirax, f. Crudele, immanitas, feritas. *וירא* *וירא*
וירא *וירא*. Gall. *Cruel, cruel.* Ital. *Credibile, furo.*
 Ger. *Gramsam, schrecklich.* Hisp. *Cruel, o deira de dios.* Pol. *Strasz,*
okrutny. Vng. *Koztas, fint.* Ang. *Cruel, vengeance, terrible.*
 Cic. in Vatinium: Quamquam sit omni ditare atque
 inuicem detestari. Idem 3. Tulcul. Intelligi potest ex his
 fratribus quatuor ad delphis fuit, quanta in altero dititas, in al-
 tero comitas. & Morum dititas. Suet. in Tyberio, cap. 21: Nec
 illud quod in proprio alicui tradidisse Augustum palam nec
 dissimulant: et arum qui dititatem adeo improbasse, ut non
 nunquam remissiores hilarioresq; sermones superuenire eo
 abuterent.
 Dis. Propositio disiunctiva, de qua supra dictum est in DI.
 Dis. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ger.
Wissen, wissen. Ital. *Archiep, Ger. Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Disputa, disputare.*
Ang. To dispute, disputare. Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Disco, n. t. Diuisio: augmentativum a verbo insolitato Di-
 co. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.*
 Lucet. lib. 4. possunt tamen inde puellas suscipere &
 parto possunt suscipere duli.
 Discolo, n. t. p. Calceos exuo. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*. Gall.
Discolore, discolorare. Ital. *Discolore, discolorare.*
 Ger. *Discolor, discolorare.* Hisp. *Discolor, discolorare.* Pol.
Discolor, discolorare. Vng. *Discolor, discolorare.* Ang. *To*
discolor, discolorare. Sueton. in Nerone: Circa eum habitumq; adeo pudendum,
 ut comam semper in gradus formatam peregrinatione Acha-
 cia etiam pedes veris: cum summis, ac plerumq; synthetis in-
 duto ligato circum collum sudario, prodierit in publicu sine
 circha & discoloratus. Heb. *וירא* *וירא*
 Discedo, n. t. penultima corrept. a capedine sit. Refero,
 apena *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Discedo, discedere.* Ital. *Dis-*
cedo, discedere. Ger. *Discedo, discedere.* Hisp. *Dis-*
cedo, discedere. Pol. *Discedo, discedere.* Vng. *Dis-*
cedo, discedere. Ang. *To discedo, discedere.* Apuleius:
 Hagnis primus in canendo manus discedidinavit. Verbum
 est novum Apuleio parente natum.
 Discedo, n. t. p. Plauto usurpatum est pro diligenter caveo.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Discedo, discedere.* Ital. *Dis-*
cedo, discedere. Ger. *Discedo, discedere.* Hisp. *Dis-*
cedo, discedere. Pol. *Discedo, discedere.* Vng. *Dis-*
cedo, discedere. Ang. *To discedo, discedere.* Ita enim legitur in
 Menachem: Dicitur facesse elatum, & discaveas n. lo.
 Discedo, dis. pen. prod. n. t. Aredo, ab eo, proficiscor, migro,
 demigro. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Discedo, discedere.* Ital. *Dis-*
cedo, discedere. Ger. *Discedo, discedere.* Hisp. *Dis-*
cedo, discedere. Pol. *Discedo, discedere.* Vng. *Dis-*
cedo, discedere. Ang. *To discedo, discedere.* Ita enim legitur in
 Menachem: Dicitur facesse elatum, & discaveas n. lo.
 Interdum ponitur pro excipere. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
 Quam discelli a parentibus, nemo est mihi te chorior: id est,
 parentibus exceptis. Cicero Lenuio: Sic tamen existimare te
 velinam, quoniam a vobis saluti meae autoribus discessit, nemi-
 nem esse cuius officii me tam esse devindam non solum co-

DIS
 fixat, sed etiam gaudeam. Interdum pro distendi, dividi,
 300000, 200000, Cic. lib. 3. Offic. Hinc ille Gyges inducit a Pla-
 tone, qui quum terra discellit, sicut magnis quibusdam imbris,
 in illum hiatus descendit. & Deo sedere in sententiam, est al-
 terius sententiam approbare. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*. Nos enim fuit anti-quo-
 rum, quum in tanto Senatorum numero, longum foret singu-
 lorum sententias audire, eos tantum qui ceteris dignitate an-
 tecelebant, sententiam rogare. Deinde duabus tribusve jam
 dictis sententis, reliqui ad eos quorum iudicio subiectionebant,
 transibant.
 Discedere, non est semper de loco abire: nam lib. 11. ad Atticū:
 Si possū, inquit, discedere, ne causa optima in senatu pereat:
 id est, si possū consequi, si hunc exitum res habere potest:
 idem verbum ad eandem sententiam transiit Terent. apud
 quem ita loquitur Geta servus in Phormione: Modò ut hoc
 consilio possit discedi, ut illam ducat. Ex Aldi comment.
 Ad Att.
 Discessio, verbale, f. r. Abitus, discessus. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Departement, separation.* Ital. *Il partito, la partita.*
 Ger. *Departement, separation.* Hisp. *La partida de lugar.* Pol. *Odstep,*
odstep. Vng. *Ument, Ang. A parting way, a departing.* Cic. 2.
 Offic. Eorum neq; accessione melior vita fit, neq; discessione
 peior. & Ponitur interdum discessio pro divortio. Terent. in
 Andr. Nemp in commoditas deniq; huc omnis redit: die eve-
 nit, quod di prohibeat discessio. & In foro quoc; dicitur
 Discessionem fieri in sententiam alicujus. quum Senatores è
 sua sede ad eum transeunt, eujus sententiam approbant. Cic.
 6. Verr. Atq; a deo quum iam non solum discessio facta esset,
 sed etiam perceptum, atq; in tabulis relatum.
 Discessus, n. t. m. q. verbale a discedo, Discessio. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Departement, separation.* Ital. *Il partito, la partita.*
 Ger. *Departement, separation.* Hisp. *La partida de lugar.* Pol. *Odstep,*
odstep. Vng. *Ument, Ang. A parting way, a departing.* Cic. 2.
 Offic. Eorum neq; accessione melior vita fit, neq; discessione
 peior. & Ponitur interdum discessio pro divortio. Terent. in
 Andr. Nemp in commoditas deniq; huc omnis redit: die eve-
 nit, quod di prohibeat discessio. & In foro quoc; dicitur
 Discessionem fieri in sententiam alicujus. quum Senatores è
 sua sede ad eum transeunt, eujus sententiam approbant. Cic.
 6. Verr. Atq; a deo quum iam non solum discessio facta esset,
 sed etiam perceptum, atq; in tabulis relatum.
 Disceptatio, n. t. m. q. verbale a discepto, Disceptatio. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא *וירא* *וירא* *וירא*. Gall. *Disputa, disputare.* Ital. *Dis-*
puta, disputare. Ger. *Wissen, wissen.* Hisp. *Dis-*
puta, disputare. Pol. *Disputa, disputare.* Vng. *Dis-*
puta, disputare. Ang. *To dispute, disputare.* Latin. lib. 35.
 cap. 11: Quos enumerare jam non est, & sanguine Quiritum &
 proscriptorum licentia ditatos.
 Discepto, n. t. p. Disputo, contendo, decetto. *וירא* *וירא* *וירא* *וירא*.
וירא</

paulum discrepent, tamen id i scienti animadverti solet. Cic. Rulof: A' meis rationibus tunc discrepat. Liv. lib. 38. posuit im-
 personale: Nec inter scriptores eorum discrepat solum, sed o-
 ratores quoque, si modo ipsorum sunt que feruntur.
 Discipulo, as, frequentativum. [*discipulus*] Vngar. *Gyula-
 kos* [*discipulus*]. Lucet. lib. 2: Si non omnia sunt, aut multo
 maxima pars est Consonis, verum positura discrepant res.
 Discrepantia, tiz, sp. Dissensio, discordia. [*discipulus*]
 Vn. *discipulus*. An. *Discipulo, discipulo, variatio.* Cic. 1. Offic.
 Inactiones omnemque vitam, nullam discrepantiam conferre
 debemus. Idem 3. de Finib. Majorem multo habere Stoicos &
 Peripateticos rerum omnium discrepantiam, quam verborum.
 Discretio, Discretus, Discrimen, Discriminale, Discrimi-
 nino, Discriminatum, Vide DISCERNO.
 Discretior, an, d. p. ejusdem significationis est cum suo sim-
 plici, & tam ad animu quam ad corpus refertur. [*discipulus*]
 Gall. *discipulus*. Gall. *Tourmenter en plusieurs forces.* Ital. *disci-
 pulo, discipulo.* Germ. *discipulo, discipulo.* Pol. *discipulo, discipulo.*
 Belg. *discipulo, discipulo.* Hispanice, *discipulo, discipulo.*
 Pol. *discipulo, discipulo.* Vng. *discipulo, discipulo.* Ang. *discipulo, discipulo.*
 Ital. *discipulo, discipulo.* Cicet. 12. Philipp. Ut ille Trebonium, & (si
 posset) etiam Brutum, discipulos necaret. Plaut. in Aulul.
 Discrucior animi, quia do mo abeundum est mihi. In quo exem-
 plo etiam illud observatione dignum est, quod discrucior a-
 pud veteres cum penitio conjungi solebat, more Græco: ho-
 die autem cum ablativo. Plaut. in Caf. Ego discrucior miser
 amore.
 Discumbō, it. n. r. Accumbō. [*discumbō*] Gall. *discumbō*.
 Gall. *discumbō*. Ital. *discumbō*. Germ. *discumbō*. Belg. *discumbō*.
 Hispanice, *discumbō*. Pol. *discumbō*. Vng. *discumbō*. Ang. *discumbō*.
 Ital. *discumbō*. Cicet. 12. Philipp. Ut ille Trebonium, & (si
 posset) etiam Brutum, discipulos necaret. Plaut. in Aulul.
 Discrucior animi, quia do mo abeundum est mihi. In quo exem-
 plo etiam illud observatione dignum est, quod discrucior a-
 pud veteres cum penitio conjungi solebat, more Græco: ho-
 die autem cum ablativo. Plaut. in Caf. Ego discrucior miser
 amore.
 Discumbō, it. n. r. Accumbō. [*discumbō*] Gall. *discumbō*.
 Gall. *discumbō*. Ital. *discumbō*. Germ. *discumbō*. Belg. *discumbō*.
 Hispanice, *discumbō*. Pol. *discumbō*. Vng. *discumbō*. Ang. *discumbō*.
 Ital. *discumbō*. Cicet. 12. Philipp. Ut ille Trebonium, & (si
 posset) etiam Brutum, discipulos necaret. Plaut. in Aulul.
 Discrucior animi, quia do mo abeundum est mihi. In quo exem-
 plo etiam illud observatione dignum est, quod discrucior a-
 pud veteres cum penitio conjungi solebat, more Græco: ho-
 die autem cum ablativo. Plaut. in Caf. Ego discrucior miser
 amore.
 Discumbō, it. n. r. Accumbō. [*discumbō*] Gall. *discumbō*.
 Gall. *discumbō*. Ital. *discumbō*. Germ. *discumbō*. Belg. *discumbō*.
 Hispanice, *discumbō*. Pol. *discumbō*. Vng. *discumbō*. Ang. *discumbō*.
 Ital. *discumbō*. Cicet. 12. Philipp. Ut ille Trebonium, & (si
 posset) etiam Brutum, discipulos necaret. Plaut. in Aulul.
 Discrucior animi, quia do mo abeundum est mihi. In quo exem-
 plo etiam illud observatione dignum est, quod discrucior a-
 pud veteres cum penitio conjungi solebat, more Græco: ho-
 die autem cum ablativo. Plaut. in Caf. Ego discrucior miser
 amore.

German. En biameneto sciscitatu Belg. En biameneto
 Hisp. En biameneto sciscitatu Belg. En biameneto
 Angl. A' latum (ut Julius Pollux inquit) ad pon-
 das carnes aptum, forte lanx. Cic. de Orat. Quorum auctoritas
 discum audire malunt, quam philosophum: qui simul, ut in-
 crepuit, philosophum disputantem et chaquunt. Unde ab illo
 ronymo dicitur est Discophorus ille qui Danieli presidium
 portavit: Tale enim, inquit, discophorum in eorum mentem
 hebdomadis. Est & Discus, rotunda quadam moles sive
 vel plumbea, sive ferrea, cujus jactu juvenes inter se cecebant,
 vi quoque evadebat, qui aut altius in sublime, aut longius in
 tractu ultra designatum spatium projecisset. [*discipulus*]
 Martial. lib. 14. Splendida quum volent Spartani pondera dis-
 ci: Est procul pueri, sic semel ille nocens. Alludit poeta ad
 moerit Hyacinthi pueri, qui jactu disci ab Apolline est occisus,
 & in florem sui nominis mutatus. De quo vide Ovid. in
 Metam. Hujusmodi disco videntur hodie ut possint mimi & lu-
 striones, qui quæstus gratia coram populo gesticulant, dum
 nescio quid ad formam disci rotundum & æreum jactantem
 in aërem, deinde virga excipiunt: quos discobolos appellat
 Plin. lib. 35. cap. 1. hoc est, disci jactatores. Disci autem sive
 videtur fuisse plana & rotunda, ut nobis corpus sive apparet
 Ideo etiam Græci solare corpus *discum* dicunt. Hæc sicut
 proverbio apud Cic. lib. de Orat. 2. Discum quam philosophi
 audire malit. Vultus enim hominum propensius est ad ex-
 vis inceptas voluptates quam ad frugiferas. Per totum tractu
 ferri potest ad discum efcarium, cujus crepitum multi libe-
 rius audiunt quam vocem philosophi.
 Discutio, it. pen. cor. act. t. discuti, discussum, et dis & quo-
 tio. Proprie in diversas partes rejicio, dispello. [*discipulus*]
 Gall. *discutio*. Ital. *discutio*. Germ. *discutio*. Belg. *discutio*.
 Hispanice, *discutio*. Pol. *discutio*. Vng. *discutio*. Ang. *discutio*.
 Ital. *discutio*. Cicet. 12. Philipp. Ut ille Trebonium, & (si
 posset) etiam Brutum, discipulos necaret. Plaut. in Aulul.
 Discrucior animi, quia do mo abeundum est mihi. In quo exem-
 plo etiam illud observatione dignum est, quod discrucior a-
 pud veteres cum penitio conjungi solebat, more Græco: ho-
 die autem cum ablativo. Plaut. in Caf. Ego discrucior miser
 amore.
 Discumbō, it. n. r. Accumbō. [*discumbō*] Gall. *discumbō*.
 Gall. *discumbō*. Ital. *discumbō*. Germ. *discumbō*. Belg. *discumbō*.
 Hispanice, *discumbō*. Pol. *discumbō*. Vng. *discumbō*. Ang. *discumbō*.
 Ital. *discumbō*. Cicet. 12. Philipp. Ut ille Trebonium, & (si
 posset) etiam Brutum, discipulos necaret. Plaut. in Aulul.
 Discrucior animi, quia do mo abeundum est mihi. In quo exem-
 plo etiam illud observatione dignum est, quod discrucior a-
 pud veteres cum penitio conjungi solebat, more Græco: ho-
 die autem cum ablativo. Plaut. in Caf. Ego discrucior miser
 amore.
 Discumbō, it. n. r. Accumbō. [*discumbō*] Gall. *discumbō*.
 Gall. *discumbō*. Ital. *discumbō*. Germ. *discumbō*. Belg. *discumbō*.
 Hispanice, *discumbō*. Pol. *discumbō*. Vng. *discumbō*. Ang. *discumbō*.
 Ital. *discumbō*. Cicet. 12. Philipp. Ut ille Trebonium, & (si
 posset) etiam Brutum, discipulos necaret. Plaut. in Aulul.
 Discrucior animi, quia do mo abeundum est mihi. In quo exem-
 plo etiam illud observatione dignum est, quod discrucior a-
 pud veteres cum penitio conjungi solebat, more Græco: ho-
 die autem cum ablativo. Plaut. in Caf. Ego discrucior miser
 amore.

nite hominem diversum, & dissendite. Sic enim Nonius legitur
quamquam vulgariter iam dispendit, legitur. Est autem haec
consuetudo loquendi Plauto familiaris: na enim depeccere
desoecare aspiciam dicit.

Dispendio, as, frequentativum, quod frequentiore in usu est,
Dispendo, dispono, procuro. [פחח עהאליק] Gall. *disposer*, *disposer*, *disposer*, *disposer*. Gall. *Conseiller*, *disposer*, *disposer*, *disposer*. Ital. *Disposare*. Ger. *Aufsetzen*. Hisp. *Disposar*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Anglice. To lay out money for another, to distribute. Plaut. in Bacch. Nunc alteris etiam ducentis usus est: Qui dispendentur illo capto. Livius 3. ab Urbe: Intercalares mensibus interponendo ita dispendavit, ut. Cic. ad Att. lib. 11. Ex quo scire nihil potui de nostris domesticis reb. de quibus acerbissime afflictor, quod d. qui eas dispendavit, neq; adest illis, neque ubi retiarum sit, scio.

Dispendio, m. t. Qui familie necessaria dispendat, & distribuit: cuiusmodi sunt obionatores, quorum officium est coemere qua usus domesticus exposulat. [פספסות] Gall. *Dispendier*, *dispendier*, *dispendier*, *dispendier*. Ital. *Dispendiare*. Ger. *Entsetzen*. Hisp. *Dispendier*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lay out money for another, to distribute*. Mart. lib. 6. Dispensatoris nobile cernis opus juvenal. Prælia quanta illic dispensatore videbis Aringero?

Dispensatio, f. Procuration, administratio. [פספסות] Gall. *La charge & maintien de quelque chose*. Ital. *Dispensar*. Ger. *Aufsetzen*. Hisp. *Dispensar*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *The charge or laying out of money for another, distribution*. Cicero ad Atticum libro 13: Professionem meam, ut video, Erotis dispensatio impedit. Hodie dispensationem accipiunt lursperis pro communis iuris relaxatione necessitatis, aut certe majoris alicujus utilitatis causa cuiuspiam concessa. Verum quoniam in ea significatione apud classicos scriptores non legitur, nihil est quod plura hic de ea agamus, præsertim quum præsentis institui sit, Latinas voces, non Barbarorum feces huc congerere.

Disperdo, dis, disperdi, a. t. Consumo, dissipio. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Plaut. Cal. Imò age ut lubet, ede, bibe, disperde rem. Cicero. pro lege Agrar. Videte nunc proximo capite, ut impurus belluo turdet Remp. ut à majoribus nostris possessiones relictas disperdat & dissipet. Plaut. Pœn. Dii immortales meum herum servatum volunt, & hunc lenonem disperditum.

Disperditio, onis, f. Delectio, perditio. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Cicero 3. Philipp. Quam exercitu Romam sit ad intentum nostrum, & ad disperditionem urbis venire conatus.

Disperdo, tis, n. q. ex dis, & pereoo componitur, significatque vario modo, aut in totum pereoo, & deficit. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Cicero 3. Philipp. Quam exercitu Romam sit ad intentum nostrum, & ad disperditionem urbis venire conatus.

Dispergo, gis, dispergi, sum, a. t. In diversas partes spargo, Dispercio, dissipio. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Cicero 3. Philipp. Quam exercitu Romam sit ad intentum nostrum, & ad disperditionem urbis venire conatus.

Dispersis, m. q. participium, disjectus, fusus. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Cicero 3. Philipp. Quam exercitu Romam sit ad intentum nostrum, & ad disperditionem urbis venire conatus.

Dispersus, us, m. q. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Cicero 3. Philipp. Quam exercitu Romam sit ad intentum nostrum, & ad disperditionem urbis venire conatus.

de, el, s. f. l. l. Ang. A scattering or spreading abroad.] Cic. An. lib. 9. Quod Consules laudas, ego quoque animum laudo, sed enim filium reprehendo: dispersum enim illorum actio de pace sedita est, quam quidem ego meditabar.

Disperse, & dispersum, adverbium, Dissule. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Cicero 3. Philipp. Quam exercitu Romam sit ad intentum nostrum, & ad disperditionem urbis venire conatus.

Disperstio, tis, & Disperstior, tis, deponens, ex dis, & pertior: in diversas partes divido, huic & illi partes do. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Cicero 3. Philipp. Quam exercitu Romam sit ad intentum nostrum, & ad disperditionem urbis venire conatus.

Disperisco, scis, seui, n. t. Separo, disjingo, quasi pecus à pabulo arceo. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Cicero 3. Philipp. Quam exercitu Romam sit ad intentum nostrum, & ad disperditionem urbis venire conatus.

Disperisco, as, pen. con. n. t. Discerno. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Cicero 3. Philipp. Quam exercitu Romam sit ad intentum nostrum, & ad disperditionem urbis venire conatus.

Disperdis, us, m. n. q. Discreto, delectus. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Cicero 3. Philipp. Quam exercitu Romam sit ad intentum nostrum, & ad disperditionem urbis venire conatus.

Disperdis, us, m. n. q. Discreto, delectus. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Cicero 3. Philipp. Quam exercitu Romam sit ad intentum nostrum, & ad disperditionem urbis venire conatus.

Disperisco, ces, n. l. compositum est à placeo, O dios sum, in jure sum: huic contrarium Placeo. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Cicero 3. Philipp. Quam exercitu Romam sit ad intentum nostrum, & ad disperditionem urbis venire conatus.

Disperisco, ces, n. l. compositum est à placeo, O dios sum, in jure sum: huic contrarium Placeo. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Cicero 3. Philipp. Quam exercitu Romam sit ad intentum nostrum, & ad disperditionem urbis venire conatus.

Disperisco, as, Explico, dilato, extendo. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Cicero 3. Philipp. Quam exercitu Romam sit ad intentum nostrum, & ad disperditionem urbis venire conatus.

Dispersus, us, m. q. Participium, disjectus, fusus. [פספסות] Gall. *Perdre*. Ital. *Consumere*. German. *Verderben*. Hisp. *Perder*. Pol. *rozprawy*. Vngar. *szarlatok*. Ang. *To lose*. Cicero 3. Philipp. Quam exercitu Romam sit ad intentum nostrum, & ad disperditionem urbis venire conatus.

Displodo, is, act. t. vel displaudo. Cum crepitu rumpo. [Displodo] Gall. Faire grand bruit. Ital. Rumpere con strepito. Ger. Einem todt oder getotht sprengen. Hisp. Romper con fuerza. Pol. Wstrze lam. Vng. Bontanek, ki pannaem meg bonyfel d'ramon. Ang. To drak and mek a great soun.] Horat. in Epod. Et vesica sonat quantum displosa, papedi.

Displōis, particip. [Vng. Ki pannaem.] Incret. lib. 2. cap. 6. quum plena animæ vesicula parva. Saepē ita dat panter fonnium displosa repente id est, disrupta.

Displuviatum. à Vitruvio dicitur figura quædam cavedii, qui lib. 6. cap. 13. sic ait: Displuviata autem sunt, in quibus deliquis arcam sustinentes, stillicidia rejiciunt hæc tabernaculis maximas præstant utilitates, quòd compluvia eorum crecta, non obstant luminibus triclinozium.

Displōis, Spolio. [שְׁלַלְתִּי שְׂמֹנֵי פֶסַחַהּ] Gall. M'che. Ital. Sogliare. Ger. Brauben Hisp. Robiar. Pol. Obieram. Vngar. Mag. szfyon. Ang. To spole.] Terent. in Andr. Clamitenc, me tycophantam hæc recitata tem persequi, Mendicium, tum ipsam dispoliare non licet.

Displōis, verbum. [שְׂמֹנֵי פֶסַחַהּ] quo Plautus usus est pro dispolatione. Epone (inquit in Baeb.) ut hæc clausa gestem clanculum, ut eadem patrem damna Pistocleze flagita, aut damna aut dispolubula.

Displōis, verbum. Quasi bis spondeus, per qui constat ex quatuor syllabis longis. ut Oratores.

Displōis, n. p. prod. act. t. Osidino. [חֶבְדִּים] Gall. Disputer. Ital. Disporre. Germ. Dettin Belg. Drtium Hisp. Disputar. Pol. Rozpadyem. Vng. szm'ndim. Hisp. Drtium. Angl. To put in order.] Plin. ad Falsum, lib. 9. Epist. Quare quædam modum in Totius dicitur disponam. et Disponere suo quiddam ordine, Col. lib. 12. cap. 21. Quinatus Cic. de Pent. consil. Fac ut plantæ in hominibus quos derivatos tenes, descriptum ac dispositum suum cuique, munus sit. Cic. Att. lib. 4. Postea vero quam Tyranno mihi libros disposuisti. etc.

Displōis, n. p. r. v. verbale. Dispositio. [מַחְבָּרָה] Gall. Dispositio, ordre, ordonnance. Ital. Disposizione, ordine. Germ. Gerendnet. Hispan. Orden, disposicion. Pol. Rozpadyem. Vng. szm'ndim. Ang. An order or due placing.] Tacit. lib. 13. Dispositio, provisioque rerum civilium peritus.

Displōis, n. p. r. v. concinnæ, distinctæ. [Embus.] Gall. Par ordre, à point. Ital. Disposamente. Germ. Dredenid. Hisp. Ordenadamen. Pol. Rozpadyem. Vng. Rozpadyem. Angl. With good order, orderly.] Cic. 6. Ver. Non possum dispositum illum acculare, si cupiam, opus est non solum ingenio, verum etiam artificio quodam singulari.

Displōis, comparat. à dispositus. Seneca Quæst. natural. lib. 1. in Prefat. Quæ neque formosius est quisquam, nec dispositius. [Vng. szm'ndim.]

Displōis, n. p. r. v. Ordinato, collocatio. [מַחְבָּרָה] Gall. Dispositio, ordre, ordonnance. Ital. Disposizione, ordine. Germ. Dredenid. Hisp. Disposicion. Pol. Rozpadyem. Vng. Rozpadyem. Angl. A due placing of things in order.] Colum. lib. 12. cap. 2. Quis enim dubitet nihil esse pulchrius in omni ratione vitæ, dispositione atque ordine? Cic. 2. de Orat. Qui ordo tibi placet, inquit Catullus, & que dispositio argumentorum: in qua tu mihi semper deus videri solet.

Displōis, n. p. r. v. m. t. [מַחְבָּרָה] Gall. Dispositio, ordre, ordonnance. Ital. Disposizione, ordine. Germ. Dredenid. Hisp. Disposicion. Pol. Rozpadyem. Vng. Rozpadyem. Angl. A due placing of things in order.] Colum. lib. 12. cap. 2. Quis enim dubitet nihil esse pulchrius in omni ratione vitæ, dispositione atque ordine? Cic. 2. de Orat. Qui ordo tibi placet, inquit Catullus, & que dispositio argumentorum: in qua tu mihi semper deus videri solet.

Displōis, n. p. r. v. m. t. [מַחְבָּרָה] Gall. Dispositio, ordre, ordonnance. Ital. Disposizione, ordine. Germ. Dredenid. Hisp. Disposicion. Pol. Rozpadyem. Vng. Rozpadyem. Angl. A due placing of things in order.] Colum. lib. 12. cap. 2. Quis enim dubitet nihil esse pulchrius in omni ratione vitæ, dispositione atque ordine? Cic. 2. de Orat. Qui ordo tibi placet, inquit Catullus, & que dispositio argumentorum: in qua tu mihi semper deus videri solet.

Displōis, n. p. r. v. m. t. [מַחְבָּרָה] Gall. Dispositio, ordre, ordonnance. Ital. Disposizione, ordine. Germ. Dredenid. Hisp. Disposicion. Pol. Rozpadyem. Vng. Rozpadyem. Angl. A due placing of things in order.] Colum. lib. 12. cap. 2. Quis enim dubitet nihil esse pulchrius in omni ratione vitæ, dispositione atque ordine? Cic. 2. de Orat. Qui ordo tibi placet, inquit Catullus, & que dispositio argumentorum: in qua tu mihi semper deus videri solet.

Displōis, n. p. r. v. m. t. [מַחְבָּרָה] Gall. Dispositio, ordre, ordonnance. Ital. Disposizione, ordine. Germ. Dredenid. Hisp. Disposicion. Pol. Rozpadyem. Vng. Rozpadyem. Angl. A due placing of things in order.] Colum. lib. 12. cap. 2. Quis enim dubitet nihil esse pulchrius in omni ratione vitæ, dispositione atque ordine? Cic. 2. de Orat. Qui ordo tibi placet, inquit Catullus, & que dispositio argumentorum: in qua tu mihi semper deus videri solet.

Displōis, n. p. r. v. m. t. [מַחְבָּרָה] Gall. Dispositio, ordre, ordonnance. Ital. Disposizione, ordine. Germ. Dredenid. Hisp. Disposicion. Pol. Rozpadyem. Vng. Rozpadyem. Angl. A due placing of things in order.] Colum. lib. 12. cap. 2. Quis enim dubitet nihil esse pulchrius in omni ratione vitæ, dispositione atque ordine? Cic. 2. de Orat. Qui ordo tibi placet, inquit Catullus, & que dispositio argumentorum: in qua tu mihi semper deus videri solet.

Displōis, n. p. r. v. m. t. [מַחְבָּרָה] Gall. Dispositio, ordre, ordonnance. Ital. Disposizione, ordine. Germ. Dredenid. Hisp. Disposicion. Pol. Rozpadyem. Vng. Rozpadyem. Angl. A due placing of things in order.] Colum. lib. 12. cap. 2. Quis enim dubitet nihil esse pulchrius in omni ratione vitæ, dispositione atque ordine? Cic. 2. de Orat. Qui ordo tibi placet, inquit Catullus, & que dispositio argumentorum: in qua tu mihi semper deus videri solet.

Dinner maqem / etwas das die sieht / erhaben vord dñs machen.
Hispan. *Caltrar.* Pol. *Przyrzadzenie.* Vng. *Mez vorkium.* Ang. *To*
zoid. Col. lib. 3. Sed illud de integro iefodi debet hoc potest
intercedi & distaran: quod opus rullici *Caltrationem* vocant.
Disfrumpo. Vide **DIRVMPO.**
Disavfor. Suavior, com. q. osculor. [רשף נאכלת קמפיא.
Gall. *Baiser par grand rage & affectu.* Ital. *hoziare con piacere.*
Germanice, *Raffen mit sonderbarer lustigkeit.* Hispan. *Mucha*
besar. Pol. *Cal l'nie, od l'apian.* Vng. *Megyfi kalgatam, apolga com.*
Ang. *To kiss through rage and love.* Suavior aut à Sarrum live
suavium per diminutionem. Gel. lib. 3. Et quum ibi tres cum
(Diagoram) adulescentes amplexi, coronis suis in caput pa-
tris positis, suaviarentur. Cic. *Tironi.* Ego vos ad quartum Colo-
lend. videbo, tuosq; oculos etiam si te veniens in medio foro
videro, diluaviabor: id est, multum live sapius suaviabor.
Disseco, cas. pen. cost. act. p. dissecai, dissectum. Dilatio & va-
riis modis seco, live in varias partes divido. [רשף נאכלת קמפיא.
Gall. *Dissecter & traiter de quelque partie.* Ital. *Dissectare*
con pueri, fendere, divider. Ger. *Zerhauen*
wenigstendts Belg. Ruten Hisp. Cortar en partes diversis. Pol.
Rozdzielac, rozprubac. Vngar. *El vadalom.* Ang. *To cut or hack in*
small pieces. Plin. lib. 11. cap. 37. Tertio capro Lacedaemonii
pedus dissecuere causa videndi.
Dissecus, ta. tum. Quod est per anatomen divisum. [רשף נאכלת קמפיא.
Gall. *Coupi en piece,*
fende. Ital. *Tagliato in pezzi.* German. *Zerhauen / zerfchnitt.*
Hisp. *Cortado en partes.* Pol. *Rozdzielony.* Vngar. *El vadalotot,*
ranczolatot. Ang. *Hacked or cut in pieces.* Quod enim Graeci
επιτομή, nos *dissectionem* vocamus: ut apud Plinium & Celsum vi-
den potest.
Dissemisno. ar. act. p. Spargo, divulgo, dispergo, dissipo. [רשף נאכלת קמפיא.
Gall. *Semer en la effarce.* Ital. *Disseminare.*
Ger. *Hin vord her streuen Hisp. Sembrar en partes diversas.* Polon.
Rozsiewac. Vngar. *El hincdm, el huatetom.* Ang. *To seme hither*
and thither, to spread abroad and divulgate. Cicero in Catil. Latius
opinioe disseminatatum est malum. Idem pro Plane. Ne disse-
minato dispersoq; sermoni fortunae innocentium subji-
das putetas. Idem pro Arch. Ego verò omnia quae gercham,
iam tum in agendo spargere me ac disseminare arbitrabar in
orbis terrae memoriam sempiternam.
Dissemtio, us, vel Dissentio, ris, Diversum ab aliis sentio.
[רשף נאכלת קמפיא. Gall. *Dissimuler, être d'*
avis contraire à l'avis d'autrui. Ital. *Non accordarsi, non con-*
sentire. Germ. *Einet anderen Meinung sein / ein anderen sinn haben.*
Belg. *Wantseden / van meynen sijn Hisp. No acordar en sentença,*
desacordar. Pol. *liużyć miemiam, nie gadzemy się.* Vng. *Külömböl-*
és, kümbölés értek. Ang. *To disagree, to disagree, to be of an other*
opinion. Cic. de Amic. Ad us qui pecudum ritu ad voluptatem
omnia referunt, longè dissentimus. Idem pro lege Manil. Sed
in hoc ipse ab eo vehementissimè dissentio.
Dissentio, verb. f. e. Sententiarum diversitas, dissidium, conten-
tio. [רשף נאכלת קמפיא. Gall. *Dissension, dissentiment.*
Gall. *Dissension, dissentiment.* Ital. *Discordia, dissensione.* German.
Widersung / vneingut Hisp. Desacuerdo de sentença. Polon.
Niezgoda, pofwerek. Vngar. *Külömbölés, kümbölés érték.* Ang.
Disagreement, discord, dissension. Cicero pro Sylla. Ve hoc dissidio
ac dissensione facta oppidum in sua potestate posset, & Pom-
pejanos habere.
Dissentio, us, ui, Dissensio. [Vng. *Külömbölés.*] Cic. post redi-
tum: Non enim Marius deprecatione rediit, sed in dissensio ci-
vium armis se & exercitu revoavit.
Dissentium, n. f. Dissentium, non conveniens: cui opponitur
Consentaneum. [רשף נאכלת קמפיא. Gall. *Dissentium, non conveniens,*
d' autre sorte. Ital. *Non corrispondente.*
Ger. *Widerwärtig / nicht gleichförmig.* Hisp. *Cosa de desacuerdo en sen-*
tencia. Pol. *Niezgodny.* Vngar. *Ellen.* Ang. *Things disagreeing or*
disorderly. Nigidius: Eum locum facit dissentianem. Cicero in
Partit. Aut consentanea aut dissentanea.
Dissipio, dissipi, dissipium, act. q. Quod septum erat dirimo
& dissipio. [רשף נאכלת קמפיא. Gall. *Separer & dissiper.* Ital.
Guastare. Germanice, *etwas ungerathet wider aufbrechen.*
Hispanice, *Derribar lo que es cercado con fuego.* Polon. *Rozprubac.*
Vngar. *El vadalom.* Ang. *To dissipate.* Statius 10. Thebaid.
Abstant pontes, techaque tremantis Saxeae frana labant, dis-
septoq; aggere rursum Vultur, & truncas rupes in templa do-
mosque precipitat.
Dissipi meotum, ti, a. f. Quo res illa dissipitur & dividitur.
[Polon. *Rozprubac.* Vngar. *Köz fel.*] Vnde membranulam
illam in nucce intermediam dissipimentum vocari auctor est
Festus. [רשף נאכלת קמפיא.
Dissipium, ti, live dissipium. [רשף נאכלת קמפיא. Polonice, *Rozprubac*
rozprubany. Vngar. *Köz fel, köz fel hárya.* Anglice, *The*
middle which divideth the heart and ligues frame the other bowels.
Septum transversum. Macrobi. comment. libro 1. cap. Dis-

septum vocatur quod ventrem & externa intestina fecerit.
Dissideno, as. Serenum fio. [Vngar. *Mez vorkium.* Liv. 9. del.
Maced. Quum undique dissidenavisset. Plin. lib. 18. cap. 35. de
cacumina pura sicut, dissidenabit.
Dissidero, ris, pen. cor. dissevi, dissatum, sero. [רשף נאכלת קמפיא.
Gall. *Semer en la effarce.* Ital. *Seminar.* Ger.
Hin vord her streuen Hisp. Sembrar. Pol. *Rozsiewac.* Vn. *Valk ma-*
ge hincdm. Ang. *To seme hither and thither.* Col. lib. 11. cap. 37.
nox utroq; tempore leni & subacta terra, rarissime dissiden-
Dissidero, disserui, dissertum, Disputo, enatro, declatio. [רשף נאכלת קמפיא.
Gall. *Disputer & traiter de quelque partie.* Ital. *Disputare, disputare.* Ger.
Ein Red hatten / etwas erlösen / Dissertieren Hisp. Disputar, disputar.
Pol. *Rozmawiac, disputac.* Vn. *Disputalok vetülékdm.* Ang. *To dispute,*
to reason. Cicero de Amic. C. Latin peti-
na visa est idonea fuisse, quae de amicitia ea ipsa dissideret, quae
disputata ab eo meminisset magister meus Servola. *Disidit.*
Audite verò optimi viri ea quae sapientissimè inter me & Scipione
de amicitia dissiderantur.
Dissiditio, onis, f. t. divisio patrimonii inter consortes.
Dissiditio, as, frequentativum. [רשף נאכלת קמפיא. Gall. *Disputer & traiter de quelque partie.*
Ital. *Disputare, disputare parlando.* Germanice, *Zwischen*
teubes / zantzen. Hispanice, *Disputar o declarar con palabras.* Pol.
Smawiac. Vng. *Vetülékdm, találodom beföldel.* Ang. *To dispute*
or reason a matter of fact. Gell. Quum de antiquitate quorundam
verborum dissertaretur: hoc est, dissertationibus contendi-
remus. Tacit. lib. 12. Vbi hæc atque talia dissertaverit, inquit
orationem Caesar de fastigio Romano.
Dissiditatio, f. t. [רשף נאכלת קמפיא. Gall. *Dispute & traitement de quel-*
que matière. Ital. *Treatmento di qualche materia.* German. *Ein*
lange vberredung oder handlung zween sachen. Hisp. *Apuesta de*
dos con palabras. Pol. *Disputa rozprawa o rzeczy miedzy.* Vng.
Vetülékdm, találodom beföldel. Ang. *Disputing or reasoning in*
heavily. Plin. lib. 10. cap. 68. Quapropter ingenium prædica-
tium, & reliqua subterax dissertatio.
Dissiditatio, us, Gellius: Eumque in corona astantium dis-
tabundum invenimus.
Dissiditatio, ta, tum, Ornate dicens, probè & verbis ornatis
dissertens. [רשף נאכלת קמפיא. Gall. *Disputer, eloquent.* Ital. *eloquente.*
Ger. *Wortreich / gefirig Belg. Wosprekend Hisp.*
Eloquente, facundo, espaldado en la lengua. Polon. *Wymowny.*
Ekspozycyj. Ang. *Eloquent, well spoken.* Dissertatistatus lo-
quente, quòd in diserto verborum elegantia tantum lo-
cipia: in eloquente verò præter illa gravitas sententiarum. Vnde
M. Antonius apud Ciceroe ait à se diserto visus esse multum
eloquente verò nemine. Cic. ad Att. lib. 10. Ceterus dicitur
est magis, quam sapiens. Idem pro M. Caelio: Quam volentem
convivis faceret, dicaces, nonnumquam etiam ad vitium dolen-
sent, alia foris vis est, alia triclina: alia subfelliorum ratio, alia
lectorum: non idem iudicium comestatorumque conspectus.
Horat. *Ferundi calices quem non fecere disertum.*
Dissiditatio, us, [Vngar. *Ekspozycyj.*] Fabius Victorius in a.
Rhetor. Cic. Attendamus tamen ut cum supra eloquentia, aut
copiam dicendi aut disertitatem nominaverit.
Dissiditatio, adverb. modò significat Facundè, ornate: [רשף נאכלת קמפיא.
Gall. *Disertement, distinction & eloquent en son en*
est bien aistement entend, clairement. Ital. *Eloquente, facun-*
do, con gratia. Ger. *Wit / witzig end artiches red.* Hisp.
Espaldado en la lengua, elegantemente. Pol. *Wymowny, rozpru-*
ny. Vng. *Ekspozycyj.* Ang. *Eloquentia.* Iuxta apud Cic. lib. 1. de Orat.
Denique ut prudentibus disertè, aultis etiam verè dicenti-
dearis. Modò pro distindè, & expressè. Liv. lib. 31. Quum in
foedere Lucatius disertè adscriptum esset, id ita ratum fuit
populus censisset.
Dissiditatio, des. pe. cor. n. Dissiditatio, dissidio. [רשף נאכלת קמפיא.
Gall. *Dissension, dissentiment.* Ital. *Discordia, dissensione.* German.
Widersung / vneingut. Hisp. *Desacuerdo.* Pol. *Niezgodny.* Vng.
Külömbölés, kümbölés érték. Ang. *Disagreement, discord, dissension.*
Quum is Tribunus plebis capitali odio à Qu. Pompeio dissi-
deret, qui tum erat consul. & Dissidit pro divorcium fecit, po-
nitur apud Sueton. in Tiber. cap. 7. Cum Iulia primò concu-
diter & amor mutuo vixit, mox dissidit, &c. & Transientem
tam ad inanimata. Plinius libro 37. Adamas dissidit cum ma-
gnere lapide in tantum, ut iuxta positos ferrum non parum
abstrahi.
Dissiditatio, n. f. Segregatio, discordia. [רשף נאכלת קמפיא. Gall. *Dissension, separation.*
Ital. *Separazione, discordia.* German. *Widersung / vneingut /*
tung / vneingut. Belg. *Onemidnet.* Hisp. *Desacuerdo, apartamiento,*
de una cosa con otra. Pol. *Niezgoda, rozprawa.* Vngar. *Vetülékdm,*
hárya.

liberis Ang. Disimulatio. Terent. Andr. Valcan qui inter nos dissimulat quare. Cic. de Amicit. Quæ enim domus tam stabili, quæ tam firma civitas, quæ non odium atque diffiditiam funditis possit everti? Ovid. lib. 14. Metamorph. pro discedit possit, a seorsum sedendo, quando ait: Non beate dissimulat Phrygiæ lacura mariti.

Disidens, s. p. Dissensio, discordia. [דִּסְדָּסָא] madah d'achab 71. [דִּסְדָּסָא] madah d'achab 71. Gall. Dissensio, dissensio. Ital. Dissensio. Ger. Dissensio. Hispan. Dissensio. Pol. Dissensio. Vng. Dissensio. Ang. Dissensio. Cic. 3. Offic. Ex omni vitiâ simulatio dissimulatioque tollenda est. Idem. Academ. Libenter uti solitus est ea dissimulatione quam Greci ἄποκρυψις vocant.

Disimulans, Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulabilis, unde Indisimulabilis apud Gell. lib. 10. ca. 22: Cui quædam indisimulabili veritate differunt. [Vn. Tunkohats.] Dissipatio, penult. com. a. d. p. Significat dispergo, diffungo, disperdo, consumo, divulgo. [דִּסְפִּי] d'issipatio. Gall. dissipation, dissipation. Ital. Dissipazione, dissipazione. Germ. zerstreuen, zerstreuen. Hispan. Disipacion, disipacion. Pol. Rozpraszanie. Vng. Elszórtás, elszórtás. Ang. Dissipation, dissipation. Cic. 1. de Nat. deor. Natura illa quondam profugisse dicitur; quam prædicant in fuga fratris sui membra in his locis, quæ se patens persequeretur, dissipavisse. & Dicimus etiam Dissipare famam alicujus rei, dissipare rumorem, dissipare sermones: hoc est, divulgare, & dilatare. Cic. pro Flac. Primum quod distributa partibus sermo est tota Asia dissipata. Cic. Cælio, lib. 2. Multa occisi, capiti, reliqui dissipati.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Cum quo congruent etiam lambi illi à Zenone citatis

[Dissimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.]

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

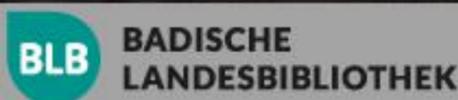
Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Disimulatio, s. p. Dissimulatio, adverbium, Obscurus, cui contrarium Apertus. [אָפּוּר] apertus, ut apertus. Gall. sans faire semblant de rien. Ital. senza far sembrare. Germ. Versteht oder versteht sich nicht. Hispanice, Dissimulando. Polon. Naksznie, mitycz. Vngar. Tattalan. Ang. by dissimulating, dissimulatingly. Cic. de Clar. Orat. Non aperire, nec eodem modo semper, sed variè dissimulantesque conclusis. Quint. lib. 10. cap. 12. Sæpè præparat dissimulatum insidias Orator.

Distichon, pen. cor. Carmen duorum versuum. [Distichon, Ger. Zwei Verse auf des Pectus.] Nam distichon Græcis versus est: Sic Tetra distichon, quatuor versus: Hexastichon, sex.

Distichum, Hordei genus, Columell. Distillo, lat. n. p. Paulatim fluo. [Distillare, Ger. Tropfen weis, Gall. Distiller, degoutter. Ital. Distillar. Germ. Herab tropfen. Bel. Druppen. Hispan. Destillar. Pol. Kapam, nadel kapie. Vng. Le csegek. An. To droppe down by little and little.] Vng. 2. Georg. Lentum distillat ab inguine vitus. Colum. Hoc autem est quod distillaverit antequam minimum caleatur uva.

Distillatio, quam Græci catarrhus, coryzam, vel brachiam vocant. [Pol. Kapam, nadel kapie. Vn. Nadel, le tchobys. Ang. A woman or catarrh.] Plin. lib. 20. cap. 6. Sanguinem vero excreantibus, & phthisicis distillationibus longis, vel succus, vel ex ipso odus prodect.

Distillatio, sive venditor distillationum. [Pol. Kopyjka palenich modak. Vngar. Veszto vixknek arista.] Seneca. Jam librarii varias exclamaciones, & botullarium, & distillationum, & omnes popinarum insitiores mercem suam quadam insiguita modulatione vendentes.

Distinctio, ea. pen. cor. act. f. Impedio, impedire tenco. [Distinctio, Gal. Occuper, empêcher. Ital. Togliere, impedire. Ger. Anstalt, mit geschickter bedacht und verbindung. Belg. Verschieren. Hispan. Distinguir, separar. Pol. Zatrzymac, powstrzymac. Vng. Megtartoztatam. Ang. To hinder to stay or withhold.] Cic. Mario: Nos hic multitudinem & celebritate iudiciorum, & novis legibus ita distinctum, ut quod die vota faciamus ne intercalatur, ut quod primam te videre possimus. Lucret. lib. 5. Et mare, quod latet terrarum distinctis oras. Id est, occupat, & tenet. Item arcere, repellere. Virg. lib. 11. dum distinct hostem Agger matorum, neque inundant sanguine fossæ.

Distinguo, quis, act. f. Divido, discerno. [Distinguere, Ger. Unterscheiden. Ital. Distinguer, separar, mettre à part. Ital. Distinguire. Ger. Unterscheiden. Belg. Disten. Hispan. Distinguir, separar, & haer distinctio una cosa de otra. Pol. Rozdzielam, rozdziac. Vn. Meg valasztam. Ang. To distinguish, to put difference, to put a funder.] Col. lib. 1. Sed & lateribus distinguuntur granaria, ut separatim quæque legumina ponantur. Cic. in Parad. Causa igitur hæc, non natura distinguit. Idem 6. Verr. Sed ea quo non pacto distinguere, ac separare possim, nescio. Aliquando idem quod variare, sive exornare. Cic. de Nat. Quorum omnium multum do insatiabilis varietate distinguitur. Idem 6. Caelum astris distinctum & ornatum, ad Heren. Varietate oratione distinguere. Distinctio, participium. [Distinctio, Ger. Unterscheiden. Hispan. Distinguir, separar. Pol. Rozdzielam, rozdziac. Vn. Meg valasztam. Ang. Distinguish, made distinct.] Cic. 2. de Nat. deor. Quorumque operibus, agri, insulae, litoraque collucent, distincta tectis & urbibus.

Distinctio, omnia, f. Divisio, separatio. [Distinctio, Gal. Distinction, parage, difference, diversite, separation. Ital. Distinzione, diversita, separazione. Ger. Unterscheidung. Hispan. Distinguir, separar. Pol. Rozdzielam, rozdziac. Vn. Meg valasztam. An. A distinction, a separation.] Cic. 1. de Legib. Lex est distinctio iustorum & iniustorum.

Distinctio, ctus, ctus, m. q. [Germ. Unterscheidung. Vn. Meg valasztam.] Tacit. lib. 5. Ore, ac distinctu pennarum à cæternis avibus divertum. Stat. 1. Syl. quum regula longo Syana-da distinctu variat.

Distinctio, adverb. Separatim, divisim. [Distinctio, Gal. Distinctio, separacione. Ital. Separatamente, distintamente. Germ. Unterscheidungs. Hispan. Apartadamente. Pol. Rozdzielnie. Vn. Meg valasztam, különkülön. Ang. Distinctly or with distinction or putting of difference.] Cic. 2. Tusc. Sed quia proficitur ipsi illi, qui eos scribunt, se neque distincte, neque distribute, neque eleganter, neque ornate scribere, ledyonem sine ulla delectatione negligo.

Disto, as, n. p. differo. [Distare, Gal. Distre, in, a, se separer, differer en distimblable. Ital. Essere distante, differente. Ger. Daven sich, davon sein. Belg. Verschieden an den andert sien. Hispan. Distantes de lugar, estar apartados. Pol. Dalem, daly, rozoy, oddzielny. Vn. Kullim bék, távol vagyok. An. To be distant to differ.] Cic. 2. Offic. Quibus rebus exulta hominum vita tantum distat à vitu, & cultu bestiarum. Lactan. lib. 2. Alioqui inter Deum hominemque distaret nihil, si consilia & dispositiones illius majestatis æternæ, cogitatio assequeretur humana. Proprie autem significat abesse, longè positum esse & distinctum. à tpe, distantia, a tpe, distans. Hist. 4. bel. Alex. Quum litam parvo spatio distaret ab ipsis. Plinius: Quod circiter quinque millia passuum distat ab urbe.

Distans, f. p. Differentia, intervallum. [Distans, Gallicè, Differentia, distantia, leintanté.

Ital. La distanza, l'essere remoto, la differenza. German. Ein veltet vnder sich. Hisp. Apartamiento, espacio de lugar, distancia. Pol. Rozdal, dalia. Vng. Kullim bék, távol vagyok. Ang. space between, distance.] Cic. de Amic. Nec ob aliam causam illam boni improbis, improbi bonis amici esse non possunt, nisi quod tanta est inter eos, quanta maxima potest esse, morum, studiorumque distantia.

Distans, as, pen. cor. frequentativum. [Distans, Vngar. Kullim bék, távol vagyok.] Col. li. 7. Distant inter se aliquando spatio, ne in collatione alter alteri noceat.

Distorsio, ea, act. f. In diversum torqueo. [Distorsio, Gal. Distorsio, torcere a untra parte. Ital. Distorcere. Ger. Verdrücken, verdrücken. Belg. Verdrücken. Hispan. Torcer, al contrario, a deslucor. Polon. Nakrymiam, przykrymiam. Vngar. El tekertem, tekertem. Ang. To set awry, to twist a side.] Terent. Eumich. Ab illud vide, os ut sibi carnis flex distorsit. Cic. 2. de Orat. Demostravit digito pectus gallum in Mariano scuto Cimbrico sub no dis distortum. Idem pro Muræna: Solos sapientes si distortissimi sunt, formosissimos: si mendicissimos, divites.

Distorsio, omnia, f. [Distorsio, Gal. Distorsio, torcere, tartuofire. Ital. Torcimentis. German. Verdrücken, hinmucken. Hispan. Torcedora. Polon. Nakrymiam, Vng. El tekertem. Ang. A setting awry, a twisting a side.] Cic. 4. Tusc. & 5. de Finib. In quibus si peccetur distortionem, & depravationem, aut motu, statim deformis, &c.

Distorsus, a, um, Contortus, nomen ex participio. [Distorsus, Vng. El tekertem. Ang. Twisted a side.] Cic. pro Muræna: Solos sapientes si distortissimi sunt, formosissimos: si mendicissimos, divites.

Distraho, act. f. Diversè traho, divello, disjugo. [Distraho, Gal. Distraho, a tpe, a tpe, a tpe. Ital. Tirare in diverse parti. German. Zerreiben, zerreiben. Belg. Zerreiben, recien. Hispan. Distraher, arrastrar por partes. Pol. Rozrywam, lacze. Vng. Ideitena vando om, bucszalom. Ang. To draw a funder.] Terent. Phorm. Quod si eod meæ fortune recedunt, Phanium abs te ut distrahar. Virg. li. 6. Turbatus distractus equis. Refertur plerumque ad animum, quum ad varias sententias & occupationes trahitur. Cic. 1. Offic. Distrahitur in deliberrando animus. Ponitur etiam pro vendo. [Distraho, Gal. Distraho, a tpe, a tpe, a tpe. Ital. Vender, alienare. Germ. Verdrücken, vdrücken. Hispan. Vender mal, baratar. Polon. Prydat. Vn. El adom. Ang. To sell.] Vlpian. de Transact. Si uni pluribusve fundus ad alimenta fuerit relictus, velintque eum distrahere, necesse est Prætorum de eius distractione & transactione arbitri. Apul. libro 1: Casus recens erat, & sciti saporis, admodum commodus pretio distrahi. Item pro compono, sedo, finio. [Distraho, Cic. pro Cæcil. Idem quod omnia iudicio aut distrahendarum controversiarum, aut puniendorum malefactorum causa reperita sunt.

Distraho, verbale, f. Separatio, alienatio, disjunctio. [Distraho, Gal. Distraho, a tpe, a tpe, a tpe. Ital. Separatione, alienatione, disjunctio. German. Zerbrechen, zerbrechen. Hispan. Apartamiento, alienamiento. Pol. Rozrywam, rozrywam. Vng. Ideitena vando om, bucszalom. Ang. A selling or a drawing a funder.] Cic. 3. Offic. Nulla enim nobis cum tyrannis societas est, sed potius lamina distractio.

Distraho, f. Venditio, [Pol. Rozrywam, Vng. El adom.] Vlpian. D. lib. 19. Tit. ult. l. 5. Et societas non videtur contra da in eo quod te non admittit socium distractionis: sed sibi certum pretium exceptit.

Distribuo, is, act. f. Divido, partior, mbuo. [Distribuo, Gal. Distribuer, a tpe, a tpe, a tpe. Ital. Distribuire, dispensare. Ger. Auftheilen oder zertheilen. Hispan. Distribuir, partir. Polon. Rozdzielam, rozdzielam. Vn. El osztotam, el osztam. An. To distribute, to divide into sundry partes.] Terent. in Adelp. Argentum annumeravit illi: Dedit præterea in sumptum dimidium minx: Id distributum est sanè ex sententia. Cæc. 3. bell. Gall. Præquam plures civitates conspirarent, partitendum sibi, ac latius distribuendum exercitum paravit. Plin. Epist. 249. Distribuamus illos in ca ministeria quæ non longè à pœna sint.

Distribuo, adverbium, Distinctè, partitè. [Distribuo, Gal. Distribuer, a tpe, a tpe, a tpe. Ital. Distribuire, dispensare. Ger. Auftheilen oder zertheilen. Hispan. Distribuir, partir. Polon. Rozdzielam, rozdzielam. Vn. El osztotam, el osztam. An. To distribute, to divide into sundry partes.] Terent. in Adelp. Argentum annumeravit illi: Dedit præterea in sumptum dimidium minx: Id distributum est sanè ex sententia. Cæc. 3. bell. Gall. Præquam plures civitates conspirarent, partitendum sibi, ac latius distribuendum exercitum paravit. Plin. Epist. 249. Distribuamus illos in ca ministeria quæ non longè à pœna sint.

Distributio, omnia, m. t. [Distributio, Gal. Distribuer, a tpe, a tpe, a tpe. Ital. Distribuire, dispensare. Ger. Auftheilen oder zertheilen. Hispan. Distribuir, partir. Polon. Rozdzielam, rozdzielam. Vn. El osztotam, el osztam. An. To distribute, to divide into sundry partes.] Terent. in Adelp. Argentum annumeravit illi: Dedit præterea in sumptum dimidium minx: Id distributum est sanè ex sententia. Cæc. 3. bell. Gall. Præquam plures civitates conspirarent, partitendum sibi, ac latius distribuendum exercitum paravit. Plin. Epist. 249. Distribuamus illos in ca ministeria quæ non longè à pœna sint.

Consensus ordinum est divulsus. Membra divulsa, Ovid. 3. Trist. Eleg. 9. Vada divulsa remis, Idem 2. Metamorph.

Divendo, is, ere, act. t. Vendo, ab alieno, distraho. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Vendre à plusieurs. Ital. Vendere à diversi. German. Hin vnd her verkaufen. Belg. Vercoopen. His. Vender à diversos. Pol. Kępszyc. Vn. El adem. An. To sell to several. Cic. de Leg. Agrar. Hic permissi lege sua ut Decemviri bona populi Romani possint dividere.

Diverberō, as, are, act. p. Scindo. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Trapper à travers, danver dolan. Ital. Vendere percuotere. German. Zerstoeren; mit schlaen zerstoeren. Hispan. Hender, acotar. Polon. Rozpazac, vde rozpazyc. Vngar. Keszle verben laktom, kotogatom. Angl. To strike through or amire. Virgil. 3. Aeneid. Primaque per coelum nervo stridente sagitta Hyrtacidae juvenis volucres diverberat auras. Idem 6. Aeneid. -sciro diverberat umbrar.

Divertibā, partes comcediarum, ubi plures personae versantur, personarum varietate dicta, in Hippocrate. Liv. Inde ad manum cantari histionibus ceptum, divertibaci tantum ipsorum voci relicta. Servius aliter: Divertibium, inquit, primus actus comediae, Graecè πρῶτα; nam quilibet comedia dividitur in prologum, protalin, epitalin, & catastrophen.

Diverto, is, & Divertor, etis, ab itinere desectio, de via decedo. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Se delourner, tourner son chemin quelque part. Ital. Divertire, tornare in strada. German. Abstecken oder abtreiben, sin an humberden. Hispan. Apartarse del camino. Polon. Vstapic, skl. aniam sic. Vng. El térék. ky térék. Ang. To turn in any sense where, to go out of his passage. Cic. 6. Phil. Nuntiant Pompeii conveniendi causa divertisse Massiliam. Idem Att. lib. 1. Sed itineris causa ut divertat primum est devium. Idem pro Fonteio: Qui Cobiacho divertentur, neque Tolosam ire vellent. Per translationem accipitur pro digredi & expatiari in oratione, in Cicero. Cic. lib. 12. Epist. Sed redamus ad illud unde divertimus. Laet. lib. 9. Sed huc necessitudo divertendum erat, ut ostenderem tot & tanta ingenia in rebus falsis esse consumpta. Est itum Divertite, in diversorium vel hospitium se recipere. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Se retirer en aller loger en quelque lieu. Ital. Albergare. Ger. Zerstoen in sin hirten. Belg. logeren. His. Apartarse en posada. Polon. Stanac w gospodzie. Vng. Szállásra térék meg szállék. Ang. To go and lodge in some place. In qua significatione ferè habet accusativum cum praepositione ad vel in: nisi forte accusativus ex eorum sit genere qui verbis motum significatibus sine praepositione jungi solent: cuiusmodi sunt propria minorum locorum nomina, & ex appellativis duo, nis & domum. Cic. Quum duo quidam una iter facerent, alter ad cauponem divertit, alter ad hospitium. Idem pro Milone: Clodiu suspicari debuit ad villam suam diverturum. Idem 1. Offic. Camon imperavit villis suis, ut omnia praebent, qui omneque Laciades in villam suam divertisset. Idem pro Deiotaro: Quu domum regis hospitis tui divertisses. Huic finitimum est Divertor: quod tamen nullum importat motum: unde etiam accusativum erigit cum praepositione apud: vel ablativum cum praepositione in: non enim dicimus, Divertari ad hospitium, vel Domu alicujus, sed Apud hospitium, vel Domi alicujus divertari. Et contra, Ad hospitium vel Domum cuiuspiam divertere dicimus, non apud hospitium, vel domi alicujus.

Divertōs, fatis, d. p. Hospitio excipior, hospitio alicujus utor, hospes sum. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Se retirer en loger en quelque lieu, y habiter. Ital. Albergare, albergare. Germ. In Herberg sein oder ligen. Belg. Se berloggen. His. Apartarse en meson. Polon. Mieszkan, iefim w gospodzie. Vngar. Szállásra térék. Angl. To lodge or habite in a place. Cic. 2. Ver. Rubrum delicias suas parum lautè divertat dicit. Idem 3. Tuscul. Quum Athenis apud eum divertate. Idem 2. Ven. Domus in qua iste diversabatur. Accipitur & pro conversor. Valer. Maxim. lib. 1: Tabernamque in qua in diversabatur, petere conatus.

Divertō, as, pennult. eor. frequentativum à divertō pro desectio. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Se retirer en loger en quelque lieu, y habiter. Ital. Albergare, albergare. Germ. In Herberg sein oder ligen. Belg. Se berloggen. His. Apartarse en meson. Polon. Mieszkan, iefim w gospodzie. Vngar. Szállásra térék. Angl. To lodge or habite in a place. Cic. 2. Ver. Rubrum delicias suas parum lautè divertat dicit. Idem 3. Tuscul. Quum Athenis apud eum divertate. Idem 2. Ven. Domus in qua iste diversabatur. Accipitur & pro conversor. Valer. Maxim. lib. 1: Tabernamque in qua in diversabatur, petere conatus.

Divertō, as, pennult. eor. frequentativum à divertō pro desectio. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Se retirer en loger en quelque lieu, y habiter. Ital. Albergare, albergare. Germ. In Herberg sein oder ligen. Belg. Se berloggen. His. Apartarse en meson. Polon. Mieszkan, iefim w gospodzie. Vngar. Szállásra térék. Angl. To lodge or habite in a place. Cic. 2. Ver. Rubrum delicias suas parum lautè divertat dicit. Idem 3. Tuscul. Quum Athenis apud eum divertate. Idem 2. Ven. Domus in qua iste diversabatur. Accipitur & pro conversor. Valer. Maxim. lib. 1: Tabernamque in qua in diversabatur, petere conatus.

Divertō, as, pennult. eor. frequentativum à divertō pro desectio. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Se retirer en loger en quelque lieu, y habiter. Ital. Albergare, albergare. Germ. In Herberg sein oder ligen. Belg. Se berloggen. His. Apartarse en meson. Polon. Mieszkan, iefim w gospodzie. Vngar. Szállásra térék. Angl. To lodge or habite in a place. Cic. 2. Ver. Rubrum delicias suas parum lautè divertat dicit. Idem 3. Tuscul. Quum Athenis apud eum divertate. Idem 2. Ven. Domus in qua iste diversabatur. Accipitur & pro conversor. Valer. Maxim. lib. 1: Tabernamque in qua in diversabatur, petere conatus.

Divertō, as, pennult. eor. frequentativum à divertō pro desectio. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Se retirer en loger en quelque lieu, y habiter. Ital. Albergare, albergare. Germ. In Herberg sein oder ligen. Belg. Se berloggen. His. Apartarse en meson. Polon. Mieszkan, iefim w gospodzie. Vngar. Szállásra térék. Angl. To lodge or habite in a place. Cic. 2. Ver. Rubrum delicias suas parum lautè divertat dicit. Idem 3. Tuscul. Quum Athenis apud eum divertate. Idem 2. Ven. Domus in qua iste diversabatur. Accipitur & pro conversor. Valer. Maxim. lib. 1: Tabernamque in qua in diversabatur, petere conatus.

Divertō, as, pennult. eor. frequentativum à divertō pro desectio. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Se retirer en loger en quelque lieu, y habiter. Ital. Albergare, albergare. Germ. In Herberg sein oder ligen. Belg. Se berloggen. His. Apartarse en meson. Polon. Mieszkan, iefim w gospodzie. Vngar. Szállásra térék. Angl. To lodge or habite in a place. Cic. 2. Ver. Rubrum delicias suas parum lautè divertat dicit. Idem 3. Tuscul. Quum Athenis apud eum divertate. Idem 2. Ven. Domus in qua iste diversabatur. Accipitur & pro conversor. Valer. Maxim. lib. 1: Tabernamque in qua in diversabatur, petere conatus.

Divertō, as, pennult. eor. frequentativum à divertō pro desectio. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Se retirer en loger en quelque lieu, y habiter. Ital. Albergare, albergare. Germ. In Herberg sein oder ligen. Belg. Se berloggen. His. Apartarse en meson. Polon. Mieszkan, iefim w gospodzie. Vngar. Szállásra térék. Angl. To lodge or habite in a place. Cic. 2. Ver. Rubrum delicias suas parum lautè divertat dicit. Idem 3. Tuscul. Quum Athenis apud eum divertate. Idem 2. Ven. Domus in qua iste diversabatur. Accipitur & pro conversor. Valer. Maxim. lib. 1: Tabernamque in qua in diversabatur, petere conatus.

di causa divertimus. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Hôteleter, loev. Ital. Albergare, albergare. Ger. Ein Herberg; Wirtshaus. His. Posada o meson. Pol. Gospoda. Vng. Szállás szállás fogadóháza. Anglice, Any lodging place. Cicero in Catone: Ex vita ista discedo tanquam ex hospio, non tanquam ex domo: commorandi enim namia diversorium nobis non habitandi dedit. Idem Fabio Gallo: Nae ego libentius emerim diversorium Tarracinae, ne semper hospiti molestus sim. Idem 2. de Orat. Quiescam in Caesari sermone, quasi in aliquo opportuno diversorio.

Divertō, idam, diminutivum. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Un petit logis, une petite hôteleterie. Ital. Osteria picciola. Germ. Ein Herberglein; Wirtshauslein. His. Posada pequeña. Pol. Gospodka. Vngar. Szállás fogadó házika / fogadóháza. An. A little lodging place or inn. Cic. ad Cornif. Nisi quod Sinuessanum diversorium contempserim.

Divertō, idam, a, um, ut Taberna diversoria: id est, caupona. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. De logis, d. hôteleterie. Ital. Di hôteleteria. Ger. Das ja der Herberg gehört. Hispan. Casa de posada. Polon. Gospodarka. Vngar. Szállás. Angl. Of a lodging or inn. Plautus Truc. In Tabernam ducor diversoriam, ubi male accipiar mihi mea pecunia. Suet. in Ner. cap. 27: Disposita per litora & ripas diversoriae tabernae.

Divertō, idam, n. f. est via per quam à militari via, sive de itinere nostro aliò divertimus, flexio de via, anfractus. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. De l'our de chemin. Ital. Sentiero, divertimento. Ger. Ein abwegig von der landtsraß. Belg. Ein sid wegten. Hispan. Apartamiento de camino. Pol. Vstęp z drogi. Vn. Hirtay, virei vada la tere. An. A little turning path going out of the high way. Terevitus in Eunucho: Cum sensi, redeo rursum: male verò me habens: Vbi ad ipsum veni diverticulum confisi. Servius: Diverticula sunt seminae transverse quae sunt à latere viae militaris. Diverticula etiam dicuntur domicilia prope viam ad quae divertimus. [דוּחַ mabid] חבאבא. An. An inn or lodging by the way to haiter at. Liv. 1. ab Vrb. Quum gladii additi ex omnibus locis diverticuli protraherentur. Fraudis & insidiarum diverticulum. Cic. pro Rosc. Com. Hoc quum sentit Saturnus esse apertum, resistere & repugnare contra veritatem non audeat: aliud fraudis & insidiarum in eodem vestigio diverticulum reperit.

Divertō, idam, a, um, adiectivum: Separatus vel in varias partes distinctus. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Divers, differens, tout autre, change. Ital. Diversi, separato. Germ. Abwegent; abgetheilt den das vnt anders ist. Hispan. Casa partida en partes diversas, diversa casa. Pol. Rozpi, in kęsy, rozpawoy. Vng. Készlet. An. Diversi, differens, vntik. Cal. 2. del African. Quum Numidas diversos dissipatosque in omnes partes fugere vidisset. Plaut. in Rud. Sed quum inde suam quisque ibant diversi domum. Divertus item, contrarius, adversarius, eorum. Sueton de Clar. Gram. Interrogatus du à Vari. diversa partis advocato, quidnam ageret, & quo artificio uteretur. Interdum idem quod alius vel dissimilis, aliis. Cic. 4. Academ. Certa igitur cum illo, qui à te totus diversus est.

Divertō, idam, as, f. i. Repugnantia, dissimilitudo. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Diversité, différence, vnté. Italice, Diversità, dissimilitudine. Germanice, Dagegen. Belgice, Verschiedenheit. Hispan. Diversidad de las cosas. Polonice, Rozpi. Vngar. Készlet. Ang. Diversities, vntikness. Plin. in Epist. Sed tamen imitaret & sequeretur: quantum aut diversitas ingeniorum maximi & minimam causae dissimilitudo pateretur.

Divertō, idam, superlat. [Pol. Rozpawoy. Vng. Szállás készlet, készletesség.] Apul. Patercul. Hist. lib. 2: In eodem homine duplicis ac diversissimi animi conspiceretur exemplum. Divertō, idam, adverbium, Diversis partibus, variè. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. En diverses parties, en diverses maneres. Ital. In diverse parti. Ger. In vnter osten / hin vnt vnter. His. Diversamente. Pol. Rozno, namielio mienach. Vng. Készlet készlet kęppen, készletben. An. In diverse partes and maneri. Hic. 3. bell. Asiæ. Horum corpora toto campo prostrata diversè jacent. Teren. in And. Tor me impediunt curae, quae meum animum diversè trahunt. Divertum, pro diversè. Plaut. Mil. Vbi lubet dispēdite hominem divertum, & distendite.

Divertō, idam, [Pol. Rozpawoy. Vn. Készletben fészlet, készletben.] Suetonius in Tiberio: Quibus quidem diversissimè afflicebatur. Divēs, divinis, om. r. à divo fieri dicit, secundū Varronē: quod qui dives est, quati Deus nullo indigere videtur. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Wealthy, abundant, copious. Ital. Ricco, copioso. Ger. Reich. Belg. Ruyt. His. Casarica y abundantia y copiosa. Pol. Bogaty. Vn. Készlet. An. Riche, wealthy. Cic. in Parad. Quē intelligimus divitē? aut hoc verbum in quo homine ponemus? Opinor in eo, cui tanta possessio est ut ad liberaliter vivendum facillè contentus sit. Et modò constituitur cum genitivo.

Divertō, idam, superlat. [Pol. Rozpawoy. Vng. Szállás készlet, készletesség.] Apul. Patercul. Hist. lib. 2: In eodem homine duplicis ac diversissimi animi conspiceretur exemplum. Divertō, idam, adverbium, Diversis partibus, variè. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. En diverses parties, en diverses maneres. Ital. In diverse parti. Ger. In vnter osten / hin vnt vnter. His. Diversamente. Pol. Rozno, namielio mienach. Vng. Készlet készlet kęppen, készletben. An. In diverse partes and maneri. Hic. 3. bell. Asiæ. Horum corpora toto campo prostrata diversè jacent. Teren. in And. Tor me impediunt curae, quae meum animum diversè trahunt. Divertum, pro diversè. Plaut. Mil. Vbi lubet dispēdite hominem divertum, & distendite.

Divertō, idam, superlat. [Pol. Rozpawoy. Vn. Készletben fészlet, készletben.] Suetonius in Tiberio: Quibus quidem diversissimè afflicebatur. Divēs, divinis, om. r. à divo fieri dicit, secundū Varronē: quod qui dives est, quati Deus nullo indigere videtur. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Wealthy, abundant, copious. Ital. Ricco, copioso. Ger. Reich. Belg. Ruyt. His. Casarica y abundantia y copiosa. Pol. Bogaty. Vn. Készlet. An. Riche, wealthy. Cic. in Parad. Quē intelligimus divitē? aut hoc verbum in quo homine ponemus? Opinor in eo, cui tanta possessio est ut ad liberaliter vivendum facillè contentus sit. Et modò constituitur cum genitivo.

Divertō, idam, superlat. [Pol. Rozpawoy. Vn. Készletben fészlet, készletben.] Suetonius in Tiberio: Quibus quidem diversissimè afflicebatur. Divēs, divinis, om. r. à divo fieri dicit, secundū Varronē: quod qui dives est, quati Deus nullo indigere videtur. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Wealthy, abundant, copious. Ital. Ricco, copioso. Ger. Reich. Belg. Ruyt. His. Casarica y abundantia y copiosa. Pol. Bogaty. Vn. Készlet. An. Riche, wealthy. Cic. in Parad. Quē intelligimus divitē? aut hoc verbum in quo homine ponemus? Opinor in eo, cui tanta possessio est ut ad liberaliter vivendum facillè contentus sit. Et modò constituitur cum genitivo.

Divertō, idam, superlat. [Pol. Rozpawoy. Vn. Készletben fészlet, készletben.] Suetonius in Tiberio: Quibus quidem diversissimè afflicebatur. Divēs, divinis, om. r. à divo fieri dicit, secundū Varronē: quod qui dives est, quati Deus nullo indigere videtur. [דוּחַ mabid] חבאבא. Gal. Wealthy, abundant, copious. Ital. Ricco, copioso. Ger. Reich. Belg. Ruyt. His. Casarica y abundantia y copiosa. Pol. Bogaty. Vn. Készlet. An. Riche, wealthy. Cic. in Parad. Quē intelligimus divitē? aut hoc verbum in quo homine ponemus? Opinor in eo, cui tanta possessio est ut ad liberaliter vivendum facillè contentus sit. Et modò constituitur cum genitivo.

nitivo. Virg. 2. Georg. Dives opum variarum. Item 9. Aeneid. Dives p' d' ai vestis, & auri. Modò cum ablativo. Cic. lib. 2. Offic. Publius Crassus tum cognomine Dives, tum copiis, summe est a diluio maximo nuncere. Est autem generis omnis: dicitur enim accusativum divitem, & hoc dives. Ovid. libro 1. de Arte: Addidit extenuo marmore dives opus. Valerius lib. 2. cap. 1. Dives & prae potens nota regnum scriptatur in istiam styliam tam nostram Verbis, quam caeterarum gentium precibus ac memorabilibus insinuat. Hinc Divitior comparativum. Cic. de Orat. Indelle licentior & divitior fluxit dihyrambus. Plaut. Aul. Quod librem aulam auro onustam habeo: quis me est divitor?

Divitiorum, s. p. numero tantum multitudinis, opes, amplae fortunae, & rerum abundantia. [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Divisim, [רעוהו רעוהו רעוהו] Pol. Bogactwa. Vn. Keszegyet. Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Divitro, [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Divexo, [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Dividia, Dividicula. Vide DIVIDO.

Divido, [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Divisus, [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Divisio, [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Cic. 1. de Nat. deo. Divisio nium regnorum caeli, maris, & inferorum. Apud Rhetores Divisio est, ut scribit autor ad Herennium) per quam aperimus quid conveniat: quid in controversia sit: vel per qua exponimus quib. de rebus dicturi sumus. Inter divisionem & partitionem hoc interesse putamus. Inter divisionem est generis in species: Partitio autem totius in partes distributio. Quint. lib. 7. Sic igitur divisio rerum plurium in singulas: Partitio singularium rerum in partes discretas ordo. Cic. 3. de Nat. deor. Quod ad partem (siquis) fuit divisio tua. Primum, ut veiles docere deos esse: deinde quales essent: ad his mundum regi: postremo, consulere eos rebus humanis.

Divisor, [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Divisura, [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Dividua, [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Dividuum, [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Dividua, [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Dividuum, [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Dividua, [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Dividuum, [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Dividuum, [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

Dividuum, [רעוהו רעוהו רעוהו] Gal. Richez. Ital. Richezza. Germ. Reichtum. Hispan. Riqueza. Pol. Bogactwa. Vng. Keszegyet. Ang. Riches, wealth. Cicero ditissime videtur facere inter divitias & opes. Sunt ergo (siquis) divitiae ad necessarium usum: opes vero ad magnificentiam. Plautus in Epid. Quid tibi, cui divitiae domi maxime sunt, numum hic nullum habes? Cic. 1. Officior. Experiuntur autem divitiae tum ad usum vitae necessarios, tum ad perfuendas voluptates. Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, supero Crassum divitiis, atque omnium vicos ac praeterea contemno.

120

recto. Horat. lib. 3. Cam. Nec te caudide Bassareu Sub dium
rapiam. Idem: vitamque sub dio. Et trepidis agat in rebus.
Cic. lib. 3. Ver. In sylva denique posita sub dio vidimus.

Divis, a. um, Divinus. [WITT kadhöf. 3. 2. Gal. Divin. f. 1. 1. Ital. Div. divino, f. 1. Gerin. Ötting. Hispan. Dios hecho de
hombre, f. 1. 1. Polon. Boicy. Vng. Isten, f. 1. 1. An.
Dios, f. 1. 1. Idem: hoc est, a love genitum: vel quia vete-
res in singulari dium quasi dicebant quem nos Deum. Vnde
nunc quoque in plurali dicimus divi, dii, diis: unde illud fre-
quens Ciceroni: Si diis placet: quod indignitatem denorat.
Servius inter deos & divos ita distinguit, ut dii dicantur aete-
ni: divi autem qui ex hominibus sunt. Vnde etiam hac ap-
pellatione quidam Romanorum Imperatores post mortem
decorati sunt, a quibus in vita insignia profecta essent in
Rempub. merita: quamquam postea erecisse in dies adula-
tione, plerique ne vivi quidem id honoris aspernati sunt.
Horum etiam uxores divae appellatae sunt, tanquam suis
vel virosum mentis deorum numero adscriptae. Divum,
pro aere. Horatius: Sub divo morietis. Vicima nil misce-
ratis Orci id est, sub aere. Plin. libro 14. cap. 21: Campaniae
vina nobilissima exposita sub divo in cadis verberari sole, lu-
na, imbre ac ventis aprissimum videtur. Sunt qui utrobique
legant sub dio.

Divialis, adjectivum. [Vng. Isteni, f. 1. 1.] Vt divale nomen
Spartianus in Caracalla: Qui Faustinae templum, & divale no-
men eripuit.

Divinus, a. um, Quod est dei, vel quod ad Deum pertinet.
[WITT kadhöf. 3. 2. Gal. Divin. de Dios, apartenent a Dios. Ita.
Cosa di Dio, a Dio pertinente. German. Ötting. heilig Hispan.
Cosa de Dios, perteneciente a Dios. Pol. swiety, bozy. Vngar. Isteni
(aary) isteni. Ang. belonging to god, divine.] ut, Opus divi-
num, Res divina. Plautus in Cure. Nunc rei divinae operam
dabo: certum est bene me curare.

Divinae rei operam dare, & Rem divinam facere, est diis sacri-
ficare. [Pol. bogu i spic.] Cicer. 6. Ver. Res illam divinas apud
eos deos in suo sacratio propè quotidie facere vidit. Divi-
na verba, pro piacularibus quibusdam verbis quibus proci-
gla solent procurari. Cato de Re rust. Si de caelo villa tacta
fuerit, de ea te verba divina ut fiant, procurat. Cic. 1. de Divin. A-
ristoteles quidem eos etiam qui valetudinis vitio faterentur, &
melancholic dicentur, credebant habere aliquid in animis
praesagientiae atque divinum. Ibidem: Quid hoc somnio dici
divinus potest? Divinum interdum vocamus eximium, &
humana forte quodammodo majorem. Cicer. post red ab
exilio: Cn. Pisonis divina quaedam, & inaudita virtus. Idem
Qu. Fracili. 1. lib. Maii, Senatus frequens divinus fuit in sup-
plicatione Gabino deneganda. Virgilius Aeglog. 3. divini
opus Alimedontis.

Divinus, substantivum. Qui divinat, praedicit, vates. [DOP k
vates, vates, f. 1. Gal. Divin. qui praed. praedictor. Ital. Indu-
vina, che predice cose occulte, Divino. German. Ein Wahrsager.
Hispan. El que a divina. Pol. Wrozyjek. Vngar. Istenidöl. An.
That prophet, a seer, a foreteller of things to come.] Martialis: Non
sum divinus, sed sero quid facias. Cic. de Fato: Hoc loco Chry-
sippus est, falli sperat Chaldaeos, ceterosque divinos.
Avis divina imbrum: id est, divinatix & praenuntia. Hora-
tus lib. 1. Carmin. Antequam stantem reperat paludes. Imbrum
divina avis imminentium. Cornicem intelligit, imminentium
imbrum praesalam, vel Virgilio teste: Tum cornix plena plu-
viam vocat improba voce.

Divinipotens, Qui in divinis potestatem habet. [Vngar. Apu-
leian Saga & divinipotens caelum deponere.]

Divino, a. pen. prod. Vaticinor, auguro, conjicio, futura si-
gnifico, praesagio. [DOP kofam vna nishifib. pavi. dinnai.
Gal. Diviner, predire les choses a venir. Ital. Indovinare. German.
Wahrsagen, raten Belg. Waersagen. Hispan. Adivinar. Pol.
Cudac, przewkac. Vng. Istenidöl. Ang. To conjecture, to fore-
say, to tell things to come.] Dicitur videtur a nomine divinus:
quia divinum quiddam, & supra mortalis sagacitatis sortem
esse videtur, futura praedecere, aut occulta in lucem profere.
Terent. in Heeyr. Planè hic divinat. Cic. de Senect. Cujus ser-
mone ita tum cupidè fruabar, quasi jam divinarem id quod
evenit, illo extincto fore unde discerem, neminem. Hujus
cōposita, ad divino, praedivino, quod Plinius posuit pro pra-
sentio, quum ait lib. 10: Tum universae provolant, si dies finis
funis est: praedivinant enim ventos, imbresque, & tunc se con-
tinent teclis.

Divinulus, participium passivum. [Vngaricè, Mez istendöl-
teke. Ang. Guffed, deconvol.] Ovid. de Nuce: Vt divinat as auferat
augur opes.

Divinulus, f. Augurium, vaticinatio, praedictio, praesentio, re-
rum futurarum scientia. [DOP kofam vna nishifib. pavi. dinnai.
pavna. Gal. Divinement, prediction des choses a advenir. Ital. Indu-
vina, German. Wahrsagung oder Weisagung. Hispan.

Adination, Polon. Przekonanie. Vngar. Istenidöl, id-
uonöl. Anglice, foretelling, telling of things to come.] Cic. 1. de
Divinat. Vt etiam quaedam inter homines divinationem, quã
Graeci μαντιάν appellant: id est, praesentionem, & scientiam
rerum futurarum: Chrysippus divinationem definit esse vim
cognoscens, & videntem, & explicantem signa quae a diis
hominibus portendantur. Officium autem esse ejus, prognos-
cere diu erga homines mente qua sint, quidque significant,
quemadmodumque ea procurentur atque experientur. Hæc
Cicer. de Divinat. libro 2. Dicitur etiam divinatio, judi-
cium, sive cognitio de constitutione accusatoris, quum sci-
licet ex duobus, pluribusve accusationem ambientibus, deli-
gendus est qui maximè sit idoneus. Quemadmodum in ac-
cusatione Veris certamen erat inter M. Tullium & Cæcilium
quendam, uter in accusando deberet praefecti. Vnde etiam
prima illa inter Verinas oratio Divinatio appellatur. Ratio
nominis hæc est: quia in aliis judiciis iudex ea quae testibus,
tabulis, vel argumentis probata sunt, sequi debet. Quum
autem accusator est eligendus, ex levibus quibusdam & exili-
bus judiciis & conjecturis judicare debet, & penè divinare
quis ad accusandum maximè sit idoneus.

Divinatio, tatis, f. t. Nomen, majestas divina: cui opponi-
tur Humanitas. [Vngar. Gal. Divinate. Italicè, Divinita. Ger-
man. Göttheit. Hispan. Divinidad. Polon. bozwo. Vngar.
Istenig. Ang. Divinity, god head.] Plin. libro 19. capite 12. Opus
ingens, occultumque divinitatis, & quo nullum repenti pos-
sit majus.

Divinè, adverbium, Ad deorum similitudinem, deorum more,
& supra humanas vires, quasi divini numinis instructa. [DOP
kofam vna nishifib. pavi. dinnai. Gal. Divinement. Ital. Divinamente. German. Ötting
f. 1. Hispan. Divinamente. Polon. bozwo. Vng. Istenidöl. Ang.
Godly, by inspiration.] Cic. Attic. lib. 4. Praeclara igitur
conscientia sustentor, quum cogito me de Repub. aut meritis
feliciter optime quum poterim: aut certe nunquam nisi de ea divi-
nè cogitasse. Quint. lib. 1. cap. 10: Quæ Tullius in Oratore
divinè, ut omnia, exequitur.

Divinitus, penult. com. adverbium, a deo, sive a divinis: [DOP
kofam vna nishifib. pavi. dinnai. Gal. De Dios, venant de Dios, divinement. Ital.
Da Dio, divinemente. German. Von oben herab. Belg. Van Godt.
Hispan. Divinamente. Polon. Od bogu. Vng. Isteni. An.
me God, by godde wil.] sicut humanitus, ab hominibus, caelitus
a caelo. Virg. 4. Georg. Haud equidè credo, quia sit divinitus
illis ingenium. Cic. 2. de Orator. Quæ divinitus accedunt ibi-
dem: Divinitus ad nos delatum. Interdum idem est quod
divinè hoc est, deorum, vel divorum more, insigniter & quasi
humanis vitibus excellentius, & h. Cic. 2. de Orat. Ille locus
inductus est a me divinitus. Idem Attic. lib. 1: Varro mihi fa-
tis facit Pompeius loquitur divinitus.

Divortium, Direscriptio matrimonii, inter virum & uxorem.
[DOP kofam vna nishifib. pavi. dinnai. Gal. Divorce, separation de mariage. Italicè, Divorcio.
Ger. Die vnterschiedung eines Ehepaars, ein Ehestandung Hispan.
El deshecho. Polon. rozstazenie meza zynna, rozvod. Vn. Ha z-
sok-
nak el valasa. Angl. A divorce, a putting away of ones wife.] A di-
versitate mentium didum est, vel quia in diversas partes eunt
qui distrahunt matrimonium. Interest autem divortium &
repudium, quod divortium sit inter conjuges: repudium in-
ter sponsos.

Diurnus, Diurno, Vide Dies.
Diutius, Diutile, Diutinus, Diutissimè, Diuturnus,
Vide Dies.

Divulgo, divulgas, act. p. est Vulgè notum facere, vel rem ali-
quam in vulgus spargere. [WITT kadhöf. 3. 2. Gal. Divulgar, public
quelque chose. Ital. Divulgare, pubblicare. Germ. Gemein machen / vnder das gemein Wort ausbringen. Hisp.
Divulgar o publicar. Polon. Nawat milase, opowiedac iatnosy-
nie. Vngaricè, Ki hirdetem. Anglice, To publish, to make kno-
wen abroad.] Cic. Balbo: Quare vitum est occultius agen-
dum, neque ullo modo divulgandum. Quo in loco qui-
dam corruptis exemplaribus decepti legunt, Divulgandum.
Idem 2. Philipp. Quam multa terna nec tamen ullo modo
divulganda.

Divulgatus, nomen ex participio. [Polon. Wilem na swiat o,
Vngar. Hirdi. Ang. Made common, published.] Cic. Farnio
libro 10: Te adificandi magistratus levissimi, & divulgantissi-
mi, si ita adificare ut plerique, praepropera festinatio abdu-
cet a laudibus.

Divus, vide Divus.

D O. in notis antiquorum, dis omnibus, vel Deo optimo. D.
DOMIC. COS. XIII. VD. SAE. C. F. C. Domicius Cōsul.
XIII. ludos seculares faciendos curavit. D O. T R A. vel
TRIN. divo Traiano. D O. V A L. divo Valerio vel Valeria-
no. D O T. Dotem. D O T. R. dotem recuperavit. D. P. Divus
pius, vel dis penatibus, vel patius, vel dotis promissio, vel
dotem